

Forțele Navale Române 150 de ani

MARINAROMÂNĂ

www.navy.ro

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

MARTIE-APRILIE

Anul XX Nr. 2 (140) 2010 • MARTIE-APRILIE

26 de ore de exerciții
în Marea Neagră
Misiuni de foc pe Dunăre

Ochiul Flotei

▲ 24 martie 2010, corveta *Contraamiral Horia Macellariu*, Marea Neagră.
Briefing-ul echipei de boarding a corvetei *Contraamiral Horia Macellariu* înainte de începerea
inspecției la bordul navei suspecte.

Foto: Olivia BUCIOACĂ

▲ 15 aprilie 2010, fregata *Regele Ferdinand*,
Marea Neagră.
Instantaneu din timpul antrenamentului de ambarcare
a torpilei Sting Ray, executat de echipajul fregatei
Regele Ferdinand.

Foto: 221

◀ 24 martie 2010,
fregata *Regele Ferdinand*,
Marea Neagră.
Nori de fosfor incandescent
rezultați după lansarea
CHAFF & DECOYS.

Foto: 221

▶ 24 martie 2010, corveta
Contraamiral Horia Macellariu, Marea Neagră.
Pregătirea țintei „tomato killer” pentru lansarea
la apă, în vederea executării tragerilor navale.

Foto: Olivia BUCIOACĂ

▶ 9 aprilie 2010, Capul Tuzla, Marea Neagră.
Aspect din timpul exercițiului de antrenament
de salturi din elicopter ale scafandrilor de luptă.

Foto: Ștefan CIOCAN

Coperta 1: Exercițiu tactic al scafandrilor
GNFOS
(Foto: Ștefan CIOCAN)

Coperta 4: Corveta Contraamiral Horia
Macellariu (265) în timpul unei misiuni pe mare
(Foto: Ștefan CIOCAN)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ 4

PAVILION NATO Parteneriatul Maritim Strategic, discuțiile continuă... 6

COOPERARE REGIONALĂ BLACKSEAFOR 2010 7

INSTRUCȚIE Probe de „foc” pentru corveta „Contraamiral Horia Macellariu” 13

„Regele Ferdinand”, în focul tragerilor 16

Scafandrii... la mare adâncime 18

SEALION PROTECTOR 10 20

MONITOR PE DUNĂRE Tragerile navelor fluviale de la Peceneaga 24

AVIAȚIA NAVALĂ 27

INTELLIGENCE 34

ALMA MATER Simulatoarele 39

ANIVERSĂRILE MARINEI 50

PROMOVAREA CARIEREI 52

VETERANII MARINEI 58

Misiunile internaționale ale Forțelor Navale Române în anul 2010

Contraamiral dr. Nicolae VÂLSAN,
Locțiitor al șefului Statului Major al Forțelor Navale

Datorită unui buget, care din motive obiective este mai mic în acest an față de anii anteriori, Forțele Navale și-au făcut o prioritarizare a activităților funcție de interesul național și funcție de nivelul de instruire la care s-a ajuns. În anul 2010, pe primul plan pentru Forțele Navale se situează relația cu NATO și UE. În acest sens vom participa cu o fregată Tip 22 la operația ACTIVE ENDEAVOUR, timp de o lună în Marea Mediterană, activitate aprobată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

Pe planul doi se situează activitățile regionale de tradiții. În Marea Neagră în luna iulie va fi un exercițiu NATO în Bulgaria, la care conform angajamentelor asumate, va participa fregata *Mărășești*, cu dublu scop, unul de instruire al echipajului, iar celălalt de evaluare nivel național și NATO nivel I, pentru faptul că această navă este la dispoziția NATO în următoarea perioadă.

Pe nivelul trei al interesului nostru se situează activitățile internaționale și de instrucție. În acest cadru, în acest an, ne-am propus să continuăm activitățile în cadrul BLACKSEAFOR, astfel încât, să avem o reprezentare care să demonstreze calitățile de buni marinari ale echipajelor corvetelor și fregatelor. În acest sens, în perioada 9-27 aprilie, corveta *Contraamiral Horia Macellariu* (265), comandată de căpitan-comandorul Liviu Motoc și având la bord și o grupă

de masteranzi de la Universitatea Națională de Apărare „Carol I” va participa la cea de-a doua activare a BLACKSEAFOR sub comanda unui ofițer din Bulgaria, urmând ca după încheierea acestei activări, Forțele Navale Române să urmeze la comandă, astfel încât, să ne exercităm dreptul stipulat în acordul BLACKSEAFOR de a conduce această grupare navală pe timpul următoarei activări. Urmează al 10-lea an al existenței BLACKSEAFOR și datorită faptului că Forțele Navale din Georgia au cerut o amânare la exercitarea acestei comenzi, cu aprobarea factorului politic din România, noi ne-am asumat comanda și în vederea conducerii tuturor activităților în luna mai la Constanța se va desfășura întâlnirea comandanților marinelor militare din Marea Neagră și întâlnirea comandanților marinelor care participă la BLACKSEAFOR, lucru care este prevăzut în acord și pentru care avem deja aprobarea ministrului Apărării Naționale și a șefului Statului Major General. Această conferință de planificare va stabili pe timpul activării sub comanda noastră și pe următorii cinci ani principalele repere în activitatea BLACKSEAFOR. Urmează apoi ca în luna august să se desfășoare ceremonialul de schimbare a comenzii BLACKSEAFOR la Constanța și, de asemenea, să înceapă activarea grupării cu constituirea grupării navale și plecarea din portul Constanța. Ținând cont de faptul că Ziua Marinei Române este pe 15 august, ne-am propus să asociem participarea grupării navale și cu prezența ei la festivitățile prilejuite de Ziua Marinei Române. Urmează activarea august 2010 și câteva conferințe de planificare pentru BLACKSEAFOR și unele post activare care se vor desfășura în acest an.

De tradiție este și marșul Navei Școală *Mircea*. În acest an Nava Școală *Mircea* va participa cel mai probabil la o regată în Marea Mediterană, la Taranto, unde a fost invitată, regată care se va încheia la mijlocul lunii iulie. Va fi un marș de scurtă durată, dar practica studenților va continua până la Ziua Marinei Române, cu marșuri de instrucție în apele teritoriale și în zona românească a litoralului Mării Negre.

Vom continua să fim prezenți la grupurile de lucru NATO și la activități de instruire și învățământ, la misiuni internaționale sub egida NATO, UE și ONU, dar cu participări individuale sau cu grupuri mici de militari. De evidențiat este că vom participa pentru prima dată cu un detașament de 6 militari din GNFOS, la acțiunile din teatrul de operații Afganistan.

Acestea sunt principalele activități internaționale la care Forțele Navale, cu bugetul alocat pot participa în acest an și sunt limitări destul de mari în ceea ce privește numărul de zile de instrucție pe mare, inclusiv de pregătire a participării la aceste marșuri de instrucție internaționale. ■

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

Vineri, 23 aprilie, ministrul Apărării Naționale, domnul Gabriel Oprea, s-a aflat în vizită în garnizoana Constanța. La sediul Comandamentului Flotei, ministrul Apărării Naționale a avut o întâlnire cu personalul Forțelor Navale din garnizoana Constanța. Domnul Gabriel Oprea a prezentat prioritățile ministerului pentru acestan cu accent pe îndeplinirea misiunilor interne și internaționale asumate, eforturile făcute la nivelul Ministerului Apărării Naționale pentru asigurarea salariilor și a pensilor, a prezentat programul ANL de construcții de locuințe pe unele terenuri ale armatei, prin care armata va primi un procent din locuințele construite în garnizoanele respective. De asemenea, ministrul a cerut seriozitate în îndeplinirea misiunilor, o imagine „imaculată”, pentru că de imaginea fiecăruia dintre noi depinde imaginea Armatei la nivel național. În aceeași zi, Aula Magna a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a fost gazda întâlnirii de lucru a ministrului Apărării Naționale, domnul Gabriel Oprea, cu cadrele militare în rezervă și în retragere din garnizoanele conștanțene. Discuțiile au vizat în special problema legii pensilor militare și a modului în care prevederile acestei legi îi vor afecta pe pensionarii militari, nefiind uitată nici problema privind asigurarea cu medicamente gratuite și compensate pentru pensionarii militari. (M.E.)

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

În perioada 8-19 martie s-a desfășurat modulul instrucției operaționale de bază (MIOB) la nava purtătoare de rachete *Lăstunul*, activitate prevăzută în planul de pregătire al Divizionului Rachete Navale. Așa cum ne-au obișnuit, o echipă de evaluatori de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare a condus activități specifice acestei etape la bordul navei. Echipa de evaluatori a fost formată din cinci instructori conduși de căpitan-comandorul Florin Iliescu. Perioada de pregătire s-a încheiat cu evaluarea pe mare din perioada 23-24 martie. Conform echipei de evaluatori, echipajul a răspuns cu promptitudine la cerințele impuse, reușind să facă față cu bine pe parcursul activităților. În cadrul aceluiași tip de pregătire va urma modulul instrucției operaționale avansate (MIOA) activitate care se va desfășura în două etape, în lunile mai și iunie. (C.O.)

Foto: Ștefan Ciocan

Vineri, 26 martie, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă, a acordat Emblema de Onoare a Forțelor Navale Române, maistrului militar clasa I Ivanov Eugen, frunțașului Radobuljac Antonio și soldatului Ivanov Adrian, de la Centrul Radioelectronic și de Observare „Callatis”. Aceștia, pe data de 28 februarie, în timp ce executau serviciul în postul de observare al farului de navigație maritimă de la intrarea pe Canalul Sulina, au salvat viața pescarului Antip Listarov, în vârstă de 51 de ani din Sulina, care era în pericol de înec. La festivitatea desfășurată pe platoul din incinta Centrul Radioelectronic și de Observare „Callatis” au fost prezenți colegii celor recompensați, dar și comandanții unităților militare din cadrul Forțelor Navale. Chiar dacă recompensa acordată celor trei militari a fost una morală, gestul lor a demonstrat solidaritatea personalului din Forțele Navale cu semenii lor. (M.E.)

Timp de două zile, 14 și 15 aprilie, fregata *Mărășești* s-a aflat pe mare la terminarea modulului de instrucție operațională avansată MIOA (ceea ce a presupus creșterea nivelului de instruire a capabilităților) pentru atingerea unui anumit nivel de performanță denumit în termeni tehnici nivel „gata de acțiune” și „navă aptă de participare la misiune”. Faptul că fregata este nominalizată pentru misiuni de patrulare și pusă la dispoziția Alianței Nord-Atlantice a determinat ca anul acesta atât MIOB-ul cât și MIOA-ul să fie făcute în raport cu manualul NATO de evaluare, deoarece nava urmează să fie certificată național pentru participare la misiuni sub comanda Alianței la CERTEX-ul din Bulgaria din luna iunie. Importanța pregătirii echipajului și navei este relevantă și de faptul că la bord s-a aflat și șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă, însoțit de contraamiralul dr. Aurel Popa, comandantul Comandamentului Flotei. Deși, la momentul documentării rezultatele evaluării nu erau finalizate, după cum ne-a declarat comandorul Tiberiu Istrate, comandantul CISE, s-au constatat progrese ale echipajului. (B.D.)

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

La sfârșitul primei decade a lunii aprilie scafandrii de luptă din Forțele Navale au confirmat reluarea „sezonului” de pregătire la salturile libere din elicopter. Început timid încă din luna martie antrenamentul a fost exersat timp de trei zile la Tuzla de numeroși scafandri, atât din Grupul EOD cât și din GNFOs, cu ajutorul elicopterelor Puma Naval din cadrul Grupului de Elicoptere al Flotei de Fregate. Au fost mai puțini scafandri de luptă din GNFOs deoarece majoritatea lor sunt implicați în misiuni și antrenamente specifice în diferite locuri din țară. De data aceasta cele mai multe salturi au fost executate de cei de la Grupul EOD deoarece printre misiunile lor se numără inclusiv căutarea și salvarea pe mare (SAR), iar vremea bună a permis atingerea tuturor obiectivelor de pregătire. (B.D.)

Parteneriatul maritim strategic, discuțiile continuă...

Căpitan-comandor
prof. univ. dr. **Ioan CRĂCIUN**
JOINT OPS Department Director,
NATO School, Oberammergau,
Germany

Având în vedere dependența strategică a economiei globale de folosirea liberă a mărilor și oceanelor lumii putem lesne înțelege importanța climatului de stabilitate și securitate din domeniul maritim pentru bunăstarea oamenilor de pretutindeni. Și mai putem lesne înțelege de ce securitatea maritimă se dezvoltă în prezent ca un concept complex și dinamic ce reflectă nevoia de stabilitate, control și siguranță a comerțului transoceanic, a activităților economice din zonele costiere, a activităților portuare și a exploatarea industriale aferente, a turismului și infrastructurii asociate din zonele de litoral, etc. Din păcate însă, realizarea unui regim de securitate în domeniul maritim reprezintă o sarcină extrem de complexă la care trebuie să contribuie toate departamentele și agențiile de stat și din sectorul privat cu responsabilități în domeniu, într-o concepție unitară, ca parte integrantă a strategiei maritime naționale. Și pentru că riscurile și amenințările de securitate nu recunosc granițele naționale ale statelor, acestea trebuie să-și apropie conceptele și să dezvolte mecanisme comune, colaborative de securitate maritimă.

Pomînd de la aceste considerente, în 2005, amiralul Michael G. Mullen, șef al Operațiilor Navale americane la acea dată, lansa conceptul "Forța Navală - 1000 de Nave" prin care se dorea punerea în practică a unei strategii internațional-collaborative privind securitatea maritimă. Potrivit acestui concept Forțele Navale ale SUA urmau să creeze un parteneriat strategic cu instituțiile federale de stat și cu cele din sectorul privat pentru a asigura libertatea de navigație și a comerțului, precum și protecția resurselor oceanice oriunde interesul american o va cere. Mai mult decât atât, conceptul "Forța Navală - 1000 de Nave" prevedea constituirea

unei rețele maritime globale, deschisă participării voluntare a tuturor națiunilor și organizațiilor internaționale doritoare, în scopul promovării securității maritime prin cooperare și coordonare internațională. Desigur, conceptul nu-și propunea să ignore parteneriatele subregionale și regionale deja existente ci, dimpotrivă, ideea era de a folosi experiența acestora și a o integra într-un parteneriat global mai puternic și mai eficient.

Cercetările ulterioare referitoare la posibilitățile tehnice și de operaționalizare a conceptului "Forța Navală - 1000 de Nave" au demonstrat validitatea și utilitatea acestuia atât în plan național, cât mai ales în plan internațional, trezind interesul multor națiuni și organizații internaționale, și au scos în evidență necesitatea regândirii lui sub forma unui mecanism de parteneriat internațional denumit *Parteneriatul Maritim Strategic*.

Astfel reorientat, *Parteneriatul Maritim Strategic* pornește de la premiza că este în interesul statelor să privească cu mai multă îngrijorare situația din domeniul maritim deoarece acest lucru contribuie la întărirea securității lor naționale. Pe de altă parte, promovarea intereselor statelor congruente în domeniul maritim poate deschide noi oportunități de cooperare a acestora prin punerea în practică a unor mecanisme colaborative de tipul *Parteneriatului Maritim Strategic*. În acest fel actorii statali și nestatali își vor uni eforturile pentru a acoperi așa numitul "deficit" de gestionare a domeniului maritim la nivel global, deficit care înlesnește actele de agresiune împotriva comerțului transoceanic, pirateria, terorismul, traficul de arme, droguri și ființe umane, activitățile economice ilicite, poluarea mediului, etc.

Multe state și organizații internaționale și din sectorul privat și-au manifestat deja disponibilitatea și interesul de a participa în cadrul *Parteneriatului Maritim Strategic*, deși unul dintre ele consideră dificilă această colaborare mai ales dacă SUA se va regăsi în rolul lider-coordonator al acestui mecanism. Este de dorit, spun aceste voci, ca acest rol să fie atribuit unei organizații

internaționale, de preferință *Organizația Maritime Internațională - IMO*, considerată cu cea mai mare legitimitate în acest sens.

Alte discuții interesante au avut ca subiect modelul de cooperare care ar putea constitui fundamentul *Parteneriatului Maritim Strategic*. Desigur pentru SUA și aliații săi cel mai de succes model de cooperare între state rămîne *Organizația Atlanticului de Nord - NATO*. Forțele Navale Aliate pe baza experienței comune de mai bine de jumătate de secol și-au dovedit eficacitatea în toate misiunile îndeplinite recent sau aflate în curs de desfășurare în Marea Mediterană, Golful Persic, Marea Arabiei și Golful Aden sau de-a lungul coastelor Africii de Est. Și, nu este deloc întâmplător faptul că la nivelul Alianței Nord-Atlantice există acum preocupări intense pentru dezvoltarea noilor concepte referitoare la securitatea maritimă și operațiile maritime de securitate. Dar, pentru actorii netraditionali este destul de dificil să desprindă NATO de trecutul său din perioada Războiului Rece și să înțeleagă noua sa strategie globală, în special aspectele referitoare la domeniul maritim. De aceea, aceștia ar prefera alte tipuri și modele de cooperare a căror construcție însăși necesită atât timp cât și resurse materiale și financiare importante.

Alte opinii pro sau contra au fost exprimate cu privire la fundamentul legislativ al *Parteneriatului Maritim Strategic*, schimbul de informații, modalitățile de relaționare la nivel subregional, regional și global, tratarea cazurilor speciale, etc. Nu putem ști care va fi rezultatul tuturor acestor discuții, vor fi adaptate opiniile pro și contra la cerințele *Parteneriatului Maritim Strategic* sau va fi regândit conceptul pentru a răspunde tuturor acestor opinii?

Chiar și fără răspunsul la această întrebare un lucru pare să fie foarte clar, deși există unitate de viziune în ceea ce privește scopul *Parteneriatului Maritim Strategic* de garant al legalității și securității pe mările și oceanele lumii, discuțiile legate de aspectele tehnice și de operaționalizare a acestuia continuă și ele sunt destul de aprinse. ■

BLACKSEAFOR 2010, provocare și prioritate de top pentru SMFN (II)

Comandor dr. **Ion CUSTURĂ**
Statul Major al Forțelor Navale

În articolul precedent am promis că voi reveni succint asupra activităților BLACKSEAFOR (BSF), apoi asupra stadiului elaborării documentelor BSF și asupra tendințelor manifestate de către unele state membre pentru aducerea unor modificări în ceea ce privește natura misiunilor, destinației și rolului grupării precum și modalității de activare a acesteia.

În ceea ce privește activitățile BSF, putem afirma că, după cea de-a IV-a activare, sub comandă georgiană, în august 2004, activitățile s-au desfășurat aproximativ în aceeași notă a serialelor de comunicații, manevrelor tactice/formații și evoluții, exercițiilor de căutare și salvare pe mare, de asistență umanitară și de luptă pentru menținerea vitalității navelor. Principalele schimbări în activitatea BSF au constatat în executarea activărilor în două etape (etapa I în luna august, odată cu preluarea comenzii grupării și a II-a etapă în luna aprilie a anului următor) și în creșterea ponderii serialelor cu acțiune împotriva riscurilor asimetrice. În a doua etapă a celei de-a patra activări, gruparea a participat și la activitățile în cadrul exercițiului naval turcesc BLACKSEA PARTNERSHIP 05, participare care devine și ea cutumiară pentru activitățile grupării începând cu această activare.

Despre activarea a V-a din august 2005, sub comandă românească, am discutat puțin și în primul articol. Principalele noutăți aduse de această activare au fost date

de încercarea de aplicare în activitățile grupării a noului sub-concept de proceduri de acțiune într-un mediu sub amenințare chimică, biologică, radiologică și nucleară și de participarea la exerciții în comun cu navele turcești implicate în operația națională a Turciei BLACKSEA HARMONY (OBHS) pe misiuni de securitate maritimă, în principal de luptă împotriva terorismului, a traficului ilicit de arme de distrugere în masă și a mijloacelor conexe acestora. De fapt, odată cu începerea OBHS, s-a simțit tot mai mult insistența părții turce, susținută îndeaproape de către cealaltă mare putere din Marea Neagră, de a transforma

BSF într-o grupare de luptă împotriva terorismului pe mare, practic gruparea care să acționeze în cadrul OBHS. Interesele pentru această transformare sunt mai mult de natură politică decât militară, urmărind „închiderea” accesului sau oprirea extinderii unor organizații militare sau a altor forțe navale care ar putea să participe la crearea și/sau menținerea securității maritime în această regiune. Ele s-au manifestat în planul activităților BSF prin „forțarea” introducerii unor documente de lucru în cadrul grupării, prin care să fie consfințite în primul rând activitățile/operațiile de prevenire a terorismului și a proliferării armelor de distrugere în masă, a mijloacelor lor de lansare/expediere la țintă și a materialelor corelate cu acestea (BSN-11 Sub-Concept of operations of BSF to Prevent Terrorism and Proliferation of Weapons of Mass Destruction, their means of delivery and related materials), chiar dacă lupta împotriva terorismului nu figurează printre misiunile specificate prin Acordul de constituire și funcționare a BLACKSEAFOR. Astfel, în anul 2006 s-au conturat două tendințe: una amintită anterior, care susținea și continuă să susțină și acum adoptarea documentelor de tipul celui mai sus menționat, inclusiv hotărâtă să promoveze modificarea Acordului BSF și o a doua, care se pronunță și încă se pronunță pentru menținerea activităților grupării în limitele misiunilor și acțiunilor stabilite prin Acord, fără a modifica litera și spiritul acestuia, deoarece cadrul creat prin documentul de bază al grupării permite atingerea unor performanțe deosebite, iar până la această dată nu s-a

Sluiba de Inviere, din portul Constanța, la care au asistat echipajele navelor din cadrul BLACKSEAFOR la activarea aprilie 2008.

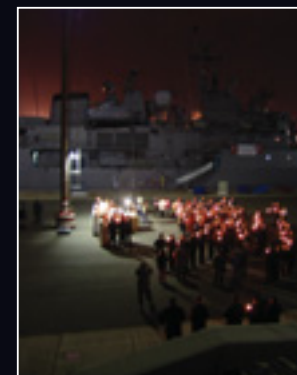

Foto: Bogdan Dinu

utilizat la capacitate maximă posibilitățile de instrucție, de interoperabilitate și de creștere a încrederii reciproce oferite de Acord. România, care a preluat poziția de lider pentru promovarea celei de-a doua tendințe, în ciuda argumentelor evidente pe care le-a prezentat părților pe timpul întâlnirilor Grupului de Experți la Nivel Înalt (HLEG) neacceptate de către susținătorii primei tendințe, a propus o perioadă de gândire/reflectare" asupra acestor aspecte și o sistare a întâlnirilor acestui forum de nivel politico-militar.

Revenind la activitățile desfășurate pe mare pe timpul activărilor, am putea să afirmăm că o bună perioadă acestea s-au menținut pe linia celor menționate anterior, iar în ceea ce privește activitatea de stat major, pe timpul întâlnirilor grupurilor de lucru s-a putut consemna o mare eferescență pe linia elaborării documentelor/manuale specifice tip „BSN”, care urmau să înlocuiască documentele NATO tip „EXTAC” utilizate în planificarea și executarea activităților operațiilor BLACKSEAFOR.

Până în prezent au fost propuse și supuse pentru elaborare și aprobare un număr de 15 documente/manuale BSN. Din cele 15, 9 sunt aprobate, iar celelalte se află în diferite faze de finalizare.

BSN-01 Conceptul și Termenii de Referință (Concept and TORs)/elaborat de Turcia, analizat și aprobat în 2001; amendamentele propuse de Turcia în 2006- în așteptare.

BSN-02 Ordine în Vigoare/cu Caracter Permanent (Standing Orders)/elaborat de Turcia, analizat și aprobat în 2001; au fost aduse amendamente și s-au aprobat la BSNC 2009.

BSN-03 Operații de Căutare și Salvare la Suprafață (Surface Search And Rescue Operations)/elaborat de Romania, analizat și aprobat în 2003.

BSN-04 Operații de Căutare și Salvare la Semi-Imersiune și Submarină (Sub-Surface

and Sub-Marine Search and Rescue Operations)/elaborat de Turcia, analizat și aprobat în 2004.

BSN-05 Operații de Asistență Umanitară (Humanitarian Assistance Operations)/elaborat de Bulgaria, analizat și aprobat în 2004.

BSN-06 Operații de Apărare Contra Minelor (Mine Counter Measure Operations)/elaborat de Ucraina, analizat și aprobat în 2003; amendamentele au fost dezbătute și aprobate la BSNC- 2009.

BSN-07 Protecția Mediului Înconjurător (Environmental Protection)/elaborat de Georgia, draftul nr. 2 prezentat la grupul de lucru (PG) din ianuarie 2008, iar draftul nr. 3 la PG din februarie 2008- încă neaprobat.

BSN-08 Operații de Sprijin a Păcii (Peace Support Operations)/elaborat de Federația Rusă până la draftul nr. 4; discuțiile suspendate, datorită excederii cadrului misiunilor BSF stipulate în Acord- în așteptare.

BSN-09 Proceduri de Operare cu Caracter Permanent/în Vigoare/(Standing Operating Procedures)/elaborat de Turcia, analizat și aprobat în 2003; amendamente aprobate la BSNC- 2009.

BSN-10 Manualul de Comunicații Tactice (Tactical Communications Handbook)/elaborat de Turcia, analizat și aprobat în 2003.

BSN-11 Sub- Conceptul pentru Operația de Apărare Împotriva Terorismului (Sub-Concept for Defensive Operation Against Terrorism)/elaborat de Turcia; discuțiile suspendate, datorită excederii cadrului misiunilor BSF stipulate în Acord- în așteptare.

BSN-12 Sub-Conceptul de Apărare NBC (NBC Defense Sub-Concept)/elaborat de Turcia, draftul nr. 2- în așteptare.

BSN-13 Reguli de Angajare (Rules of Engagement)/elaborat de Turcia, analizat și aprobat la BSNC- 2007. ■

BSN-14 Proceduri de Marinărie (Seamanship Procedures)/elaborat de Turcia, analizat și aprobat la BSNC- 2009.

BSN-15 Proceduri de Operare Standard și Facilități Comune la Nave pentru Operațiile Elicopterelor (Standard Operating Procedures and Common Ships' Aviation Facilities for Elicopter Operations)/elaborat de Turcia, draftul nr. 1- încă în discuție, datorită faptului că elicopterele ambarcate românești încă nu și-au definitivat procedurile de operare standard.

În elaborarea și îmbunătățirea documentelor pe care le-am prezentat anterior s-a utilizat la maximum experiența dobândită pe timpul activităților pe mare și la cheu, acestea fiind supuse procesului foarte util al lecțiilor învățate și consensului tuturor participanților. În prezent au fost lăsate în așteptare câteva documente și manuale care nu au întrunit consensul tuturor părților și acestea sunt: Amendamentul la BSN 01 Termenii de Referință pentru OPBLACKSEAFOR; BSN-11 Sub-Conceptul pentru Operației de Apărare Împotriva Terorismului și Proliferării Armelor de Distrugere în Masă, a mijloacelor lor de lansare/expediere la țintă și a materialelor corelate cu acestea; BSN-08 Operații de Sprijin a Păcii. În plus, în același proces se află și Memorandumul de Înțelegere asupra Schimbului de Informații, precum și dezbaterile referitoare la transformarea BSF și/ sau afilierea acesteia la OBSH, deoarece acestea presupun includerea unor noi misiuni în Acordul BSF legate de lupta împotriva terorismului și de combaterea traficului ilegal de arme de distrugere în masă, ceea ce ar conduce la un proces legislativ greu și complicat, aceste misiuni fiind în responsabilitatea altor agenții sau structuri guvernamentale.

Despre aceste aspecte și despre poziția oficială a părții române adoptată înainte de suspendarea și după reluarea activității Grupului de Experți la Nivel Înalt (HLEG), voi reveni în articolele care vor urma.

Jurnal de bord

Corveta „Contraamiral Horia Macellariu” la BLACKSEAFOR 2010

Text: căpitan **Cosmin OCHEȘEL**
Locotenent **Cătălin HARABAGIU**

Corveta *Contraamiral Horia Macellariu* a participat, în perioada 8-27 aprilie, la activarea Grupului de Cooperare Navală BLACKSEAFOR, care s-a desfășurat în apele internaționale și cele teritoriale ale Bulgariei, României și Turciei.

Joi, 8 aprilie, am fost prezenți în Portul militar Mangalia și am putut surprinde emoția despărțirii membrilor

echipajului corvetei *Contraamiral Horia Macellariu* de cei dragi, dar și dorința exprimată de a reprezenta cât mai bine Forțele Navale Române la această misiune. Așa cum ne-a spus și comandantul corvetei *Contraamiral Horia Macellariu*, căpitan-comandorul Liviu Motoc, echipajul său s-a pregătit foarte bine și este gata să îndeplinească cu succes misiunile ce îi vor fi încredințate în cadrul grupării. Experiența comandantului navei, care se află la a șaptea

misiune de acest gen, cu siguranță va fi de un real folos în realizarea obiectivelor propuse. De remarcat este și prezența la bordul navei a 16 masteranzi și a doi profesori de la Universitatea Națională de Apărare care vor îmbina cunoștințele practice cu cele teoretice pe parcursul acestei activități. De altfel, această inițiativă a fost apreciată și de cursanții care consideră misiunea utilă în pregătirea lor, așa cum a ținut să menționeze și căpitan-comandorul Cristian Lisman, unul din masteranzii aflați la bord.

Astfel, corveta *Contraamiral Horia Macellariu* a ridicat ancora din Portul militar Mangalia la data de 8 aprilie cu destinația Eregli, Turcia. În dimineața zilei următoare, nava românească acosta la cheul bazei militare turcești, reîntregind gruparea BLACKSEAFOR alături de fregata *Verni* (Bulgaria), nava de comandament *Slavutich* (Ucraina), nava de desant *Kunikov* (Federația Rusă) și fregata *Yildirim* (Turcia). Activitățile prevăzute în această primă fază a misiunii au cuprins conferința de presă, vizite oficiale la COMBLACKSEAFOR, primăria orașului și guvernatorul districtului. Pentru membrii echipajului au fost organizate vizite la peștera Cehenemagzi, muzeele orașului și combinatul siderurgic.

Foto: BLACKSEAFOR

Foto: Cvt. 265

Zilnic s-au desfășurat ședințe de lucru privind modul de cooperare pe durata exercițiilor pe mare, iar de la bordul corvetei *Contraamiral Horia Macellariu* a fost condus atelierul de lucru pe linia comunicațiilor și procedurilor în fonie.

La competițiile sportive și marinărești, membrii echipajului corvetei noastre au obținut locul III la volley,

locul II la aruncarea bandulei și un bine meritat loc I la proba de tras la parâmb.

În dimineața zilei de 13 aprilie, corveta *Contraamiral Horia Macellariu* efectua manevra de ieșire din portul Eregli pentru a participa la exercițiile de antrenament pe mare. Astfel, primul exercițiu de căutare și salvare, a constituit pentru navele participante

un bun prilej de familiarizare cu modul de acțiune și coordonare a unei grupări militare navale privind acordarea asistenței în cazul unui incident pe mare. Au urmat exercițiile de raportare a țintelor aeriene și de respingere a aviației inamice, rol jucat de două avioane de luptă turcești F-16 și de elicopterului fregatei *Yıldırım*. În astfel de condiții, necesitatea dotării corvetelor cu radare performante, capabile să țină permanent în însoțire ținte aeriene ce se deplasează cu viteze mari, face ca acest tip de exerciții să fie din păcate doar unul de comunicații.

Înzile următoare s-au desfășurat exerciții de manevre tactice și evoluții, reprovizionare pe mare și remoraj, un rol cheie fiind jucat de respectarea tuturor măsurilor de siguranță atât în manevrarea navei cât și între membrii echipajului. Lăsarea seriei a marcat începerea exercițiilor de comunicații vizuale, de monitorizare a traficului naval și proceduri de comunicații.

Unul din cele mai interesante exerciții a fost cel de implementare a regulilor de angajare, unde navele, împărțite în forțe prietene și adverse au fost nevoite să apere o linie de

comunicații navale, respectiv să impună respectarea embargoului. Acest exercițiu complex a avut ca scop antrenarea comandanților de nave în luarea deciziilor tactice în condițiile respectării unor legi și politici de apărare și atac fictive. Corveta *Contraamiral Horia Macellariu* a deținut comanda grupării de impunere a embargoului, deciziile și măiestria căpitan-comandorului Liviu Motoc, comandantul navei, în modul de operare și manevrare al navei, a determinat forțele adverse să își schimbe drumul către exteriorul raionului interzis.

A doua fază a misiunii a luat sfârșit pe data de 16 aprilie, odată cu intrarea grupării navale în portul Varna, Bulgaria. Activitățile desfășurate, similare celor din portul anterior, au fost completate de ședințele de lucru privind bilanțul și lecțiile învățate din faza a II-a de pe mare, urmând ca, pentru faza a IV-a, exercițiile planificate să aibă un grad de dificultate sporit. La bordul navei românești s-a desfășurat atelierul de lucru privind procedurile standard de operare.

Competițiile sportive au plasat echipele românești pe locul II la volley și la tras la parâmb.

În faza a IV-a, seria antrenamentelor pe mare a fost deschisă de un exercițiu de convoiere sub dragă, după care au urmat exerciții de acordare a asistenței navelor aflate în pericol pe mare, remoraj, interdicție maritimă, manevre și evoluții.

Deoarece în cadrul misiunii BLACKSEAFOR din august 2009, în condiții de vreme nefavorabilă, s-a primit un semnal de distress de la o ambarcațiune aflată la o distanță de peste 100 mile marine de grupare, s-a putut constata în prezenta misiune

accentul conducerii BLACKSEAFOR pentru antrenarea navelor în vederea participării la operațiuni reale de salvare pe mare. La un astfel de exercițiu a participat și elicopterul românesc Puma Naval, al cărui rol de cooperare s-a resimțit în succesul execuției.

Intrarea în portul Constanța și începutul celei de-a V-a faze a fost marcată de activități precum vizite la Comandamentul Flotei, primărie, prefectură, sediul Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare, jocuri sportive, recepția forței, vizitarea orașului Constanța, turul litoralului, precum și vizitarea navelor de către populația civilă (ocazie cu care, în numele echipajului corvetei *Contraamiral Horia Macellariu*, aduc mulțumiri tuturor celor implicați în mediatizarea acestui eveniment).

Luni, 26 aprilie, a fost ziua destinată colectării rapoartelor de feedback și a vizitelor de rămas bun. În următoarea zi, începând cu orele 14.00, navele grupării BLACKSEAFOR executau manevra de plecare din portul Constanța, urmând ca, așezați elegant în formație, să se execute salutul navelor, sailpass, moment ce a marcat finalul misiunii.

Seara, în jurul orei 19.00, corveta *Contraamiral Horia Macellariu* executa manevra de intrare în portul Mangalia, fiind așteptată, alături de reprezentanții Divizionului 50 Corvete, de Comandantul Flotei, domnul contraamiral dr. Aurel Popa care, conform promisiunii de la plecarea în misiune, a ținut să mulțumească personal membrilor echipajului pentru modul de conduită profesională de care au dat dovadă pe durata activării.

O zi de instrucție pe mare, patru obiective atinse

EXAM(ENE) la bordul corvetei „Contraamiral Horia Macellariu”

Locotenent-comandor
ing. **Mihai EGOROV**

Joi 4 martie, corveta *Contraamiral Horia Macellariu* a executat prima zi de instrucție pe mare din acest an. Vremea bună, în contrast cu zăpada care acoperea dana portului din Mangalia, a fost de partea marinarilor care și-au putut verifica tehnica după perioada de mentenanță. A fost de fapt și ultima repetiție pe mare pentru nava și echipajul care vor participa în luna aprilie la a doua etapă a celei de-a IX-a activări a grupării BLACKSEAFOR, aprilie 2010.

Momentele tactice au fost create odată cu plecarea de la ancoră, ambarcațiunile ușoare dând de lucru grupei de Force Protection. Odată trecut pericolul atacului ambarcațiunilor ușoare, nava și-a continuat manevra de ieșire din port, luând drum spre baza de viteze de la Tuzla. N-au fost însă multe momente de liniște pentru echipaj, exercițiile de stingerea a incendiului și de om la apă, derulându-se odată cu determinarea parametrilor evolutivi al navei în cadrul bazei de viteze.

Căpitan-comandorul Liviu Motoc, comandantul corvetei *Contraamiral Horia Macellariu*: „După perioada de mentenanță avută, prima activitate a fost cea de verificare a aparaturii și tehnicii de la bord, împreună cu specialiștii Bazei Navale. De asemenea, specialiștii de la Direcția Hidrografică Maritime au participat împreună cu membrii echipajului la compensarea aparaturii de navigație. Al doilea obiectiv al ieșirii pe mare a fost instruirea echipajului în vederea participării navei la activarea BLACKSEAFOR 2010. Echipajul s-a comportat bine, având multe misiuni internaționale executate. Al treilea obiectiv al antrenamentului de pe mare a

fost participarea SGV din Centrul de Instruire a Forțelor Navale la testul de aptitudini de ambarcare. Pe timpul ieșirii pe mare am executat exerciții conform documentelor specifice misiunii BLACKSEAFOR. S-au făcut remorare sub dragă, exerciții de om la apă, de respingere a aviației inamice, de stins incendiul și astuparea unei găuri de apă. Militarii au răspuns pozitiv la toate activitățile care s-au desfășurat pe mare. Cu ocazia ieșirii pe mare, patru ofițeri din divizion au dat și examenul de comandant de navă, proba practică. La examen, ofițerii s-au descurcat foarte bine, nu au fost probleme deosebite, nava a acostat și a plecat în siguranță, iar pe timpul exercițiilor echipajul s-a comportat foarte bine, fiind conduși de cei care au dat examen regulamentar.”

Nimic nou pentru echipaj, dar de fiecare dată o zi de instrucție pe mare nu seamănă cu cea precedentă.

Un alt obiectiv important al ieșirii pe mare a corvetei *Contraamiral Horia Macellariu* a fost și testarea aptitudinală de ambarcare a soldaților voluntari, seria martie 2010, de la Mangalia. Pe timpul ieșirii pe mare cei 35 de soldați voluntari (SGV) s-au familiarizat

Soldați voluntari pe puntea heliport
a corvetei *Contraamiral Horia Macellariu*.

Foto: Ionel Constantin

cu activitățile desfășurate de echipaj, cu condițiile de la bordul unei nave militare și mai ales cu răul de mare. Cum au trăit această zi și cum s-au descurcat? Soldat voluntar Alexandru Luca: „Este o zi deosebită, este prima mea ieșire pe mare, n-am avut niciun fel de probleme, este o zi extraordinară.” Căpitan-comandorul Ciprian Hanciu, șeful compartimentului asistență psihologică și socială din Statul Major al Forțelor Navale: „În perioada 2-5 martie, noua serie de SGV din Școala de Aplicație a Forțelor Navale a executat o serie de evaluări psihologice în scopul identificării aptitudinilor necesare practicării profesiei de militar marinar. Astăzi, pe mare, am executat evaluarea psihotehnică necesară identificării celui potențial pentru desfășurarea activităților la bordul navelor militare. La finalul acestei activități am constatat că întreaga serie de militari este aptă și are potențialul necesar practicării profesiei de marinar militar. Măine urmează să aplicăm toată metodologia de cunoaștere psihologică pentru SGV în scopul ajutării comandanților unde vor fi repartizați pentru cunoașterea lor.” Căpitan-comandorul Dănuț Andronie, comandantul Centrului de Instruire a Forțelor Navale: „După cum ne așteptam, ziua de astăzi a decurs foarte bine, chiar dacă marea nu a fost prea calmă. Ne bucură că toți militarii nou recrutați au trecut cu bine peste testul de aptitudini de ambarcare ale militarilor și toți ar vrea să fie pe nave militare. Ne așteptam ca unora să li se pară dificil acest test, dar ne bucură că au depășit cu toții testul.”

Chiar dacă ieșirea pe mare a avut durata de doar o zi, aceasta a fost exploatată la maxim de fiecare din participanți. O zi de instrucție pe mare, patru obiective îndeplinite, un antrenament reușit pentru Divizionul 50 Corvete.

Foto: Ionel Constantin

Foto: Ștefan Cioacă

Probe de „foc” pentru corveta „Contraamiral Horia Macellariu”

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

În ultima decadă a lunii martie, corveta *Contraamiral Horia Macellariu* s-a bucurat de o nouă ieșire pe mare. Ziua de 23 martie a fost însă una dintre cele mai „fierbinți”, o adevărată probă de „foc” pentru navă și echipaj.

Trageri reale

Pe parcursul întregii zile, asupra țintei „tomato killer”, lansată la apă de corveta *Contraamiral Horia Macellariu*, dar și asupra țintelor aeriene s-au executat tragerile de luptă reale cu întregul armament de la bord. Până și marea părea agitată din cauza a ceea ce urma să se întâmple. Și dacă nu a putut atinge mai mult de gradul 2, fenomenul de hulă s-a instalat și ne-a însoțit pe tot parcursul ieșirii pe mare, devenind mai accentuat în a doua zi. M-am simțit ca într-un montaigne russe, în care priveai cerul și admirai marea la răstipuri de câteva secunde. Ideea era să-ți pui „centura de siguranță” adică vesta de salvare, mai ales când erai prins în activități la pupa, să te înarmezi cu răbdare, să inspiri aer curat și să sfidezi astfel, răul de mare care recunosc că m-a încercat.

În comandă atmosfera tensionată a devenit evidentă din momentul în care s-a aprobat începerea misiunii de foc. Încordare, liniște, așteptare... și, apoi, satisfacția unei trageri reușite. Primele au fost lansate bombe reactive asupra

țintelor aeriene. Au urmat bombe clasice, apoi la scurt timp două salve a câte trei lovituri cu instalațiile antiaeriene de artilerie. Încă de la primele lovituri ținta a fost încadrată de loviturile tunului calibru 76,2 mm, care timp de câteva minute ne-a făcut să tresărim la fiecare „bubuitură”. La finalul tragerilor cu tunul calibru 76,2 mm, maistrul militar clasa a III-a Marian Rizea, specialist AK 176, ne-a declarat: „Mă așteptam să fie o trageră ușoară pentru că ne-am pregătit suficient. Nu ne așteptam la nereguli. Totul a decurs normal, slavă Domnului nu am întâmpinat probleme.” Cele trei lansări de rachete STRELLa au încheiat tragerile pe timp de zi, cu un efect spectaculos asupra țintelor aeriene.

Deși întunericul își intrase în drepturi, zgomotul provocat de tragerile grupelor de boarding și Force Protection cu armamentul de infanterie a putut fi auzit până târziu în noapte.

A fost vorba, de fapt de o concentrare de forțe pentru că pe mare

Una din cele trei lansări ale rachetei STRELLA.

s-a aflat o grupare de nave formată din două corvete, două nave purtătoare de rachete, un dragor maritim și o fregată. Acțiunile desfășurate pe mare au avut la bază un scenariu fictiv care a constatat în apărarea căilor de comunicații de transport maritime de către întreaga grupare de nave. Pe fondul acestui scenariu s-au desfășurat tragerile cu întregul armament de artilerie de la bord asupra țintelor navale și aeriene, exerciții de minare și dragaj, căutarea, descoperirea și atacul submarinului cu torpile, bombe reactive și bombe clasice și tot în prima zi s-a desfășurat și evaluarea de către o comisie a CISE a navei purtătoare de rachete *Lăstunul* care a încheiat modulul instrucției operaționale de bază. Pe timpul nopții, în raioanele de ancoraj, activitățile au continuat cu trageri specifice cu armamentul de infanterie din dotare.

Evaluarea înainte de misiune

Un alt scop al ieșirii pe mare l-a constituit evaluarea corvetei *Contraamiral Horia Macellariu* de către o echipă de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale pentru certificarea navei gata de misiune. Evaluarea pentru participarea la BLACKSEAFOR, pentru că despre această misiune internațională este vorba, reprezintă, de fapt, certificarea din punct de vedere național a corvetei *Contraamiral Horia Macellariu*, sau altfel spus că nava împreună cu echipajul „sunt în măsură și au capacitățile

operaționale esențiale și necesare pentru a participa la acest tip de misiune”.

În prima zi tragerile de artilerie au fost completate cu un exercițiu de căutare și atac al submarinului, astfel că operatorii de la lupta antisubmarin au fost primii care au intrat în acțiune. Intensitatea comenzilor, transmisile de date și calculele interminabile în căutarea, descoperirea și atacul submarinului au făcut ca atmosfera din centrul de conducere al luptei să fie tensionată. Gradele de avertizare se schimbau permanent, până când contactul cu submarinul a fost stabilit. Finalitatea exercițiului? Foc asupra submarinului, urmat de aruncarea grenadei antiscafandri.

A doua zi a început cu o misiune grea și periculoasă pentru echipa de boarding, un exercițiu de inspecție la bordul unei nave suspecte, rol jucat de corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian*. După parcurgerea procedurilor de interogare specifice, a urmat

Aspect din timpul exercițiului de luptă antisubmarin, evaluat de echipa de la CISE.

briefingul de pregătire a misiunii în care toți membrii grupei de boarding au primit informațiile necesare. Și pentru că în urma interogării navei suspecte, echipajul s-a dovedit a fi cooperant, dar datele primite au fost eronate, grupa de boarding a trebuit să intervină. Deplasarea s-a făcut cu RHIB-ul din dotarea corvetei *Contraamiral Horia Macellariu* și putem spune că misiunea și-a atins scopul, procedurile au fost executate corect, elementul suspect, un colet cu echipamente militare a fost găsit, iar aprecierile evaluatorilor au fost pozitive.

Maistrul militar clasa I Gabriel Dumitru, maistrul militar de stat major în biroul operații CISE: „Au acționat corespunzător, dar se vede lipsa de experiență, încercăm să facem cât mai multe exerciții și să ridicăm nivelul și capacitatea de pregătire a lor, deoarece ei sunt inimoși și încercăm pe viitor să acționăm cât mai aproape de o activitate reală. Pentru încurajare și datorită faptului că au acționat inimos, cu toată dăruirea și cu toată responsabilitatea, le-aș da „satisfăcător” repet pentru încurajare.” Adică maximum am completa noi. Poate părea ciudat, dar „satisfăcător” este într-adevăr calificativul maxim pe care îl poate primi atât echipajul cât și nava, conform principiilor de evaluare MAREVAL. „Satisfactory” din engleză înseamnă în limba română „foarte mult”. Într-o traducere simplă și totuși într-un limbaj militar, „satisfăcător” este un calificativ maxim pentru o navă. Aprecieri unei nave și a unui echipaj, din punct de vedere al capabilităților, se poate traduce prin cele trei calificative satisfăcător, marginal sau nesatisfăcător. Aprecierile finale reprezintă de fapt însumarea acestor calificative și presupune că nava este aptă pentru misiune, aptă pentru misiune cu limitări sau nu este capabilă să participe la misiuni. Corveta *Contraamiral Horia Macellariu* a obținut calificativul maxim, nava fiind declarată aptă pentru misiune.

Tragerile cu tunul calibrul 76,2 mm.

Tragerile grupelor de boarding și Force Protection cu armamentul de infanterie.

De partea cealaltă, echipa de boarding condusă de locotenentul Cătălin Harabagiu: „E drept că fiecare ocazie de a face acest tip de exercițiu în condiții reale ca și mediu, adică efectiv pe mare, este din ce în ce mai des o raritate și orice ocazie de acest gen este un beneficiu. Mai ales că urmează să participăm la o misiune internațională unde vor avea loc astfel de exerciții și la care vom participa și noi activ. Este o ocazie bună, membru comisiei CISE a evaluat-o ca fiind foarte bună, așa am considerat-o și eu. E nevoie în schimb să fim un pic mai dotați cu materiale logistice pentru a desfășura în cât mai bune condiții de siguranță astfel de antrenamente.”

Fiind ultima ieșire pe mare înainte de participarea navei la BLACKSEAFOR, au fost planificate cât mai multe exerciții, iar scenariile au fost și mai mult complicate de evaluatori. Activitățile s-au derulat fără întreruperi, boarding-ul fiind urmat la scurt timp de un alt exercițiu, la fel de important pentru orice marinar, căutarea și salvarea vieții pe mare.

Pericolul pândea la tot pasul. Nici bine nu se încheiasse exercițiul și în difuzoarele de pe navă s-a și auzit „Foc, foc, foc la cazarma 12 militari...”. Alarma de incendiu a alertat grupa de vitalitate care a acționat prompt, fără ezitare, chiar dacă marinarii au fost luați prin surprindere în timp ce serveau prânzul după câteva ore de activități fără pauză. Un scenariu mai complex decât de obicei pentru că incendiul s-a extins și într-un alt compartiment al navei. Din fericire, am fost spectatori unii exercițiului simulat, în care actorii și-au jucat bine rolurile, reușind să stingă focul izbucnit simultan în două cazarmă de militari, iar modul lor de acțiune a fost din nou apreciat de evaluatori cu calificativul „satisfăcător”. Maistrul militar principal Ion Meantu, CISE: „Având în vedere complexitatea exercițiului de vitalitate și necesitatea ca tot echipajul să poată să execute un exercițiu

Secvență din timpul exercițiului de re aprovizionare pe mare (RAS) încheiat cu transferul de materiale ușoare.

Încercarea RHIB-ului cu echipa de boarding după efectuarea controlului navei suspecte.

de o asemenea amploare, consider că grupa de vitalitate este bine încheagată. Există un nucleu care o conduce bine, cu micile scăpări care au fost pe parcurs, având în vedere și faptul că la bord sunt oameni noi care nu au mai participat la astfel de exerciții. Dar majoritatea au experiență, au trecut prin modulul de instruire și apreciez că s-au descurcat.”

Evaluarea s-a făcut prin mai multe exerciții împreună cu nava soră *Contraamiral Eustațiu Sebastian*, care a fost și nava comandant a grupării constituită pentru ieșirea pe mare. Astfel, bine cunoscutele exerciții de remorcaj și re aprovizionare pe mare s-au desfășurat în condiții de maximă siguranță și chiar dacă marea nu a fost deloc liniștită, transferul de materiale ușoare a fost posibil. Locotenent-comandor Eduard Ghement, ofițer secund la corveta *Contraamiral Horia Macellariu*: „Am executat cu nava soră exercițiul în comun, am dat toate legăturile care se dau la acest tip de manevră și s-a finalizat cu o desprindere de urgență și o recuperare rapidă a parâmelor la bord. Activitatea din punctul meu de vedere a decurs foarte bine, s-au respectat toate procedurile care sunt în vigoare și totul s-a petrecut fără incidente. Acest exercițiu ne va ajuta pentru misiunea noastră din aprilie din BLACKSEAFOR.”

Au fost două zile pline, fără momente de respiro, în care echipajul a profitat de fiecare minut pe mare pentru a executa comandantul Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare: „Suma calificativelor pe proceduri și din fișele noastre de evaluare duc la o concluzie pozitivă în sensul că nava este pregătită și conform aprecierilor de tip MAREVAL, nava este aptă și are capabilități pentru a participa la această misiune.”

Și ca la orice evaluare lucrurile nu pot fi numai bune pentru că până la urmă, nimeni nu este perfect. Micile stângăcii observate de evaluatori au fost puse pe seama faptului că au avut loc schimburi de personal, iar echipajul are în componență membrii noi și tineri cu mai puțină experiență. Comandorul Tiberiu Istrate: „Întotdeauna este loc de mai bine, nimeni nu este perfect, nici măcar cei de la CISE să știți. Pot spune că mai sunt de exersat anumite proceduri mai ales pe partea de vitalitate. S-au schimbat oamenii, s-a înnoit echipajul și poate de aceea au existat mici stângăcii, dar terenul este bun și atât comandantul navei cât și echipajul au demonstrat că sunt în măsură să își îndeplinească misiunea.” Maistrul militar principal Ion Meantu: „Și tehnica ne mai creează probleme, legate de comunicații, de încrederea față de ceea ce urmează să facem, dar prin exerciții se pot depăși și pe viitor activitatea se va desfășura așa cum trebuie.”

Grupa de vitalitate acționează pentru stingerea incendiului, sub atenta supraveghere a maistrului militar pr. Ion Meantu din comisia CISE.

Într-adevăr echipajul a demonstrat că este în măsură să-și perfecționeze deprinderile și să își ducă la bun sfârșit misiunea. Nici nu s-ar fi putut întâmpla altfel, având în vedere că echipajul a participat la BLACKSEAFOR și în august 2009 și mai mult decât atât comandantul navei are la activ șapte misiuni internaționale, în timp ce alți membri din echipaj numără zece sau doisprezece misiuni de acest gen. Nu a fost greu pentru că echipajul este obișnuit și bine familiarizat cu toate aceste exerciții. Căpitan-comandorul Liviu Motoc, comandantul corvetei *Contraamiral Horia Macellariu*: „Evaluarea a fost destul de grea deoarece au fost multe activități în decurs de două zile. Și echipajului chiar i-am cerut să fie mai energic și să-și desfășoare activitățile la fiecare solicitare de care a fost nevoie. Echipajul s-a comportat bine, nu au fost probleme deosebite. Noi deja suntem obișnuiți cu această misiune și nu este chiar așa de greu pentru noi.”

După acostare, la finalul unei ieșiri pe mare obositoare pentru noi, fructuoase pentru echipaj, am aflat și părerea comandantului Divizionului 50 Corvete, comandorul Ion Condur, prezent la bordul navei comandant, corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian*: „Activitățile s-au desfășurat în timpul stabilit, nu au existat probleme deosebite pe timpul ieșirii pe mare, o singură problemă ar fi cea legată de marea nu tocmai favorabilă acestor exerciții în totalitate, lucru care a dus la diminuarea capacității de acțiune a unor membri din echipaj, în special a celor tineri. Ieșirea pe mare, exercițiile și antrenamentele și-au atins scopul.”

A fost într-adevăr o ieșire de bun augur pentru că joi, 8 aprilie, corveta *Contraamiral Horia Macellariu* a părăsit Portul militar Mangalia pentru a participa la a doua fază a celei de-a IX-a activități a Grupului de Cooperare Navală în Marea Neagră, BLACKSEAFOR. ■

Început de primăvară pe mare „Regele Ferdinand” în focul tragerilor

Foto: Mihai Egorov

Cpt.-cdor **Marian IOAN**
Lt.-cdor **Laurențiu PETRE**
Fregata *Regele Ferdinand*

În perioada 23-24 martie, o parte din navele de luptă ale Forțelor Navale Române au desfășurat exerciții pe mare, de data aceasta cu folosirea reală a armamentului greu, de artilerie. La acțiune au participat: fregata *Regele Ferdinand* (221), corvetele *Contraamiral Eustațiu Sebastian* (264) și *Contraamiral Horia Macellariu* (265), navele purtătoare de rachete *Pescărușul* (189) și *Lăstunul* (190), dragorul maritim *Lt. Lupu Dinescu* (25), toate constituite într-o grupare de forțe care a acționat într-un teatru de operații fictiv creat de Comandamentul Flotei și Statul Major al Forțelor Navale.

Partea teoretică a exercițiului a fost „jucată” pe hartă, însă partea reală s-a concretizat în angajarea efectivă cu aproape întreg armamentul de la bordul navelor a țintelor plantate de către forțe de sprijin în mijlocul mării, binențeles, în raioane publicate anterior în documentele navigatorilor, ca interzise pentru navigația comercială.

Fregata *Regele Ferdinand*, a părăsit portul Constanța în ziua de 23 martie, imediat după ora prânzului. La bordul navei s-a ambarcat și o clasă de cursanți ai cursului de limba engleză – terminologie NATO, în vederea punerii în practică a cunoștințelor dobândite. După executarea unui marș care a durat aproximativ cât un meci de fotbal, nava a raliat punctul țintei. Pe timpul marșului în afara personalului implicat direct în pregătirea instalațiilor și sistemelor, tot echipajul navei, inclusiv cursanții au fost implicați în exerciții intensive – lupta interioară a navei – concretizată în diferite scenarii de incendii, explozii, treceri prin atmosferă contaminată, inundarea anurilor compartimente.

Apoi, au început exercițiile reale. Prima tragere - împotriva țintelor aeriene

materializate prin baloane umplute cu heliu și amaratate de ținta plutitoare instalată de către echipajul bărcii fregatei. Se iau toate măsurile de siguranță, se intensifică la maxim cercetarea de suprafață și aeriană, pentru a nu pune în pericol vieți omenești. Se primesc la comandă rapoartele „clear” și se aprobă începerea focului. În tot acest timp, ținta a fost ținută în însoțire pe radare și pe centrala de conducere a focului, atât manual cât și automat. Sistemul electronic de ochire își demonstrează încă odată capabilitățile. Toată încordarea echipajului dispare în câteva secunde la plecarea loviturilor de tun. Instalația artileristică de la bordul navei nici nu a apucat „să-și facă încălzirea”. Se continuă tragerile de suprafață atât ziua cât și după lăsarea întinericului. În aceeași seară se execută foc antiaerian și cu rachete *STRELLA*. Acestea se lansează de către un singur om, iar ținta trebuie să fie o sursă de căldură. S-au lansat rachete de iluminare conform procedurilor, iar proiectilul a plecat direct pe țintă. Nu au fost incidente.

Drumul către rada de ancoraj și staționarea la ancoră în noaptea de 23-24 martie nu au însemnat recuperare pentru echipajul navei. Pregătirea instalațiilor pentru a doua zi în vederea continuării tragerilor, exerciții multiple cu forțele din grupare și supravegherea Mării Negre, raportarea tuturor țintelor până la limita de bătaie, considerabilă a radarelor, au fost câteva din activitățile executate de echipaj după lăsarea serii.

Încărcarea instalației artileristice de 76 mm pentru tragere.

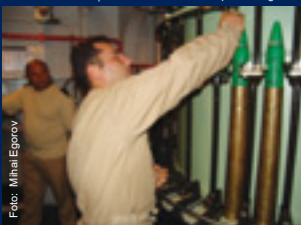

Foto: Mihai Egorov

Dimineața zilei de 24 martie a început cu o amenințare de bombă la bord și cu amenințare de mine în raionul de ancorare. Astfel, se dispune lăsarea bărcii la apă cu echipa specializată de distrugeri în vederea distrugerii unei mine derivate care vine la impact. Se execută distrugerea minei derivate în scopul protecției navei proprii, dar și a protecției celorlalte nave din grupare. Echipa de distrugeri instalează și detonează real, din barcă, o încărcătură explozivă pe o țintă improvizată. Odată reveniți la bord, se ridică ancora. Același marș, în raionul deja bine cunoscut, însă febra pregătirii pentru foc pare mai intensă. Pentru prima dată s-a aprobat folosirea reală la tragerile de luptă a contramăsurilor antiaeriene active. Proiectile de calibrul 130 mm, în varianta „soft” pentru distragerea rachetelor inamice care vin să lovească nava. Firma producătoare furnizează aceste contramăsuri (CHAFF & DECOYS) în variante multiple, atât pentru mediul de luptă aerian, cât și de suprafață sau submarin. Muniția folosită de fregata *Regele Ferdinand* la tragere a fost de tip pasiv, „*SEDUCTION*” antiaerian, dar totuși acest model se dovedește a fi destul de eficient și periculos. Principiul de funcționare constă în producerea unor nori de fosfor incandescent, înșelători pentru sistemele de autohidare ale rachetelor sau lansatorilor acestora. Această materie incandescentă poate incendia orice obiect cu care vine în contact. Se găsește soluția favorabilă de lansare, concomitent cu dispunerea echipelor de luptă cu focul în poziții. Sistemului de lansare trebuie să i se indice o țintă aeriană simulată prin sistemul integrat al navei, deoarece nu-i putem asigura funcționarea reală, automată, a acestuia, neexistând rachete care vin la impact cu nava. Se execută foc lovitură cu lovitură, se execută supraveghere, se re poziționează permanent nava. Pentru prima dată în Forțele Navale Române, sub conducere națională, nava lansează independent aceste proiectile. Ne putem lăuda cu o tehnologie de ultimă

Lansarea contramăsurilor antiaeriene active (CHAFF & DECOYS).

generație, care funcționează la noi la bord, iar personalul dovedește cunoașterea folosirii acesteia în luptă.

S-au executat în continuare tragerile de artilerie rămase. Echipajul nu a putut răsufla ușurat, deoarece mai intervine un element de noutate. Trageri de artilerie indirecte sau „*Naval Gunfire Support*”. Din motive obiective n-am avut posibilitatea folosirii unuia dintre elicopterele Forțelor Navale, toate trei fiind angrenate în alte misiuni. În acest exercițiu de luptă nava a executat focul dincolo de raza de vizibilitate, ținta fiind indicată de către un aparat de zbor sau alt observator care a avut rolul de a regla focul prin proceduri specifice astfel încât efectul la țintă să fie cel scontat. Aceeași țintă, deja zdruncinată de loviturile din ziua precedentă, a fost lăsată la apă în raionul sigur. La briefingul de începere a activității a fost desemnată echipa bridge pentru reglarea tirului de artilerie. Se fac calcule, se măsoară distanțe, curenți marini, vânt și alte elemente care pot influența traiectoria proiectilelor. Se indică ținta, totul este pregătit, se inițiază focul. Proiectilul sparge suprafața apei aproape de țintă, dar

aici intervine „spotterul”. Tirul se reglează, se continuă tragerea. Efectul este cel dorit.

Activitățile de foc s-au finalizat dar drumul spre port este încă presărat cu incidente. Om căzut la apă, recuperarea acestuia și acordarea asistenței medicale. Descoperirea și atacul urgent al unui submarin.

În 27 de ore pe mare nava a executat o gamă largă de misiuni de foc, o serie de acțiuni complexe cu implicarea tuturor membrilor echipajului și concentrarea semnificativă a acestora pe principiul „nu este loc și timp pentru greșeli”.

Seara târziu, după punerea tehnicii în starea de repaus, membrii echipajului au plecat acasă, obosiți dar cu satisfacția îndeplinirii misiunilor planificate.

Din nou instrucție pe mare

În perioada 14-15 aprilie, fregatele *Regele Ferdinand* și *Mărășești* s-au aflat din nou pe mare pentru evaluarea MIOA a fregatei *Mărășești*. Fregata *Regele Ferdinand* a acționat ca „navă soră”, având și obiective proprii de pregătire în cadrul

Exercițiul de transfer de materiale ușoare între fregatele *Regele Ferdinand* și *Mărășești*.

Foto: F 221

programului de instruire pentru participarea la operația *ACTIVE ENDEAVOUR*.

Miercuri 14 aprilie, nava a executat plecarea de la cheu, manevră efectuată de comandantul navei „proaspăt” admis la comanda navei în cadrul ieșirii precedente. Emoțiile pe comanda de marș au fost amplificate de cele ale altor doi ofițeri care au susținut proba practică a examenului de admitere ca ofițeri de cart. Manevra a fost executată perfect, dovadă a experienței acestora acumulată în cadrul ieșirilor precedente și pregătirii intense pentru acest moment.

După ieșirea pe schema de separare a traficului, s-au desfășurat exerciții intrate deja în obișnuița echipajului, de tranzitare a unui canal dragat, exercițiul real de reprovizionare pe mare, cu transfer de materiale ușoare și un exercițiu de remorcaj. A fost rândul echipelor specifice să pună în practică deprinderile acumulate și activitățile s-au executat conform procedurilor, fiind executate și manevrele de desprindere de urgență în ambele situații.

Pe drumul spre raionul de ancoraj s-au intensificat antrenamentele interne simulate ale navei. Nici nu este salvat cu bine „omul căzut în apă”, căci apare un pericol aerian ce sfârșește prin lovirea navei și intrarea în acțiune a grupelor de vitalitate ce duc o luptă acerbă cu focul și apa până sunt depășite de situație și este necesară abandonarea navei. Pe navă este o mișcare continuă, ordinele curg, situațiile se schimbă în fiecare moment, dar membrii echipajului acționează corect, conform priorităților comenzii navei.

Staționarea peste noapte la ancoră nu a însemnat repaus în derularea pregătirii, executându-se exerciții de comunicații și monitorizare a spațiului aerian și naval. A doua zi a intrat în scenă și elicopterul Puma Naval 142 cu ajutorul căruia s-au executat exerciții de transfer de materiale și luptă antisubmarin. Orizontul navelor se extinde, raportarea și identificarea țintelor este mai precisă, evidențindu-se importanța programului de operaționalizare a elicopterelor ambarcate.

Chiar dacă antrenamentul pe mare a avut o durată scurtă, aceasta a fost intens și complex în activități, fiecare membru al echipajului conștientizând importanța misiunilor de îndeplinire.

Incursiune în necunoscut Scafandrii... la mare adâncime

Text: **Olivia BUCIOACĂ**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

Așa cum ne-au obișnuit, în primele luni ale anului, scafandrii se pregătesc în Laboratorul Hiperbar al Centrului de Scafandri pentru a trece în palmares un alt curs și obținerea unei alte categorii. În perioada 8 februarie-14 aprilie, cinci scafandri EOD, un ofițer și patru soldați gradați voluntari, s-au pregătit pentru a fi brevetati scafandri de mare adâncime, categoria a II-a. Cursul de categoria a II-a este o fază superioară a scufundărilor și prin faptul că se desfășoară între 40 și 60 de metri adâncime.

Totul începe cu un test de narcoză la adâncimea de 72 de metri, unde scafandrii trebuie să susțină un test de memorie și un test matematic. Scufundarea este destul de grea pentru că la 72 de metri sunt supuși efectului narcotic al azotului din aerul respirat. După testul de narcoză, scafandrii au fost declarați admiși și au început cursul de categoria a II-a care a constat în pregătire teoretică și practică. În cadrul cursului au avut loc atât scufundări autonome cât și cu alimentare de la suprafață, dar și scufundări în sistem, mai elaborate, în sensul că scafandrii sunt alimentați atât cu aer cât și cu amestecuri

sintetice și sunt coordonați de o echipă de la suprafață.

Pe data de 19 martie, în Laboratorul Hiperbar a avut loc scufundarea în simulator la adâncimea de 51 de metri. După vizita medicală și controlul psihologic, obligatorii înaintea oricărei scufundări, doi dintre cursanți, SGV-ii Samir Regep și Ionuț Aurăței au coborât până la adâncimea de 51

Echiparea SGV-ului Samir Regep înainte de scufundare.

de metri, unde au avut de realizat, de altfel, și o lucrare subacvatică, un cadru metalic pe care să-l monteze corect într-un anumit interval de timp.

Nu a fost o scufundare ușoară, mai ales că la această adâncime au loc modificări care perturbă activitatea fiziologică. E și normal, pentru că o dată cu modificarea profunzimii, ne referim la presiunea atmosferică, organismul uman suferă o serie de transformări și din cauza vâscozității gazelor inspirate se manifestă sindromul intoxicației cu azot sau în termeni populari „beția adâncurilor”. În urma acestui efect, scafandrul se comportă ca în cazul ingerării unei doze de alcool. Maistrul militar pr. Silviu Vlad, care a participat la scufundare în simulator, chiar dacă nu a îmbrăcat costumul de neopren, ne-a descris în câteva cuvinte fenomenul narcozei, adică ceea ce simte un scafandru la o adâncime de peste 40 de metri: „În primă fază e ca o formă de plăcere, la fel ca atunci când se consumă prima cantitate de alcool, după care ia o formă un pic mai urâtă, mișcările sunt mai lente și gândirea la fel de lentă ca și mișcările.” Dar, maistrul militar pr. Silviu Vlad ne-a asigurat că timpul le rezolvă pe toate și „datorită antrenamentelor scafandrii se acomodează cu acest sindrom al narcozei

și își desfășoară activitatea normală ca adevărați specialiști.”

În timp ce încerca să ducă la bun sfârșit lucrarea subacvatică, SGV Ionuț Aurăței ne-a dezvăluit și nouă celor de la suprafață, cum este la adâncimea de 51 de metri: „La 51 de metri adâncime temperatura este foarte scăzută, apa este foarte rece, iar condițiile de lucru sunt grele.

Din cauza presiunii modul de lucru este mult îngreunat, dar reușim să finalizăm lucrarea pentru că am fost instruiți, iar antrenamentele de zi cu zi ne fac să fim mai tari și bineînțeles mai buni în meseria pe care o practicăm.”

La sfârșitul scufundării, căpitan-comandorul Inocențiu-Felician Medeșan, șeful Laboratorului Hiperbar și scafandru cu

experiență s-a arătat mulțumit de activitatea celor doi cursanți: „S-au comportat foarte bine, au rezistat la presiune, au lucrat foarte bine jos și au trecut toate baremele impuse de noi. Nu pot să nu remarc și echipa de suprafață care a ajutat ca toată activitatea să decurgă în condiții de siguranță.”

Care ar fi diferența dintre o scufundare reală în mare și o scufundare în simulatorul Laboratorului Hiperbar? „În Laboratorul Hiperbar simulăm condițiile de mare. Diferența ar fi că aici ai un confort psihic puțin mai bun având în vedere coloana de apă care este doar de trei metri, chiar dacă ei sunt la adâncimea de 51 de metri. Temperatura puțin mai scăzută a apei și probabil vizibilitatea de acolo fac diferența”, ne-a răspuns căpitan-comandorul Inocențiu-Felician Medeșan.

Un rol important îi revine și echipei de la suprafață care s-a ocupat de scufundare până în cele mai mici detalii, pregătirea gazelor pentru presurizare, a amestecurilor terapeutice în cazul apariției unui accident, precum și verificarea tuturor parametrilor care guvernează scufundarea cu aer la 51 de metri. Aprecierea echipei de la suprafață am aflat-o de la inginerul Emil Avram: „Scafandrii au făcut o treabă bună. Noi căutăm să analizăm performanțele acestora și să le trecem în fișe de apreciere, pentru că la adâncimea de 51 de metri acționează narcoza asupra organismului și la unii dintre ei performanțele sunt diminuate. Evaluările se fac atât pe parcursul scufundării cât și după ieșirea la suprafață. Urmărim corectitudinea lucrării, a comunicației, a modului în care aceștia înțeleg să desfășoare o activitate la adâncime și apreciez că s-au descurcat bine.”

După ce parcurg programul de pregătire în Laboratorul Hiperbar, scafandrii urmează antrenamente reale atât la cheu cât și în mare cu navele *Grigore Antipa* sau *Grozavul*, la 40 de metri până la 60 de metri adâncime, limita maximă admisă la scufundările cu aer.

Și pentru că pregătirea oricărui scafandru se desăvârșește pe mare, sperăm că în viitorul foarte apropiat să scriem și despre o scufundare reală. ■

Intrarea celor doi cursanți în simulator pentru scufundare.

Unul dintre scafandrii la adâncimea de 51 de metri.

Inginerul Emil Avram, șeful echipei de suprafață, monitorizând activitatea scafandrilor.

SEALION PROTECTOR 10

A doua secvență tactică serializată a celui mai complex exercițiu al Forțelor Navale Române din 2010

Text: Bogdan DINU
Foto: Ștefan CIOCAN

La Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale din Constanța s-a desfășurat între 12 și 20 aprilie exercițiul de instruire prin simulare SEALION PROTECTOR 10, al doilea serial tactic din cadrul exercițiului complex denumit LITORAL 10. Tema tactică

Au fost implicate Divizionul 150 Rachete Navale, Divizionul de Nave Minare-Deminare, Comandamentul Flotei de Fregate, Comandamentul Flotei și desigur, Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare.

Tema tactică unică pe de o parte dar mai ales secvențele tactice serializate necesită câteva precizări. LITORAL 10 este cel mai complex exercițiu defășurat de Forțele Navale

serialului comandorul Tiberiu Istrate, șeful Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale ne-a declarat: „Obiectivele de instruire propuse au fost îndeplinite și, mai mult, acest serial a beneficiat și de componenta practică reală de pe mare dat fiind că unele din secvențele tactice înregistrate prin simulare aici s-au desfășurat real pe mare. (e vorba de ieșirea pe mare a fregatelor

este unică pentru întreg exercițiul, dar cea a acestei secvențe tactice serializate se referă la situația de la mare respectiv apărarea căilor de comunicații maritime și a convoaielor proprii de transporturi strategice și de hidrocarburi, totul desfășurat pe fondul unei situații de criză. Primul serial tactic, DANUBE PROTECTOR 10, a implicat unitățile de nave de la fluviu și Batalionul de Infanterie Marină iar cel de-al treilea serial va fi dedicat luptei antisubmarin și se va desfășura la vară. Toate cele trei seriale tactice vor fi „jucate”, deci tot simulat dar în paralele cu secvența practică reală de pe mare în cadrul exercițiului LITORAL 10 condus de Componenta Operațională Navală. De asemenea, un astfel de scenariu care va include toate cele trei seriale tactice, va avea loc, înainte de exercițiul real și la Componenta Operațională Navală.

cu trupe în teren dar el va fi până la urmă încununarea tuturor seriialelor și exercițiilor desfășurate până atunci, de amploare și dimensiuni diferite. Cu alte cuvinte, una din caracteristicile LITORALULUI de anul acesta este serializarea tactică. Nick name-ul seriialelor este cel de PROTECTOR, iar dacă pentru serialul al doilea a fost ales numele de SEALION, probabil pentru cel de luptă antisubmarin va fi tot o specie subacvatică. Concomitent cu SEALION 10 pe mare s-a desfășurat un exercițiu tactic (este vorba de ieșirea pe mare a fregatelor *Mărășești* și *Regele Ferdinand*) care s-a constituit într-o punere în practică a anumitor seriale sau secvențe jucate prin simulare la CISE și în același timp evaluarea fregatei *Mărășești* la sfârșitul etapei operaționale avansate pentru certificare.

După ședința de analiză post acțiune desfășurată la finalul

Mărășești și *Regele Ferdinand*, n.n.) Am constatat o înțelegere mult mai bună a ceea ce își propune prin tema tactică acest exercițiu și nivelul de pregătire cunoaște relativ o creștere semnificativă. Exercițiile de instruire prin simulare nu se califică. Inclusiv actualul serial se analizează, se discută bărbătește și acolo unde se constată că norme tactice sau proceduri au fost relativ, flagrant sau deviant aplicate sau neaplicate, atunci putem să corectăm. Doar se analizează și fiecare își trage concluziile, toate prin prisma obiectivelor de instruire urmărite și a obiectivelor mari ale exercițiului.”

De obicei vă ofeream punctele de vedere ale participanților la astfel de exerciții. De data aceasta puteți citi cum a decurs exercițiul din punctul de vedere al unui instructor JCATS, doamna Alina Doagă, adică a celor care pregătesc personalul

pentru utilizarea aplicațiilor și echipamentelor: „Simularea a decurs foarte bine, la fel ca și precedentă de altfel. Participanții au executat tot ceea ce le-am cerut noi. Chiar dacă pregătirea a fost concentrată în două-trei zile și acest JCATS este destul de stufoș, ei au reușit să-și însușească ceea ce noi le-am predat și instruit. Aplicația în sine are un oarecare grad de dificultate, dar noi încercăm să le transmitem ideea că, chiar dacă aparent este un joc, noi nu îi testăm cât de bine știu să folosească mouse-ul, ci cât de bine știu să respecte procedurile de fapt. Acesta este un joc tactic și nu unul

obișnuit de calculator de acasă. Uneori mai cad și în patima jocului dar de cele mai multe ori se respectă procedurile. Serialul actual este diferit de precedentul, acolo erau mai mult trupe de uscat - chiar dacă și acum avem echipe de cercetare-diversiune la uscat - dar la cel prezent lupta se dă pe mare, avem dragaj și alte elemente specifice.”

Sistemul de organizare și desfășurare a exercițiilor de instruire prin simulare s-a apropiat și mai mult de cel din NATO unde terminologia „simex” se regăsește sub formula CAX (exercițiul asistat de calculator) în sensul că structura de sprijin și evaluare a exercițiului a căpătat o altă „textură” prin activarea funcției de director al evaluării, a specialistului de situații tactice și a „better watch captain” (se referă la un lider temporar în structura observată care orientează, ghidează structura respectivă pentru realizarea obiectivelor, un fel de lider informal care propune soluții atunci când apar erori) toate având un rol proactiv în a sprijini structurile jucate ca să-și îndeplinească obiectivele. ■

Uniformizarea procedurilor de lucru

Instructori de vitalitate pentru Dunăre și mare

Text: Olivia BUCIOACĂ
Foto: Ștefan CIOCAN

La mai puțin de o săptămână de la evaluările pe mare ale corvetei *Contea* Horia Macellariu și navei purtătoare de rachete *Lăstunul*, membrii Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale au fost din nou implicați în activități. Timp de trei zile, în perioada 30 martie - 1 aprilie, a avut loc la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare o convocare pe linie de vitalitate, prima de o asemenea anvergură. Au participat militari responsabili cu vitalitatea de la toate tipurile de nave, atât de la mare cât și de la Dunăre. Principalul scop al convocării a fost reînprospătarea cunoștințelor membrilor grupelor de vitalitate în stingerea incendiilor și astuparea găurilor de apă, în general în lupta cu focul și apa, pentru ca la rândul lor aceștia să-și instruiască echipajele de la bordul navelor. În ultima zi a convocării, pe 1 aprilie - și nu a fost păcăleală -, militarii au asistat la un exercițiu demonstrativ de stingere a unui incendiu, desfășurat de echipa de vitalitate de la fregata *Regina Maria*. După trecerea în revistă a materialelor necesare în intervenția grupei de vitalitate și prezentarea modului de acțiune, s-a trecut la proba practică, exercițiul demonstrativ de vitalitate, unde credem noi și specialiștii de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare, au avut ce vedea. Asta și în comparație cu o altă „probă practică” susținută la poligonul de vitalitate de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” care nu are toate dotările de la nave.

Și pentru că scopul convocării a fost acela de învățare, însușire și instruire a militarilor în lupta cu focul și cu apa, am fost interesați să aflăm cât de utile sunt aceste exerciții atât pentru marinarii de la fluviu cât și de la mare. Locotenentul Georgian Cuconu, șef mecanic la corveta *Amiral Petre Bărbuneanu*: „Își vor găsi într-o oarecare măsură utilitatea, dar trebuie să ținem cont de faptul că nu avem în totalitate materialele

Echipa de vitalitate a fregatei *Regina Maria* în timpul exercițiului de stingere a unui incendiu.

care au fost aici prezentate, fiind vorba de nave diferite. Dar, am învățat lucruri noi pe care o să încercăm să le adaptăm pentru tipul nostru de navă.” Maistrul militar clasa a-II a Nelu Dediu, specialist 3 la Grupul Nave Logistice Tulcea: „Procedurile care se folosesc la fregatele *Regele Ferdinand* și *Regina Maria* sunt proceduri standard NATO. Cei de aici au materiale mai bune, sunt mai dotați decât noi și echipajul este mai mare. În mod normal avem de învățat de aici. O să încercăm să aplicăm și noi la Dunăre aceste proceduri, în funcție de materialele pe care le avem, de numărul oamenilor din echipaj, dar depindem și de dotarea tehnică a navei în primul rând.”

Convocarea și-a atins scopul în ceea ce privește instruirea, dar marele „of” al militarilor de la alte nave decât fregatele și mai ales a celor de la Dunăre, unde știm că posibilitățile materiale legate de dotarea tehnică sunt mai reduse, rămâne lipsa echipamentelor. Procedura este într-adevăr aceeași la toate tipurile de nave, dotarea este, însă, cea care pune probleme și tot ce le rămâne marinarii este să încerce, testându-și imaginația, o adaptare a mijloacelor existente la cerințele actuale.

La final, fiecare participant a primit un certificat, cu o valabilitate de doi ani, care atestă faptul că militarii sunt în măsură să-și instruiască echipajul mai departe pe probleme de vitalitate. ■

La Centrul de Instruire al Forțelor Navale

Este mereu primăvară

Text și foto: Cpt. **Daniel OAI**
Școala de Aplicație a Forțelor Navale

Primăvară... Vară... Toamnă... Iarnă... Sigur, acestea sunt anotimpurile firești după care se desfășoară viața oamenilor obișnuiți. Viața militarilor se desfășoară în alte anotimpuri, numai de ei știute.

La Centrul de Instruire al Forțelor Navale din Mangalia, parte integrată a Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, primăvara intră pe poarta unității uneori în ianuarie, alteori în februarie sau martie și, târziu de tot, în septembrie. Nu vă mirați! Atunci se prezintă la Centrul de Instruire soldații voluntari, care doresc să-și desfășoare activitatea în Forțele Navale. De ce comandanții și instructorii de aici trăiesc doar în anotimpul primăvara? Pentru că tinerii dornici să îmbrățișeze cariera militară au ceva din gingășia florilor de primăvară și din nerăbdarea păsărilor călătoare.

Asemenea florilor de primăvară, găsesc aici pământul rodnic pentru a înflori, metaforic vorbind. Asemenea păsărilor călătoare, vin aici să-și construiască un cuib pentru mai târziu. Lasă la poarta unității dezamăgirile trecutului și vin aici să înceapă o viață nouă. Și asemenea florilor sau păsărilor,

unii dintre ei sunt nestatomici, refuză să înflorească sau își iau zborul un pic mai repede lăsând locul din cuib gol asemeni cucilor. Și pentru că alți tineri doresc să facă parte din echipajul lupilor de mare, locurile goale se umplu repede la loc.

Tineretea și stângăcia lor te izbesc la început. Încet, încet, învață să faci primii pași „ca militari”, să salute regulamentar, să răspundă la comenzi. E un fel de abecedar pentru tinerii militari, care odată învățat, îi ajută să descifreze mai departe limbajul militarului. Dacă îi privești cu atenție, observi în fiecare zi transformarea lor. Fiecare zi petrecută pe câmpul de instrucție sau în unitate își pune amprenta asupra personalității lor. Suferă transformări vizibile pentru cineva care îi vede mai rar și sunt uluiți la depunerea jurământului. Explicația acestor transformări? Poate faptul că fac parte dintr-o echipă sau faptul că învață ce înseamnă să fii camarad și prieten cu cineva de care, s-ar putea, să depinză la un moment dat.

Poveștile lor de viață, atunci când sunt spuse, sunt uluitoare. Unul e singurul sprijin al familiei și își trimite solda într-un colț uitat de lume pentru ca părinții și frații să aibă câteva zile pâine pe masă, altul e singur pe lume și dormitorul din unitate este singura casă adevărată pe care o are după mulți ani, altul a fost atât de ținut

în puf încât, dorindu-și să fie liber vine în armată. E greu pentru ei, la început, dar, în același timp e greu și pentru comandanți și instructori. Aceștia devin, pentru patru luni de zile, mamă, tată, profesor, confident. Și oricât de bun instructor militar ești, sub uniformă bate inima de om care se înduioșează la problemele lor, dar trebuie să facă din ei scutul țării.

I-am întrebat de multe ori de ce aleg cariera militară iar răspunsurile primite m-au făcut să-i privesc cu admirație. Ce răspunsuri am primit? Din cele mai variate, de la „am ales cariera militară pentru frumusețe”, până la cel care suna „pentru prestigiul instituției”. Surprinzătoare, nu-i așa? Cred că în această lume zbuciumată tinerii își caută repere, modele și se pare că instituția militară le oferă din belșug, din moment ce avalanșa de cereri pentru profesia de militar este în continuă creștere.

Visele lor? Frumose! Visează să participe la misiuni militare interne și internaționale, visează să devină maiștri militari, subofițeri și ofițeri. Iar punctul de pornire în aceste funcții îl reprezintă Centrul de Instruire al Forțelor Navale. Ce-și doresc, ca marinari? Desigur, ce-și doresc toți marinarii, să navighe pe ape line și să aibă vânt bun din pupa. CEEA CE LE DORIM ȘI NOI!

Jur să-mi apăr țara...

Sâmbătă, 24 aprilie, s-a desfășurat ceremonia militară de depunere a jurământului militar de către 29 de soldați voluntari de la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”. La festivitate au participat contraamiralul de flotilă dr. Romulus Hăldan, șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Cristea Cucușel, șeful Direcției Comunicații și informatică din Statul Major General, comandanții unităților din garnizoana Mangalia, cadre militare în rezervă și retragere dar și rudele militarilor care s-au legat prin jurământ de țară. După festivitatea depunerii jurământului militar, a avut loc „Ziua Porților Deschise” la Școala de Aplicație a Forțelor Navale. Timp de două ore, participanții au putut vizita facilitățile de educație și instrucție

Foto: Mihai Egorov

oferite de Școala de Aplicație a Forțelor Navale și în care se pregătesc soldații voluntari. Activitatea a avut și scopul de

a atrage tinerii prezenți la ceremonialul depunerii jurământului spre o carieră în Forțele Navale. (M.E.)

Ațiune în comun a Flotei de Fregate cu ISU Intervenție în portul militar Constanța

Militarii pregătiți de intervenție.

Acordarea primului ajutor „raniților”.

Capitan ing. **Cosmin OCHEȘEL**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

Miercuri, 17 martie, s-a desfășurat în Portul militar Constanța un exercițiu comun de stingere a unui incendiu, limitarea efectelor acestuia precum și de evacuare și acordarea primului ajutor celor răniți. În cadrul scenariului au participat militari de la Divizionul Nave Scafandri, de la Flotila de Fregate, dar și pompieri militari de la Inspectoratul pentru Situații de Urgență. Activitatea a fost organizată în conformitate cu planul cu principalele activități al

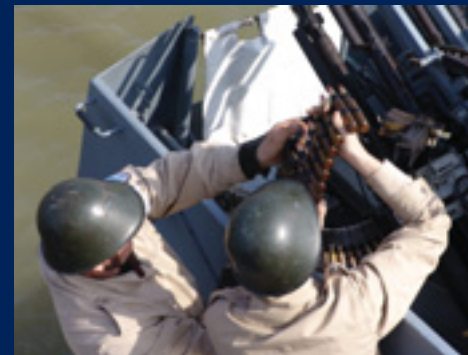
Flotei de Fregate fiind un eveniment menit să întărească colaborarea dintre structurile marinei și cele ale pompierilor militari. Așa cum a remarcat și comandorul Sorin Learschi, comandantul Flotei de Fregate, acest gen de activități nu a mai avut loc în Portul militar Constanța și tocmai de aceea s-a dat o importanță mărită acestui eveniment. Chiar dacă nu aveau experiență în astfel de colaborări, militarii participanți au acționat prompt îndeplinindu-și cu succes misiunea încredințată. Pe parcursul derulării exercițiului, militarii și-au

corelat algoritmi de acțiune în astfel de situații reușind să se încadreze în baremele impuse. La finalul activității părțile implicate s-au arătat mulțumite considerând că militarii au acționat conform atribuțiilor în astfel de evenimente.

Din discuțiile avute cu locotenentul Ionuț Voicu, împuternicitul locțiitorului comandantului grupării de intervenție Constanța Port, acest exercițiu a fost binevenit atât pentru pompieri militari cât și pentru marinarii militari, iar continuitatea acestei colaborări este necesară în eficientizarea unor intervenții reale.

Misiuni de foc pe Dunăre Tragerile navelor fluviale de la Peceneaga

Pregătirea instalațiilor artileristice pentru executarea focului.

Pregătirea tragerilor din Punctul de Comandă.

Text: căpitan **Cosmin OCHEȘEL**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

Peste 200 de militari din cadrul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie, Divizionului 88 Vedete Fluviale, Batalionului de Infanterie Marină și Secțiilor Logistice Brăila și Tulcea, au participat, în perioada 23-25 martie, la tragerile de artilerie ale navelor militare fluviale, în cadrul unor exerciții care s-au desfășurat pe Brațul Măcin al Dunării, în apropiere de localitatea Peceneaga.

Exercițiile au fost organizate de Serviciul Fluvial al Comandamentului Flotei. Pe parcursul celor trei zile, militarii s-au antrenat prin exerciții întrunite de respingere a atacurilor de la mal, controlul navigației pe fluviu, operațiuni de căutare și salvare pe fluviu și în zonele adiacente.

Pe parcursul prezeței noastre la bordul monitorului 46 *Ion C. Bratianu* am putut afla mai multe detalii despre această activitate de la locotenent-comandorul Nicu Chirea șeful operațiilor la Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie: „Desfășurăm

în această perioadă un exercițiu de antrenament pe fluviu cu două dintre navele divizionului, «Monitorul 46» și «Vedeta blindată 180». Pentru acest exercițiu desfășurăm cu echipajele navelor lucrări de distrugere, exerciții de tragere cu postul de luptă, cu nava dar și cu grupul de nave. În cadrul acestor trageri vom pune în practică cunoștințele acumulate pe parcursul perioadelor de pregătire».

Deși militarii de la Dunăre sunt obișnuiți cu tragerile de artilerie de la bordul navelor aceste exerciții

Executarea focului asupra țăintelor de la mal.

Urmărirea efectului la țintă.

trebuie pregătite foarte bine și cu multă seriozitate pentru a putea obține rezultate foarte bune. Acest lucru ne-a fost confirmat de doi dintre participanții implicați direct în misiunile de foc, maestrul militar clasa a-II-a Marinel Turcin, specialist 3 grup luptă suprafață și antiaeriană și caporalul Adrian Bălbăie, comandant tun 100 mm prova. Cei doi militari au fost mulțumiți la terminarea activităților de rezultatele obținute, chiar dacă pregătirea tragerii în sine a fost mult mai lungă și mai intensă decât misiunile de foc executate.

Chiar dacă vremea a fost prielnică și nu a creat probleme suplimentare, organizarea unei astfel de activități nu este o sarcină tocmai ușoară conform căpitan-comandorului Dan Rogozan, șeful de stat major al Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie: „Ca orice activitate de ieșire pe fluviu care

presupune și executarea de misiuni de foc pregătirea este foarte importantă, având mai multe elemente și fiind destul de complexă însă cu ajutorul ofițerilor din comanda unității și al statului major s-a putut executa o pregătire temeinică, iar rezultatele ei s-au putut observa în calificativele bune și foarte bune obținute pe parcursul tragerilor. Apreciez că echipajele s-au comportat foarte bine, deprinderile marinărești și cunoștințele de specialitate pe care le au militarii au permis desfășurarea activităților în condiții foarte bune”.

De asemenea, militarii Divizionului 88 Vedete Fluviale au executat tragerea în condiții foarte bune și datorită experienței și coeziunii echipajelor, fiecare militar cunoscându-și foarte bine rolul în cadrul misiunilor de foc. Activitățile de tragere au constat în executarea EXART 503, EXART 601 și EXART 608, trageri asupra țintelor ancorate sau situate la mal cu armamentul de calibrul 14,5 mm de la bordul navelor. Tehnica a fost bine pregătită, astfel că pe parcursul exercițiilor nu au fost incidente, iar rezultatele obținute au reușit să îl mulțumească pe comandorul Tudorel Cândac, comandantul Divizionului 88 Vedete Fluviale.

Inedit pentru aceste trageri a fost faptul că toți militarii care au executat misiuni de foc au desfășurat aceste activități de la bordul a câte două nave de la fiecare divizion constrânsi fiind de resursele bugetare limitate. Totuși militarii s-au comportat conform așteptărilor comandanților lor obținând rezultate bune și foarte bune lucru remarcat și de eșalonul superior reprezentat de comandorul

Verificările premergătoare tragerii.

Adrian Filip, șeful serviciului instrucție din Statul Major al Forțelor Navale: „Această activitate a fost una din cele mai importante activități de tragere care trebuia executată în această perioadă. Pe parcursul exercițiilor am verificat modul în care se execută pregătirea instalațiilor de artilerie de 100 mm, 14,5 mm și 7,62 mm. Din punctul meu de vedere activitatea s-a desfășurat corect, întreg personalul care deservește aceste instalații știe ce are de făcut și este pregătit pentru îndeplinirea misiunilor. Rezultatele mi-au demonstrat faptul că oamenii sunt pregătiți și își fac meseria așa cum trebuie”.

Chiar dacă tragerile de la Dunăre au devenit o rutină pentru echipajele navelor, aceste activități reușesc să pregătească militarii pentru executarea misiunilor de foc în condiții de siguranță. ■

Aspect din timpul tragerilor.

Vedete fluviale intrând în raionul de tragere.

„Din punct de vedere al zborului noi nu simțim criza”

Un bilanț sumar al anului 2009 la Tuzla

Text: **Bogdan DINU**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

La mai bine de un an de la mutarea pe aerodrom la Tuzla se zboară în continuare într-un ritm și algoritm care nu pare să fie afectat de criza din jurul nostru. Miza este una pe măsură: continuarea și finalizarea într-un orizont de timp stabilit a pregătirii celor opt piloți marinari. Prezenți pe aerodrom cu ocazia realizării unui reportaj despre salturile din elicopter ale scafandrilor de luptă – misiune care pentru Grupul de Elicoptere se încadrează în categoria celor speciale dar care au devenit mai mult decât normale prin frecvența lor – am aflat de la interlocutorii noștri cum a fost anul 2009 cu micile realizări și premiere, importante poate pentru o viitoare cronologie a evoluției aviației navale de la noi. Dotări noi, mici achiziții, evoluții în premieră, atestări și calificări de tot felul, (in)existența crizei, cel puțin la nivelul orelor de zbor și, de ce nu, trecerea în rezervă a locotenent-comandorului Alexandru

Ionescu, cel care a înființat și condus Grupul de Elicoptere, toate sunt jaloane ale ultimului an. Despre toate acestea în rândurile de mai jos.

„Instrucția piloților decurge foarte bine, conform și cu evoluția de anul trecut, practic continuăm ritmul de pregătire care este mulțumitor până

Prima decolare a zilei este rezervată unui zbor tehnic.

acum și noi credem că ne vom atinge obiectivele stabilite pentru anul acesta”, ne-a declarat chiar de la început comandorul Puiu Vlad, locțiitorul pentru zbor al comandantului Flotei de Fregate. Chiar dacă dinamica zborului în primele luni a fost mai modestă raportată la începutul anului trecut datorită condițiilor meteorologice, primăvara lucrurile au intrat pe făgașul normal. După cum v-am informat deja la timpul potrivit unul dintre cei opt piloți marinari, căpitanul Bogdan Curcă, este deja pilot comandant și, în funcție de ce le rezervă anul până la sfârșit, sunt speranțe ca încă doi din aviatorii marinari să devină piloți comandanți în 2010. „Depindem doar de resurse și de timpul avut la dispoziție. Este doar o chestiune de timp și de resurse”, ne-a precizat comandorul Puiu Vlad. În prezent toți ceilalți șapte sunt calificați copiloți și doar doi dintre ei sunt locotenenți, restul fiind avansați la gradul de căpitan. Calificarea de pilot comandant reprezintă un nivel înalt de calificare și care atestă pregătirea pilotului pentru a

executa misiuni, având responsabilitatea acestor misiuni. Mai concret și detaliat este pilot comandant pentru navigație și cercetare deasupra tocatului în condiții meteorologice normale ziua. Aceasta ar fi explicația faptului de ce misiuni cum sunt salturile scafandrilor din elicopter deasupra mării se execută de către copiloti cu un pilot instructor la bord. Totuși cum se derulează astfel de misiuni am aflat de la căpitanul Petre Pavlov, copilotul din ziua respectivă: „Deși face parte din cadrul misiunilor

Comandorul Puii Vlad (dreapta), pilot instructor și locțiitor comandantului Flotei de Fregate pentru zbor, după încheierea misiunii.

speciale ale Grupului de Elicoptere pentru noi a ajuns să se desfășoare ca și o misiune normală tocmai datorită activităților noastre specifice. Nici o misiune nu este ușoară numai că cea de azi a fost cu mai multă transpirație, la propriu, deoarece în elicopter este cald și costumul nostru de zbor „nu respiră” pentru că este conceput să nu permită pătrunderea apei, dar nu ne plângem. Ne-am obișnuit. 2009 a fost plin de realizări pentru noi deoarece majoritatea dintre noi am terminat planurile de copilot și cățiva dintre noi, inclusiv eu, suntem programați să începem anul acesta planul de pilot comandant. Să vedem ce ne rezervă 2010, să sperăm că va fi la fel de bun ca și anul 2009.”

Cum se prezintă anul 2010 din punct de vedere al resurselor ne-a spus tot comandorul Puii Vlad: „Se prezintă destul de bine, avem speranțe și semnalele sunt pozitive, să continuăm pregătirea, Forțele Navale fac eforturi și noi beneficiem de aceste eforturi. Programul dezvoltat de Forțele Navale a

continuat și cu fiecare lună și trimestru s-au realizat pași importanți. Sunt în derulare etapele conform graficului astfel încât anul acesta avem speranțe să se realizeze etapa de înzestrare cu consola tactică care va conferi alte valențe, superioare, elicopterului. Anul 2009 a avut și el realizări importante, să nu uităm că a venit al treilea elicopter în înzestrare, că Grupul de Elicoptere a realizat aproape în întregime planul de instrucție și evoluția piloților este una pozitivă.”

Locotenent-comandor Radu Răileanu, șeful de stat major al unității a completat: „Până acum din punct de vedere al zborului noi nu simțim criza. Avem aceleași resurse, programul continuă după cum a fost stabilit, de acum încolo sperăm să fie la fel și anul 2010 se anunță la fel de plin.”

Dacă privim în urmă principalele repere ale anului 2009 pentru Grupul de Elicoptere așa cum le-am aflat de la locotenent-comandorul Radu Răileanu,

Elicopterul Puma Naval cu numărul de coadă 142 gata de misiune pentru salturile scafandrilor de luptă.

Inspecția tehnică de după fiecare zbor.

Elicopterele sunt împinse manual de către personalul tehnic în hangar.

la vecini cum elicopterele erau tractate rapid cu o mașină de teren. Se urmărește menținerea condiției fizice a întregului personal sau criza este atât de mare că nu se găsește un ARO disponibil? Am întrebat și noi, n-am dat cu parul!

Revenind la registrul serios și pentru a demonstra că nu vedem întotdeauna jumătatea goală a paharului trebuie să reținem eforturile care se fac pentru realizarea instrucției și efectuarea orelor de zbor. Pentru că la Tuzla chiar asta se face: se zboară. ■

Forțele Navale Române la Black Sea Defense & Aerospace 2010

Text: căpitan Cosmin OCHEȘEL
Foto: Ștefan CIOCAN

În perioada 13-15 aprilie a avut loc la Romaero Băneasa a treia ediție a expoziției și Conferinței Internaționale dedicată Industriei Aeronautice, Apărării, Securității Naționale și Securității Private, Black Sea Defense & Aerospace. Această activitate a reunit 98 de companii și instituții românești, cu 24 mai multe decât în urmă cu doi ani, și 57 de companii și instituții străine, iar expoziția a ocupat o suprafață de 25000 de metri pătrați.

Black Sea Defense & Aerospace este singura expoziție din România care a fost recunoscută oficial de Departamentul American de Comerț, Departamentul American de Apărare și a avut sprijinul Ambasadei Statelor Unite la București. Organizarea acestui eveniment a fost asigurată de TNT Productions, un organizator specializat în evenimente internaționale.

La deschiderea oficială au fost prezenți reprezentanți ai autorităților centrale, șefii categoriilor de forțe armate, numeroși jurnaliști. Ceremonia de deschidere a cuprins pe lângă discursurile oficiale, o demonstrație de zbor a MIG-ului 21 Lancer, IAR-ului 99 Șoim precum și a avionului de transport tactic C-27 Spartan.

La expoziție a fost prezentat și avionul F-16 Fighting Falcon, acesta făcând parte din cel mai mare program de avioane occidentale, cu peste 4000

Reprezentanții autorităților române asistând la deschiderea oficială a BSDA 2010.

de avioane de luptă construite din 1976 până în prezent.

Șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Dorin Dănilă a fost primul care a vizitat standul Forțelor Navale amenajat în cadrul expoziției, ocazie cu care a purtat discuții cu cei doi studenți de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

Forțele Navale Române au avut expus și un elicopter IAR-Puma Naval, acesta fiind unul din punctele de atracție ale expoziției prin ineditul echipamentelor și a misiunilor sale.

Participarea Forțelor Navale Române la Black Sea Defense

& Aerospace 2010, a reușit să stărnească un real interes în rândul vizitatorilor, fiind un bun prilej de promovare a imaginii acestei categorii de forțe armate. ■

Șeful SMFA, domnul general-major dr. Ion-Aurel Stanciu invitat să urce la bordul elicopterului IAR-Puma Naval.

Șeful SMFN, domnul contraamiral Dorin Dănilă în vizită la standul Forțelor Navale

Exercițiu terapeutic pentru creșterea coeziunii grupului

Coeziunea în mediul militar

**Psih. specialist Laura SÎRBESCU
Psih. Suzana DRAGOȘ**

Pentru microgrupurile militare, coeziunea constituie una dintre caracteristicile fundamentale, în afara căreia multe misiuni nu ar putea fi îndeplinite integral și la timp; ea asigură unitatea de voință și acțiune, concentrarea și coordonarea eforturilor. *Coeziunea grupului exprimă raporturile de atracție reciprocă, exercitată între membrii în timpul acțiunii, reprezintă comportamentul subunității ca ansamblu unitar, caracterizat prin hotărârea de a acționa prompt în orice împrejurare.* Coeziunea se poate observa în comportamentul individual cât și în cel de grup, sensibilitate și receptivitate la sarcinile comune, interesul crescut la toți militarii pentru buna desfășurare în colectiv a activităților, reprezintă indicatorii principali ai coeziunii.

Problematika deficiențelor de coeziune la nivelul grupului este una des întâlnită la nivelul organizației, în speță, al organizației militare. Din acest motiv am urmărit să obținem o diminuare a acestora prin intermediul terapiei cognitive-comportamentale.

Psihoterapia cognitiv-comportamentală se poate utiliza atât în psihoterapia individuală, cât și în cea de grup. Pentru desfășurarea

programului este necesară o încăpere liniștită și confortabilă, cu scaune sau fotolii comode, așezate în cerc, și care presupune suficient spațiu între participanți, permițând, în același timp, contactul vizual între membrii grupului. Grupul de psihoterapie trebuie să cuprindă între 8 și 12 participanți, iar sesiunea de psihoterapie durează între 75 și 90 de minute.

Obiectivul principal al acestei terapii de grup este învățarea antrenamentului asertiv.

Grupul oferă sprijin clientului în cadrul demersului terapeutic pentru că acesta se poate baza pe alte persoane pentru suport și ghidare. Individul care se aseamănă cel mai mult cu subiectul în cauză reprezintă cel mai bun model de învățare. Din acest motiv, membrii grupului care prezintă aceeași simptomatologie și se confruntă cu aceleași probleme, reprezintă un ajutor deosebit pentru terapeut, deoarece pacienții se influențează și se ajută reciproc.

Studiile clinice au subliniat faptul că, declararea în fața altei persoane, a intenției de schimbare, va spori probabilitatea ca schimbarea să se producă cu adevărat; ori, în cadrul grupului, astfel de declarații se produc în prezența mai multor persoane.

Desfășurarea exercițiului

Aspectul de bază de la care am pornit a fost adaptarea unui exercițiu de creștere a coeziunii pentru un grup din organizația militară.

Premisa/ipoteza exercițiului a fost că, aplicarea unei tehnici cognitive-comportamentale de tipul celei prezentate în această lucrare, într-un grup slab coeziv, va determina creșterea valorii de coeziune intergrupală percepută.

La cercetare au participat două grupuri de câte 12 militari din cele două unități unde a fost aplicat exercițiul/realizată intervenția: UM 02003 și UM 01227 Constanța. Aceștia, având vârste cuprinse între 27 și 35 de ani (cu o medie de 30 de ani) și studii medii, formau câte un pluton, la nivelul căruia a fost sesizată lipsa de coeziune. Criteriul de selecție a fost sesizarea făcută de către comandatul de pluton în legătură cu dificultățile apărute la nivelul grupului pe care îl conduce. Militarii din componența grupurilor proveneau din centrele de instrucție, având o medie a vechimii în unitate de 8 luni.

Înainte de sesiunea de terapie am aplicat tuturor membrilor grupurilor un chestionar de coeziune, al cărui autor este col (r) conf. univ. dr. Filaret Stintion. Valorile mici obținute (grupul I: -0,10,

valoare ce indică un grup cu început de dezorganizare, grupul II: -0,25 – grup disensionar) ne-au condus la concluzia că slaba coeziune este cauza reală a problemelor apărute, alături de un stil de conducere deficitar.

În urma acestei constatări, am propus comandantului de pluton constituirea unui grup de terapie și aplicarea unui exercițiu de intervenție, ce are ca obiectiv creșterea coeziunii grupului, intitulat: *„Misiune în teatrul de operații”*

Instructaj: *„Vă închipuiți că ați primit o misiune de luptă într-un teatru de operații: trebuie să duceți un dispozitiv de la baza în care vă aflați, la un detașament înaintat. Vă împărțiți în 2 grupuri, fiecare grupă este singură, nu puteți avea la dispoziție ajutoare externe.*

Vă rog să stabiliți: - cine e conducătorul, cine răspunde de materiale, logistică, cine răspunde de hrană, cine răspunde de topografie, cine răspunde de armament, cine răspunde de asistența medicală. Discutați cum ați făcut această alegere: cine a făcut alegerea, dacă a existat vreun criteriu în alegerea făcută, iar dacă da, care anume.

La ora 12 plecați din bază și trebuie să ajungeți la un check-point până la lăsarea serii. Cu jumătate de oră înainte de a ajunge la check-point, pierdeți cea mai mare parte din materiale, armament și hrană. Ajungeți transpirați, înfomețați și obosiți și trebuie să faceți rost de hrană (aveți 5 minute pentru discuții). În check-point există 6 paturi: unul la geam, unul la ușă și patru între. Hotărâți-vă în ce pat dormiți (2 minute discuții). Înainte de culcare, stabiliți programul de a doua zi – luați în calcul căldura, obstacolele iminente, pauza de masă; la lăsarea serii trebuie să vă întoarceți înapoi în bază (5 minute discuții).

Imaginați-vă desfășurarea zilei următoare – cum ați pus în practică planul făcut cu o seară înainte. Încercați să vă evaluați fiecare în parte: cine a fost autor, cine a fost spectator, cine a fost creator, cine a fost frână, cine a fost dominator, cine a fost dominat, cine a fost activ, cine a fost pasiv, cine a găsit probleme la soluții. La sfârșit, cele două grupe se reunesc și fiecare participant își face autoevaluarea și ceilalți îi vor spune cum l-au perceput.”

Pe timpul exercițiului, terapeutul a orientat fiecare subiect spre identificarea similarităților dintre atitudini, comportamente, roluri asumate în exercițiul propus și cele din viața cotidiană. Aceste identificări au condus la conștientizarea sursei

disfuncționalităților experimentate și la reflectarea asupra modalităților de schimbare.

În ziua următoare, după încheierea exercițiului a fost reaplicat chestionarul de evaluare a coeziunii grupului și s-a constatat o ușoară creștere a indicelui (grup I: valoare +0,45, ce corespunde unui grup cu coeziune moderată, grup II: +0,29 – grup cu început de coeziune).

Concluzii

Aplicarea exercițiului propus, în cadrul sesiunii de psihoterapie a fost primit cu receptivitate de către membrii grupurilor, care s-au implicat în îndeplinirea sarcinilor primite și s-au implicat activ în partea de autoevaluare. Dacă la început activitatea a fost privită ca un joc, în partea a doua, cea în care li s-a cerut să se autoevalueze și să discute cu terapeutul situațiile din viața reală în care au manifestat un comportament similar, atitudinea s-a schimbat și militarii s-au implicat cu multă seriozitate în discuțiile generate. Cele mai importante aspecte au fost: conștientizarea de către subiecți a modului lor de raportare la grup, a modului în care sunt percepuți de către ceilalți și a comportamentelor disfuncționale pe care le utilizează.

Implicarea în sarcină a tuturor militarii ne-a încurajat să credem că această metodă poate fi utilizată și în cazul altor grupuri cu probleme asemănătoare.

Faptul că militarii au reușit, în cadrul sesiunii de terapie să identifice gândurile și atitudinile disfuncționale, a demonstrat că tehnica utilizată a fost una adecvată situației, cu rezultate

pozitive asupra tuturor subiecților implicați (fie că a fost vorba de a învăța din greșelile altora, sau a conștientiza poziția proprie în grup, sau doar a consolida legături mai vechi).

Discuțiile generate în partea a doua a sesiunii, au reușit să identifice cauzele slabei coeziuni, chiar, mai mult, au apărut și unele soluții de rezolvare a conflictelor sau a lipsei de colaborare. Soluțiile au fost găsite de militarii, atât în timpul desfășurării exercițiului imaginar, cât și cu ocazia raportării la viața reală. Au existat subiecți care au identificat singuri problemele din comportamentul propriu în momentul autoevaluării, sau au reușit acest lucru numai prin comparație cu ceilalți, în momentul intervențiilor colegilor lor.

De asemenea, au găsit soluții proprii la probleme, sau le-au adoptat pe cele ale grupului.

În final, nici una din problemele propuse, din cadrul exercițiului, nu a rămas fără rezolvare. Au existat militarii care au manifestat un ușor scepticism cu privire la soluțiile identificate, dar nu au refuzat punerea lor în practică.

Evaluarea finală, realizată pe baza chestionarului, a demonstrat, de asemenea, progrese în procesul terapeutic de creștere a coeziunii grupului. Subiecții au evaluat atitudinea față de grup, gradul lor de implicare la nivelul acestora, ceea ce demonstrează, încă o dată, eficiența tehnicii cognitiv-comportamentale propuse.

Obținerea unor rezultate foarte bune în urma aplicării exercițiului ne-a condus către ideea de a propune metoda folosită spre aplicare la nivelul diverselor organizații militare care se confruntă cu aceeași problemă. ■

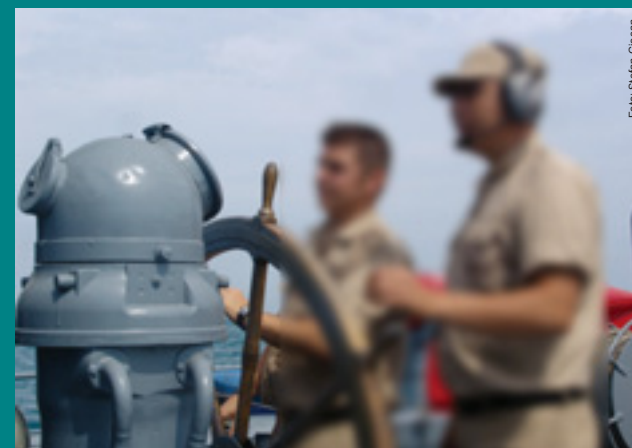

Foto: Ștefan Cătan

MARINA ROMÂNĂ
REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

Vedeta fluvială 150
Monitorul *Ion C. Brătianu*
Vedeta blindată *Rovine*

„Intelligence” de la realitate la James Bond (II)

Contraamiral de flotilă (r)
Marian IOAN

Spuneam în prima mea intervenție, că esența de intelligence este „ceea ce știu eu despre partener, dar el nu știe că eu știu”. Asta este esența, pentru că asta îmi permite să îl surprind, astfel încât el să nu poată face decât „mutarea” pe care o doresc eu.

Si, totuși, nimeni și nimic în lumea asta nu poate trăi numai cu „esență”! Nu e posibil! Într-o lume în care eu însumi mi-am văzut pe calculator blocul în care locuiesc, monitorizat prin satelit, ce aș mai putea eu să aflu despre un partener, fără să știe și el că am aflat?! Mai nimic. Si atunci ce fac? Mai este posibil, se mai justifică existența celor ce se ocupă de intelligence? Ce mai fac ei, dacă este suficient să deschid calculatorul pentru a obține toate informațiile de care am nevoie? Doar...scriu articole despre intelligence?!? Și uite așa ajungem la situația actuală, în care nu de lipsă de informații ne putem plânge, ci de invazie de informații. Sunt atât de multe informații „pe piață”, încât dacă îți propui doar să le inventariezi pe toate și tot ai nevoie de mai mult de 24 de ore pe zi! Este nevoie de un al doilea palier al definiției. Iar acesta se găsește chiar în ceea ce am descris mai sus, anume mulțimea de informații care ne înconjoară. Căci, ce urmăresc cei ce „înoată” în acest „ocean” de informații? De ce se află ei acolo și nu stau acasă, sub umbră? Pentru că *au anumite interese* care îi împing acolo. Si uite așa a apărut acest al doilea palier al definiției intelligence-ului. Anume, intelligence înseamnă să obții informații,

dar și să le analizezi, să le coroborezi și să le *interpreți prin prisma intereselor proprii și/sau a obiectivelor vizate*. Această interpretare prin prisma intereselor proprii este cea care asigură intelligence-ului astfel obținut și caracterul de „esență”. Pentru că, în mod firesc, interesele mele ar trebui să le știu numai eu, astfel că, deși avem acces la aceleași informații, eu înțeleg ceea ce-mi este mie de folos din ele, dar partenerii mei nu știu ce am înțeles eu și, în consecință, nu știu ce voi face eu pe baza a celor informații. Desigur, există o condiție obligatorie. Acea că interesele mele să nu fie cunoscute de parteneri. Am în vedere acele interese care eu însumi nu doresc să fie cunoscute, tocmai pentru a putea acționa astfel încât lucrurile să evolueze în sensul dorit de mine. Este unul dintre motivele pentru care aproape tot ce se întâmplă și tot ce se știe în interiorul structurilor cu preocupări în domeniu este considerat secret. Din păcate, uneori, numai acolo este totul secret, deși acele interese care n-ar trebui cunoscute de alții nu se află numai acolo. Ba chiar, uneori, nici măcar nu sunt cunoscute acolo, deși acolo ar trebui să fie cunoscute, pentru a se putea îndeplini misiunea ce revine intelligence-ului. Si așa mai adăuga încă un motiv al acestei „secretomanii” pe nedrept blamată. Acela că, din cauza impresiei eronate pe care publicul larg o are despre intelligence, orice ar apare ca provenind din acest domeniu capătă conotații nepotrivite. Fie este considerat fals, fie este amplificat în mod nejustificat. Iată două situații paradoxale, întâlnite de mine, nu auzite din povești. Deși oamenii sunt tentați să nu dea crezare celor apărute în presă, o astfel de știre, făcută publică de o

structură de intelligence, a devenit imediat „sigură” și „foarte importantă”, deși structura de intelligence care a făcut-o publică a menționat sursa de presă de unde a preluat-o. De ce? Fiindcă au zis-o „ăia de la intelligence”! Dar, într-un alt context, când o structură de intelligence a făcut publică o știre preluată din presă, dar fără să precizeze sursa, reacția a fost de genul: „*Fugi dom’le d-aiici, că ăștia vor să ne manipuleze!*”.

O primă concluzie care se desprinde până acum este aceea că nu se poate vorbi de intelligence fără să existe niște interese, niște obiective *ale cuiva anume*. „Ca să știu” nu este obiectiv pentru care ai nevoie de intelligence! Pentru asta sunt institutele de cercetare, cele de sondare, sunt „Think-tankurile”, sunt diverse agenții și fundații, sunt...multe. „Ca să știu ce să fac” este, însă, un obiectiv pentru care ai nevoie de intelligence. Este motivul pentru care nu există structuri de intelligence de sine stătătoare, independente. Obținerea de informații și punerea acestora la dispoziția *oricui este interesat*, indiferent sub ce formă și oricât ar fi de analizate și interpretate, este caracteristică organizațiilor de cercetare științifică, de sondare a diverselor medii, de presă, etc., dar nu structurilor de intelligence. Structurile de intelligence lucrează întotdeauna pentru un beneficiar, căruia trebuie să-i înțeleagă nevoile, nevoi care derivă din interesele acestuia și *numai ale acestuia*. Căci, ceea ce este bun pentru toată lumea, nu este bun *numai* pentru cineva anume! Iar dacă nu este bun *numai* pentru cineva, atunci nu este intelligence. Pentru că îi lipsește finalitatea specifică pentru intelligence. Poate fi bun, eventual, doar „ca să știți”.

O a doua concluzie este aceea că nu se poate vorbi de intelligence decât în contextul unei relații bazată pe deplină încredere între un beneficiar și structura de intelligence proprie. O relație în care beneficiarul permite structurii de intelligence să-i cunoască și interesele, și obiectivele, dar și posibilitățile, pentru că, altminteri, dacă nu știe ce poate acel beneficiar să facă, structura de intelligence nu-i poate sugera variantele de acțiune, în funcție de ceea ce ar putea să facă partenerul/partenerii. O relație în care beneficiarul trebuie să simtă că structura de intelligence este permanent cuplată la ceea ce se petrece în mediul în care activează și că îl informează corespunzător și oportun, ceea ce înseamnă cu suficient timp înainte, astfel încât să poată face ceea ce trebuie pentru a-și atinge obiectivele dorite.

Astfel, se desprind două caracteristici importante ale celor ce lucrează în intelligence: să fie buni cunoscători ai domeniului în care activează beneficiarul pe care-l deservesc și să fie de încredere. ■

DUPUY DE LÔME sau câte ceva despre navele-spion

Text: Bogdan DINU
Foto: Ștefan CIOCAN

Recenta vizită a navei franceze *Dupuy de Lôme* la Constanța din ultima decadă a lunii martie (22-26 martie) ne oferă prilejul de a aborda în paginile revistei noastre subiectul „navelor colectoare de informații” sau, cum mai sunt cunoscute, a „navelor spion”. Aceste nave cu forme exotice sunt desemnate sub termenul general AGI (Auxiliary General Intelligence) sau nave colectoare de informații. Desigur, există și nave de acest tip mult mai specializate destinate ascultării antisubmarine (AGOS – Auxiliary General Oceanic Surveillance) care sunt mult mai aproape de sistemul de avertizare timpurie (un fel de AWACS maritim ...). Și desigur mai există și alte tipuri, cunoscutele „pescadoare” rușești care evident nu au nimic în comun cu pescadoarele decât eventual numele, ELINT (ELEctronical INTelligence) sau SIGINT (SIGnal INTelligence).

O listă scurtă

Mai multe națiuni dispun de astfel de nave. Marina Militară a Statelor Unite (US Navy) au în dotare două de tipul *Impeccable*, T-AGOS 23 *Impeccable* și T-AGOS 24 *Integrity* (5340 tone deplasament, 12 noduri viteză, propulsie diesel-electrică, rază de acțiune 3000 de mile la viteză de 10 noduri, 45 de oameni echipaj, dimensiuni 85-29-7,9 metri – o versiune mai mare a tipului *Victorious* cu

un corp catamaran de tip SWATH (Small Waterplane Area Twin Hull), sonar activ remorcat, sistem de transmisii prin satelit Fleetsatcom), patru de tipul *Victorious*, șapte de tipul *Stalwart*. Nu insistăm asupra caracteristicilor deoarece pot fi găsite în orice sursă de specialitate, ca și actualizarea intrării și ieșirii din serviciu, și ar ocupa inutil spațiul articolului de față. Noi dorim doar să enumerăm statele care dispun de astfel de nave, iar Rusia a fost și a rămas un actor principal în domeniu chiar dacă în ultimele două decenii nu par să mai fi intrat în serviciu astfel de nave. Sunt nave de tipul *Balzam*, *Vishnya*, *Primorye*, *Yug* modificat, *Moma*, *Alpinist* modificat. Alte state care au astfel de nave sunt Germania (cu tipul 423, numite de marinarii germani „tetine” datorită forme domului radarului), China (cu tipul *Dadlie*, *Yanbing* și *Yanha*, ultimele două fiind și spărgătoare de gheață), Spania (cu tipul *Darss* de proveniență est-germană), Finlanda (cu tipul *Kustaanmiekka*, o navă mică de 341 de tone), Grecia (o navă veche cumpărată de la marina germană, de tipul *Hermes*), Japonia (cu tipul *Hibiki*, asemănător celor americane cu cocă SWATH și chiar personalul de exploatare este parțial american), Polonia (cu două nave de tipul *Moma* modificate, Suedia (cu o navă de tipul *Orion* cu domul ciudat care unește cele două suprastructuri de la prova și pupa, dar și cu nave foarte mici de 30 de tone de tipul *Ejdern*), Turcia (cu o navă similară ca cea vândută Greciei de către Germania, aici cunoscută sub numele de *Yunus*).

AGI în varianta franceză

Documentarea pentru un astfel de articol este anevoioasă chiar și pentru noi care nu am reușit să urcăm la bord pentru un reportaj, deoarece „slajul” navei, prin natura misiunilor, rămâne unul foarte discret. Chiar și în epoca internetului o simplă căutare nu este suficientă, pe de o parte din cauza rezultatelor reduse găsite iar pe de altă parte datorită credibilității și interpretării acestora. Am preferat să luăm informații de pe site-ul oficial al Marinei Militare franceze, din revista *Cols Bleus*, publicația oficială, alte câteva site-uri credibile dar și din presă, în rarele momente când nava a intrat în vizorul mass-mediei. Majoritatea informațiilor provin de la momentul intrării oficiale în serviciu a navei atunci când a existat și deschiderea „maximă” către presă.

Așadar, *Dupuy du Lôme* (A 759) este prezentat pe site-ul Marinei Militare franceze drept o „navă de cercetări electromagnetice” (bâtiment de recherches électromagnétiques) urmat de acronimul AGI (Auxiliary General Intelligence). Pe celelalte siteuri veți găsi formulări mult mai tranșante de genul „navă spion de ultimă generație”. *Dupuy du Lôme* a fost lansată la apă la sfârșitul lunii martie 2004 și recepționată de marină și pusă la dispoziția Direcției de Informații Militare franceze în octombrie 2005. În același timp cu nava a fost operaționalizat și sistemul MINREM (mijloc naval intercategoriale de forțe de cercetare electromagnetică, de

fapt un ansamblu de mijloace și materiale de ascultare pentru interceptarea și goniometrarea transmisiunilor radio și electronice). Proiectată și optimizată pentru a răspunde nevoilor de colectare a informațiilor plecând de pe mare, nava este pusă la dispoziția Direcției de Informații Militare care îi definește misiunile și „exploatează” rezultatele colectării de informații în profitul categoriilor de forțe și al altor servicii de informații, inclusiv al DGSE (Informațiile externe). Începând de la 1 iulie 2006 portul de ataș al navei este Brest.

Detaliind puțin, construcția navei colectoare de informații (bâtiment collecteur de renseignements) cum este desemnată pe celelalte site-uri (nu oficiale dar de bună calitate), a fost comandată, printr-un contract în valoare de 122 de milioane de euro, firmei Thales (pentru partea echipamentelor electronice) și Companiei Maritime Nantes, filială a Companiei Naționale de Navigație (respectiv corpul navei și propulsia). Astfel *Dupuy du Lôme* a fost construită la șantierul Royal Niestern Sander din Delfzijl, Olanda începând cu 1 decembrie 2002, lansată la apă în 2004 după cum menționam mai sus și, din ianuarie 2005 s-a aflat în portul francez Seyne-sur-Mer (Var) unde au fost instalate echipamentele electronice.

Nava poartă numele lui Stanislas Charles Dupuy de Lôme (1816-1885) un genial arhitect naval francez. El este autorul planurilor lui *Napoleon* (1850) navă de linie cu aburi de mare viteză, prima de acest tip, tot ele a construit *La Gloire* (1858-1859) prima navă de război cuirasată dar și autorul unei metode uluitoare de transformare a velierelor în nave cu aburi prin secționarea acestora și introducerea unei noi secțiuni centrale. A realizat un balon dirijat (aerostat), cu mai multe ascensiuni și deplasat prin elicea acționată de forța musculară a oamenilor, a avut un proiect de „navă port-trenuri” care să facă legătura între Dover și Calais (actualele ferryboturi) și mai este și autorul unui studiu complet al construcției unui submarin pe care fidelul său colaborator, Gustave Zédé, l-a și realizat. Este vorba de *Le Gymnote*, primul submarin operațional al Marinei franceze. Un nume special pentru o navă specială. Două alte nave ale Marinei franceze au mai purtat numele ilustrului arhitect naval: un crucișător cuirasat (1890-1910 care a primit numele la doar cinci ani după moartea lui) și un submarin oceanic (1916-1935).

Caracteristicile navei sunt următoarele: 101,75 metri lungime, 15,85 lățime, 4,91 metri pescaj, 40,60 metri înălțime, 3100 (3600) de tone deplasament, raza de acțiune este de 3400 de mile la viteză de 16 noduri și o autonomie de 30 de zile. Primul comandant al navei, Jean-Michel Martinet a și declarat la prezentarea navei în 2005 că „*Autonomia navei poate ajunge la 70 de zile dar, în general, misiunile nu depășesc 40 de zile.*”

Nava are propulsie diesel-electrică, două elice, două propulsoare la prova,

stabilizatoare, două radare de navigație DRBN-38 și un detector de radar ARBR-21. Mai menționăm un interceptor de goniometrare a transmisiunilor prin satelit, un interceptor goniometru de transmisiuni Elite și unul Egide Naval. Dispozitivul complex de antene asigură interceptarea, goniometrarea și analiza radarelor cele mai recente în gama frecvențelor între 300 MHz și 90 GHz, a comunicațiilor moderne HF și VUHF și a comunicațiilor prin satelit sau a radiocomunicațiilor UHF, VHF, HF, MF și LF între 30 KHz și 100 GHz. *Dupuy du Lôme* dispune și de armament chiar dacă este reprezentat doar de două mitraliere de calibru 12,7 mm vizibile în borduri. Tot pentru apărarea apropiată se pare că sunt rezervate și două spații în spatele pasarelei, în fiecare bord, pentru instalarea, dacă va fi cazul, a rachetelor portabile sol-aer cu rază scurtă de acțiune Mistral (patru rachete pe două sisteme Simbad).

O navă, două echipaje

Faptul că nava trebuie să aibă cel puțin 250 de zile de misiune pe mare a dus la existența a două echipaje, A și B. Primul comandant al echipajului A a fost căpitan-comandorul Jean-Michel Martinet numit la 9 septembrie 2005, respectiv căpitan-comandorul Luc Jouvence de la 1 august 2006 pentru echipajul B. Stagiul la comanda navei este de doi ani (respectat până acum) cu excepția primilor care au stat doar un an, iar la Constanța s-a aflat echipajul A sub comanda comandorului Patrice Jaouen (numit la comandă pe 3 septembrie 2008 când era căpitan-comandor).

Echipajul este format din doar 30 de membri (8 ofițeri, 16 maiștri militari și 6 marinari) dar și din 80 de tehnicieni (în alte surse 78), specialiști civili și militari de la Direcția de Informații Militare (Direction du Reinsegnement Militaire – DRM) în informații electronice Comint (Communication Intelligence) și Elint (Electronic Intelligence) pentru misiuni de lungă durată. Cifra totală a echipajului diferă foarte mult. Se pare că pe lângă cei 30 de membri ai echipajului

mai există 35 de specialiști în informații care se află permanent la bord restul până la 80 fiind ambarcații special pentru diferitele misiuni ale navei. Astfel, pe site-ul oficial al Marinei Militare franceze, dar atenție, nu la secțiunea dedicată navei ci la cea rezervată navelor cu echipaje mixte (cu situația de la 1 ianuarie 2010) numărul total de membri este de 128 (dintre care 12 femei adică 9%). Privite astfel lucrurile se potrivesc deoarece avem pe de o parte echipajele A și B cu un total de 60 de membri (30 plus 30) la care se adaugă specialiștii permanenți de la bord, restul de 68 (30-35 la fiecare echipaj din cele două).

Discreție și eficiență

Muncind într-un centru de ascultare plasat la bordul navei într-o „cușcă” Faraday (de unde nimic „nu intră și nu iese”) specialiștii în informații muncesc

servicii și mijloace de care dispune statul, de la imaginile prin satelit la spionaj, trecând prin operațiunile de recunoaștere. Cu alte cuvinte, prezența navei în oricare port sau zonă nu este deloc întâmplătoare. Este, de asemenea, o navă cu o tehnologie de ultimă oră care o transformă în mândria Direcției de Informații Militare franceze (și lucrurile nu s-au schimbat prea mult în ultimii cinci ani de la data declarației): „*Este pentru prima oară când dispunem de astfel de mijloace pe o navă. Este cea mai modernă din lume la categoria din care face parte, în special în raport cu norvegienii și rușii care utilizează nave din perioada anilor 80.*” Multe din informațiile despre navă provin de la prezentarea oficială a navei ministrului francez al apărării de atunci, doamna Michèle Alliot-Marie la Toulon pe data de 28 octombrie 2005. „O primă și ultimă expunere mediatică pentru această navă a cărei viață va fi marcată

de discreție, element esențial al eficacității sale.” scria atunci un jurnalist francez.

Logistică și achiziție „la pachet”

Existența unui echipaj atât de redus pentru o astfel de navă a fost posibilă prin aplicarea unor principii complet noi în marina militară franceză. Astfel, un sistem integrat permite reducerea personalului de pe puntea de comandă la doi oameni, un ofițer de cart și un supraveghetor iar absența completă a cartului la mașini permite reducerea SL5 la o echipă de

doar 7 persoane dedicată complet doar întreținerii. Există de asemenea un sistem de gestiune pe calculator a mentenanței care permite rezolvarea rapidă a sarcinilor administrative, iar faptul că la conceperea navei a fost luat în calcul un acces facil la instalații și că există mijloace adaptate permite reducerea timpului operațiilor de mentenanță.

Interesant de menționat este faptul că nava a fost construită după reglementările societății de clasificare „Bureau Veritas” adică respectă normele civile ale marinei comerciale și oferă o punte de mari dimensiuni, liberă, și două catarge (sau suprastructuri) care să primească sistemele de antene de ascultare. Aceste norme garantează, pe de o parte securitatea navei și a echipajului iar pe de altă parte calitatea tehnică a concepției sale. Calitatea vieții la bord este foarte bună. De exemplu toate

la fiecare doi ani la Brest (4-11 septembrie 2006), Concarneau (14 ianuarie-8 februarie 2008) și din nou la Brest între 9 și 29 ianuarie acest an când a fost prezent la lucrări și echipajul B. Nava este una atipică și nu scapă atenției presei când se află într-unul din aceste porturi.

O dimensiune planetară

Zonele în care nava se deplasează frecvent sunt Mediterana de Est, Golful Persic sau Africa de Vest dar poate fi găsită și în alte zone. Pe o hartă virtuală am găsit-o în cei aproape patru ani de misiuni și în Oceanul Indian, Japonia, Oceanul Pacific, Marea Roșie sau Marea Neagră. Valuri în presa franceză a făcut chiar în una din primele misiuni. Săptămânalul satiric francez „Le Canard Enchaîné” a scris în ediția sa din 30 august 2006 că Franța a plasat o navă spion în largul coastelor libaneze pentru a capta comunicațiile militare și politice din zonă în timpul crizei, fapt care i-a „agatat” pe conducătorii Israelului. Pe data de 5 decembrie 2006 o găsim anunțată la Varna în cadrul unei vizite cu durata de cinci zile. Se pare că vizita din această primăvară ar fi a doua incursiune a navei în Marea Neagră. O informație din presă o semnală în iunie 2008 în pană de motor de mai bine de o lună la Mumbai (fostul Bombay) în India după o escală în Cambodgia din luna aprilie (e vorba de misiunea din Oceanul Indian desfășurată între 28 februarie și iunie 2008 teoretic pentru culegerea de informații din teatrul de luptă din Afganistan). Conform speculațiilor se lua în considerare – dacă nu va fi posibilă remediarea defectăunilor – chiar și un remorcar până la Toulon. După declarațiile Forței de Acțiune Navale de la Brest nava intrase reparații de întreținere pentru 10 zile după care urma să plece din nou pe mare. Ciudat este că doar cu două luni în urmă nava efectuase lucrările de întreținere prevăzute în șantierul din Concarneau. Pe 26 mai 2009 a fost prezentă la inaugurarea bazei militare franceze de la Abu-Dhabi, capitala Emiratelor Arabe Unite și figura și pe ordinea de bătaie a flotei a 5-a americane ca fiind „în teatru”.

Din 2006 nava a înlocuit-o în misiunile specifice pe *Bougainville* (L9077) predecesoarea sa. Dar spre deosebire de *Bougainville* (prezentă și la Constanța în decembrie 2000), a cărui misiune inițială a fost cu totul alta și la care a și revenit din 2006, *Dupuy du Lôme* a fost special construită pentru misiunile din cadrul proiectului MINREM. *Bougainville* a fost o navă de transport și sprijin (Bâtiment de Transport et soutien BTS) transformată în 1998-1999, la zece ani după intrarea în serviciu, pentru a deveni navă colectoare de informații și a înlocuit-o în această postură pe *Berry* (dezarmată în 1999). Din 29 mai 2009 nava este „în rezervă” și cel mai probabil va fi tăiată la fier vechi. ■

Aspiranții de azi, comandanții de mâine

De pe băncile școlii la comanda navei

Aspirant ing. Diana CHINDRIȘ

1 martie 2010.

Mărțișor. Prima zi de muncă.

Din păcate niciunul dintre profesorii, instructorii sau comandanții pe care i-am avut în cei opt ani și jumătate de școală militară nu au reușit să mă pregătească cu adevărat pentru acest moment. Din fericire am avut parte de exemple puternice, atât negative cât și pozitive, astfel încât am o idee generală despre ce să nu fac, și ce ar fi indicat să reușesc. Nu știu însă cum, sau cu cine.

Cunosc oameni care au reușit, care au avut succes, dar și oameni care au eșuat, care au greșit fără a realiza acest lucru. Nu vreau să ajung ca aceștia din urmă dar nici nu îmi doresc să imit succesul cuiva. Vreau să fiu propria-mi persoană (preferabil de succes). Și vreau să învăț; trebuie să învăț. Cel mai pertinent sfat ce mi s-a dat a fost acela că trebuie să învăț. Mi s-a spus că de-abia din acest moment încep să învăț cu adevărat. Cu acest sfat și cu tot ce mi-au dat și mi-au luat toți cei ce m-au pregătit în acești ani, mă prezint la primul meu loc de muncă.

Îmi cunosc comandanții, subordonații, noii colegi, află care îmi este rolul și ce se așteaptă de la mine. Îmi dau seama că va trebui să învăț și să muncesc mult pentru

Foto: Ștefan Cioacă

a-mi putea îndeplini îndatoririle. Mi-e teamă desigur, dar am învățat că nu în absența temerilor stă curajul, ci în puterea de a merge mai departe, în pofida lor.

1 aprilie 2010.

Ziua păcălelilor.

Nu e mult, dar împlinesc o lună la „noul”, „primul” loc de muncă (Divizionul Nave Speciale, n.n.). Am învățat, mult pentru timpul de care am dispus, puțin față de cât trebuie

să știu. Pot spune fără a exagera, că fiecare zi este plină de provocări care nu-mi dau de ales decât să mă autodepășesc.

Cel mai important lucru care mi s-a întâmplat, a fost acela că am cunoscut sentimentul extraordinar de a te simți util prin ceea ce faci, de a vedea rezultatul imediat și concret al muncii tale. Aceasta este fără îndoială, o experiență care m-a îmbogățit sufletește, intelectual și în mod sigur profesional.

În baza aprobării șefului Statului Major al Forțelor Navale în data de 30 martie a avut loc vizita de documentare în cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, a cursanților de la Școala de Aplicație pentru Logistică „General Constantin Zaharia” din București. Pe parcursul vizitei celor 34 de ofițeri cursanți le-au fost prezentate misiunile, obiectivele Școlii de Aplicație a Forțelor Navale și programa de studii pentru diferite cursuri. Discuțiile au vizat posibilitatea realizării unor parteneriate între cele două școli de aplicație, precum și modul în care poate fi eficientizat procesul de instruire a cursanților. (D.O.)

Schimburi de experiență

Eficiență și performanță în pregătirea studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Text: **Cpt. Cosmin OCHEȘEL**
Foto: **Ștefan CIOACĂ**

Componentă a sistemului național de învățământ, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” este o instituție militară de învățământ superior tehnic despecialitate, acreditată de Ministerul Educației și Cercetării, subordonată Statului Major al Forțelor Navale și Ministerului Educației și Cercetării prin Direcția Management Resurse Umane. Academia Navală „Mircea cel Bătrân” funcționează în baza prevederilor Constituției României și legilor în vigoare, hotărârilor Guvernului României, ordinelor și normativelor elaborate de Ministerul Apărării și de Ministerul Educației și Cercetării, precum și în baza propriei Carte universitare.

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” are misiunea de a organiza și desfășura procesul de formare și perfecționare a cadrelor cu studii superioare pentru necesitățile Forțelor Navale și ale Poliției de Frontieră, ale companiilor de transport naval și societăților portuare.

Structura organizatorică a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” cuprinde Facultatea de Marină Militară și Facultatea de Marină Civilă.

Facultatea de Marină Militară, contribuie la pregătirea și formarea de ofițeri-ingineri, ca profesioniști militari în domeniul naval, cu un bogat bagaj de cunoștințe tehnico-științifice, de comandă și psiho-pedagogice pe direcția celor cinci capacități: de a abstractiza, de a gândi sistematic o problemă, de a testa soluțiile, de a comunica în limbile moderne și

de a folosi tehnicile informaționale. Facultatea de Marină Civilă are ca obiective formarea ofițerilor ingineri maritimi și fluviali capabili să execute în siguranță cartul și să asigure întreținerea tehnicii de la bordul navelor maritime și fluviale de transport, precum și formarea inginerilor-economiști pentru societățile navale și portuare în concordanță

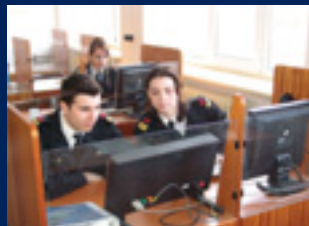
Perfecționarea deprinderilor cadrelor militare cu ajutorul simulatorilor

cu cerințele economiei concurențiale. Profesionalizarea și modernizarea Forțelor Navale, respectiv a sistemului de învățământ implică promovarea tehnologiilor moderne și utilizarea acestora în procesul instruirii. Creșterea capacității combative a forțelor din structura Forțelor Navale impune parcurgerea unor etape de instruire, în care eficiența este esențială, iar schimbările sunt foarte rapide, atât la nivelul execuției, cât și la nivel conceptual.

Domeniul instruirii prin simulare este o componentă importantă a procesului de extindere a capacităților Forțelor Navale. Folosirea acestor capacități și a tehnologiei informației este un pas important pentru îmbunătățirea instruirii pentru luptă.

Simulatoarele reprezintă o modalitate eficientă de a îmbina teoria cu practica, iar din acest punct de vedere Academia Navală „Mircea cel Bătrân” este dotata cu sisteme de ultima generație.

Participarea la pregătirea de specialitate.

Simulatorul LINK 11 cu capacități C2

Simulatorul LINK 11 cu capacități C2 este destinat pentru antrenarea operatorilor de la sistemul de comandă și control al fregatei *Mărășești*, precum și a operatorilor de la consolele sistemului LINK 11 amplasat la bordul fregatelor Tip 22. Sistemul LINK 11 permite efectuarea schimbului de informații tactice cu alte nave sau cu comandamente de la uscat.

Simulatorul are posibilitatea de a simula principalii senzori de la bord (stație de radiolocație și GPS), sistemul C2, sistemul LINK 11, sistemul LINK 16. De asemenea, simulatorul este prevăzut cu o interfață prin intermediul căreia pot fi preluate date de la stații de radiolocație și de la GPS. Sistemul C2 poate oferi date despre țintele primite de la simulatorul de radiolocație, iar operatorul poate atribui acestor ținte

diferite caracteristici, informații (tip, clasă, nume, armament, capacități, identificare amic-inamic), poate filtra aceste ținte în scopul vizualizării doar acelor ținte care prezintă interes pentru activitatea desfășurată.

Acest simulator are capacitatea de a oferi soluții de tragere pentru atacul cu racheta și atacul cu torpila, ținând cont de o serie de factori precum: temperatura aerului, temperatura apei mării, direcția și viteza vântului, gradul mării, presiunea atmosferică, umiditate. Datele se introduc manual, dar există și varianta introducerii automate, simulatorul având posibilitatea de a integra senzorii care măsoară acești parametri. Simulatorul oferă posibilitatea de a calcula elementele vântului navei și a elementelor vântului real.

Simulatorul PROTEUS ASTT (Action Speed Tactical Trainer)

Simulatorul PROTEUS ASTT este destinat pentru instruirea și evaluarea individuală a operatorilor sau pentru

Student caporal pregătindu-se cu ajutorul simulatoarelor.

instruirea și evaluarea colectivă a echipelor de luptă din CIC-ul unei nave de luptă sau, simultan, din CIC-urile a până la 6 nave de luptă, la standarde NATO, în limbile engleză și română.

În compunerea simulatorului intră un server de date tactice, un server de date de comunicații, patru stații instructor, 25 console operator, două videoproiectoare, două videocamere și două microfoane. Simulatorul este amplasat în patru încăperi astfel: server room (servere și o stație instructor cu consolă); trainee room 1 (o stație instructor cu consolă și 13 console operator); trainee room 2 (o stație instructor cu consolă și 12 console operator); fără auditorium (o stație instructor consolă, două videoproiectoare, două videocamere și două microfoane).

Simulatorul permite antrenarea simultană a 25-50 operatori sau până

la șase echipe de luptă totalizând 25-50 persoane.

Pregătirea scenariilor tactice de acțiune a entităților luptătoare în condițiile de mediu stabilite se efectuează de la stațiile instructor și constau din editarea scenariilor și plotarea scenariilor.

Simulatorul STINGRAY

Este un simulator destinat instruirii individuale și colective a operatorilor în domeniul lansărilor de torpile STING RAY, personal ce încadrează CIC-ul de la nave, atât maiștri militari cât și ofițeri ASW, iar pe viitor poate fi utilizat și de personalul ce încadrează elicopterul navalizat, special destinat luptei antisubmarine.

Produsul acoperă cerințele unui simulator de conducere a lansărilor de torpile STING RAY putând fi utilizat și pentru evaluarea personalului. Astfel, el asigură instruirea personalului ce conduce lansarea de torpile STING RAY de la navele ce au în dotare acest sistem de armament.

În drumarea studenților anului II de către căpitan-comandorul Octavian Tărabuță în folosirea simulatorului STINGRAY.

Simulatorul poate fi configurat în funcție de specificul platformelor de lansare, permițând editarea de scenarii și controlul exercițiilor; poate simula lansarea de torpile împotriva diferitelor clase de submarine, precum și pentru diferite medii de lansare; asigură posibilități de generare scenarii, control al simulării și pentru analiza post acțiune.

Simulatorul integrat de Manevra Navei și Compartiment Mașini

Simulatorul Integrat de Manevra Navei (NTPRO 5000) și Compartiment Mașini (ERS 5000) este compus din două mari module, orientate atât pe elementele vizate de manevra navei și navigație (NTPRO 5000), cât și pe elementele de exploatare a sistemului energetic naval reprezentat de modulul „Engine Room Simulator”. Prin intermediul simulatorului se pot

exersa manevre cu diverse tipuri de nave (două tipuri de nave de măruri generale, trei nave port-container, două nave mineralier, trei nave tanc petrolier, o navă de transport gaze petroliere lichefiate, trei tipuri de nave pasager, două tipuri de remorchere și cinci tipuri de nave militare), acoperindu-se în acest fel majoritatea tipurilor de nave pe care își vor desfășura activitatea viitorii absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

Unul dintre elementele de noutate al acestei noi generații de simulatoare constă în atenția deosebită acordată atât modelării matematice a comportării navei pe mare, a condițiilor meteo, dar și în ceea ce privește simularea și modelarea operațiilor efectuate cu ajutorul radarelor asigurate.

Modulul pentru simularea Compartimentului de Mașini (ERS 5000) a fost conceput și dezvoltat pentru a se realiza cerințele de pregătire și antrenare ale studenților cu specializarea electromecanică și

Primele contacte ale studenților de anul II cu modulul pentru simularea Compartimentului de Mașini (ERS 5000).

electromecanică navală, ofițerilor de cart din compartimentul mașini, ofițerilor mecanici secunzi și șefilor mecanici, îndeplinindu-se în acest fel

toate condițiile de pregătire necesare specialiștilor electromecanici, atât la nivel operațional, cât și la nivel managerial. ■

Performanțe pe schiuri

„Olimpici” la sporturile de iarnă

Concursurile sportive și aplicative militare de iarnă din anul 2010 s-au desfășurat în perioada 1-13 martie și au avut ca locație garnizoana Predeal. Lotul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a participat la toate probele din cadrul concursului atât la masculin cât și la feminin. Studenții marinari au concurat la biatlon, ștafetă și patrule masculin. Lotul a fost condus de capitan-comandorul Ene Voiculescu Virgil

și a avut în componență 14 studenți militari și 6 studenți de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. În acest an sportivii noștri au obținut cele mai bune rezultate din anul 1994 până în prezent. Performanța echipelor a constat în obținerea locului doi la biatlon, ștafetă și patrulă masculin și cumulând punctajul cu cel al fetelor s-a reușit obținerea unui onorant loc trei la general. Putem spune că performanța este cu atât mai mare având în

vedere timpul scurt avut la dispoziție pentru pregătirea sportivilor precum și specificul concursului mult mai apropiat de alți competitori. Îi felicităm și noi pe acești ambițioși studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și așteptăm de la ei rezultate cel puțin la fel de bune la următorul concurs al instituțiilor de învățământ superior care va fi găzduit la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” în perioada 7-16 mai. Mult succes! (C.O.)

Lotul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” prezent la concursul sportiv de iarnă de la Predeal.

Studenți militari parcurgând traseul de concurs.

Lt. cdor ing. **Mihai EGOROV**

Calitatea procesului de învățământ al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, a fost probată în cei 138 de ani de la înființare, prin calitatea absolvenților săi, fie că au fost ofițeri de marină militară, sau ofițeri de marină civilă.

O dată, în plus calitatea învățământului desfășurat la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a fost apreciată de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior. Conform informațiilor afișate pe site-ul instituției evaluatoare, www.aracis.ro, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a obținut în urma evaluării externe a calității la nivel instituțional „GRAD DE ÎNCREDERE RIDICAT”.

Vizitele experților evaluatori ai ARACIS s-au desfășurat pe parcursul anului 2009 și s-au finalizat cu acreditarea și re acreditarea celor 9 programe de studii universitare (6 programe de studii universitare de licență și 3 programe de studii universitare de masterat).

Astfel, au fost nou acreditate următoarele specializări: Electromecanică navală – Facultatea de Marină Militară, Studii de licență; Electromecanică navală – Facultatea de Marină Civilă, Studii de licență; Științe nautice – Facultatea de Marină Civilă, Studii de masterat; Sisteme electromecanice navale – Facultatea de Marină Civilă, Studii de masterat; Inginerie și management naval și portuar – Facultatea de Marină Civilă, Studii de masterat.

De asemenea au fost reacreditate următoarele specializări: Navigație, hidrografie și echipamente navale – Facultatea de Marină Militară, Studii de licență; Navigație și transport maritim și fluvial – Facultatea de Marină Civilă, Studii de licență; Inginerie și management naval și portuar – Facultatea de Marină Civilă, Studii

de licență; Electromecanică – Facultatea de Marină Civilă, Studii de licență.

Prin acreditarea și re acreditarea unor specializări, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, își menține astfel statutul de instituție de prestigiu a învățământului superior de marină, o instituție care îi așteaptă să-i devină studenți pe toți absolvenții de elită ai învățământului liceal din țara noastră.

Pentru toți cei care doresc să urmeze cursurile acestei instituții de învățământ superior de marină, Academia Navală le-a pregătit pentru anul universitar 2010 – 2011 o ofertă educațională diversificată, în cadrul studiilor universitare de licență – ciclul I sau II, stfel pentru studii universitare de licență – ciclul I la Facultatea de Marină Militară, domeniul Inginerie marină și navigație, specializarea Navigație, hidrografie și echipamente navale sunt disponibile 39 locuri fără taxă (4 locuri pentru fete).

La Facultatea de Marină Civilă, domeniul, Inginerie marină și navigație, specializarea, Navigație și transport maritim și fluvial - 117 locuri (cu taxă), învățământ de zi și 78 locuri (cu taxă), învățământ frecvență redusă.

La Facultatea de Marină Civilă, domeniul, Electromecanică navală - 50 locuri (cu taxă), învățământ de zi și 50 locuri (cu taxă), învățământ frecvență redusă. La aceeași facultate în domeniul Inginerie electrică, specializarea, electromecanică sunt

„Porți deschise” pentru candidații la ANMB.

disponibile 30 locuri (cu taxă), învățământ de zi și 30 locuri (cu taxă), învățământ frecvență redusă.

La Facultatea de Marină Civilă, domeniul, Inginerie și management, specializarea, Inginerie și management naval și portuar - 50 locuri (cu taxă), învățământ de zi și 50 locuri (cu taxă), învățământ frecvență redusă.

La studii universitare de masterat – ciclul II de studii universitare, la Facultatea de Marină Civilă, domeniul Inginerie marină și navigație, specializarea Științe nautice sunt disponibile 50 locuri (42 cu taxă, 8 fără taxă), învățământ de zi.

La Facultatea de Marină Civilă, domeniul Sisteme electromecanice navale - 50 locuri (46 cu taxă, 4 fără taxă), învățământ de zi, iar în domeniul Inginerie și management, specializarea Inginerie și management naval și portuar, sunt disponibile 50 locuri (42 cu taxă, 8 fără taxă), învățământ de zi.

Toate detaliile legate de condițiile de admitere, probele de concurs, perioada admiterii se găsesc pe site-ul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, www.anmb.ro, sau se pot obține la telefoanele 0241 - 626200 / interior 1133 pentru Facultatea de Marină Militară, 0241 - 626200 / interior 1164, 1266 pentru Facultatea de Marină Civilă, învățământ de zi și 0241 - 626200 / interior 1202 pentru Facultatea de Marină Civilă, învățământ frecvență redusă.

Vrei să conduci nave, să pilotezi elicoptere navale, să fii infanterist marin sau un bun scafandru? Vrei să vezi lumea și să lucrezi alături de cei mai buni marinari? Vino într-o familie de profesioniști și de camarazi! Ia-ți viața în propriile-ți mâini și îndreaptă-ți pașii spre Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Vei beneficia de o pregătire la cel mai înalt nivel, de cazare și masă gratuite pe toată durata școlarizării. Într-o lume nesigură, alege siguranța: Forțele Navale Române!

Maistru militar de marină în Forțele Navale române SUNĂ BINE?

Din 15 februarie și până la 23 iulie se derulează înscrierile la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. Aflați tot (sau aproape tot) despre oferta educațională, algoritmul admiterii, avantajele, false clișee sau probe eliminatorii.

Text: **Bogdan DINU**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

De la început trebuie să precizăm că, la fel ca și anul trecut, înscrierea (mai corect spus recrutarea și selecția pentru admitere la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”) se organizează și la sediul instituției între 15 februarie și 23 iulie, ora 14. Această modalitate prezintă avantaje evidente mai ales pentru candidații din județul Constanța și cele limitrofe și a fost oferită de școală cu scopul de a reduce cheltuielile posibilibor candidați nemaifiind astfel neceasară deplasarea la Centrul Zonal de Selecție și Orientare de la Breaza pentru susținerea testării psihologice, a interviului și probelor sportive, acestea având loc la sediul școlii. Este important deoarece în prezent aproximativ 50% dintre elevii școlii provin din județul Constanța și cele limitrofe. Durata relativ mare a perioadei de înscriere are o explicație. Chiar dacă statistic s-a constatat în ultimii ani că majoritatea candidaților se înscriu după susținerea examenului de bacalaureat, înscrierea și definitivarea dosarului direct la sediul școlii îi pune în contact pe viitorii elevi cu mediul în care se vor pregăti în viitorii doi ani. Vizitează școala, catedrele, laboratoarele, baza materială adică știu la ce să se aștepte, le confirmă sau poate le infirmă așteptările. „Pentru noi perioada de înscriere este suficientă. Dar în toată această perioadă potențialii candidați se mai gândesc, încă își mai caută oferte educaționale. Din punctul lor de vedere este mai greu să se îndrepte către o carieră militară până nu văd școala și iau contact cu personalul militar să vadă despre ce este vorba în realitate” ne-a declarat și căpitan-comandorul Dumitru Lică, locțiitorul comandantului Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”.

Căpitan-comandorul Dumitru Lică, locțiitorul comandantului Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”.

limba engleză, matematică și fizică (anul trecut la aceste meditații au venit chiar și candidați din București) dar și consiliere pentru probele sportive. Școala asigură și cazare și masă candidaților, contra cost dar la prețuri rezonabile (5 respectiv 20 de Ron pe zi). Despre categoriile de candidați care beneficiază de gratuități în procesul de admitere aflați mai multe de pe site-ul școlii de pe internet (www.smmmf.ro). Se pot înscrie tinerii cu vârsta de maxim 24 de ani împliniți în anul susținerii examenului

și absolvenți de liceu cu diplomă de bacalaureat. Oricum, până la data de 5 mai au fost selectați (mai exact au fost realizate file de contact urmând să fie întocmite și dosarele după examenul de bacalaureat) un număr de 86 de candidați, dintre care 11 fete. În plus, au fost finalizate un număr de 18 dosare (pentru cei care și-au terminat deja studiile), 14 băieți și 4 fete.

Examenul se va susține în perioada 25 iulie-6 august 2010. Important este și numărul de locuri care vor fi scoase la concurs. Ele sunt în număr de 43 pentru următoarele specialități: timonier și tehnică de navigație navală – 10 locuri; arme sub apă – 9 locuri; radio și observare-semnalizare – 6 locuri pentru candidați băieți și 4 locuri pentru candidați fete (este singura specializare cu locuri pentru fete din anul acesta); motoare și mașini navale – 14 locuri. Numărul de locuri scoase la concurs este similar cu cel de anul trecut. Pentru 2010 au fost suplimentate 3 locuri la specializarea motoare și mașini navale iar numărul de locuri pentru fete a rămas același. Ca o paranteză, concurența în 2009 a fost de doi candidați pe un loc la băieți în timp ce la fete a fost, la final, de una pe

loc. După cum ne relatau și gazdele noastre, avem de-a face cu un paradox în ceea ce privește numărul de locuri pentru fete. Deși multe dintre ele își doresc o carieră în Forțele Navale, numărul foarte mic de locuri scoase la concurs descurajează, deoarece cred că va fi o concurență foarte mare. După experiența anului trecut lucrurile nu stau chiar așa. Problema este poate mai mult una psihologică deși pe site-ul școlii sunt afișate, de exemplu, subiectele de examen din ultimii cinci ani tocmai pentru a se putea vedea gradul de dificultate, conținutul propriu-zis al examenului. Metodologia de examen este cea cunoscută adică examenul va fi comun pentru toate cele 43 de locuri, iar repartizarea pe specialități

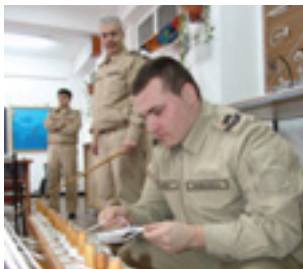
Laboratorul de limbi străine al școlii.

se va face în funcție de media obținută la examenul de admitere și de opțiunile înscrise în adeverința eliberată de centrele zonale de selecție și orientare și secretariatul admiterii, în sensul că vor fi declarați „admis” în ordinea descrescătoare a mediilor, primii 39 de candidați băieți și primele 4 candidate fete.

Pentru candidații recrutați la sediul școlii, selecția se va desfășura după următorul grafic: pe 25 iulie prezentarea candidaților, pe 26 recoltare sânge, pe 27 și 28 testarea psihologică și interviu, pe 29 și 30 vizita medicală iar pe 31 iulie testarea nivelului capacității motrice și afișarea rezultatelor. Pentru toți candidații examenul va începe pe data de 1 august odată cu prezentarea candidaților, completarea cererilor de înscriere și achitarea taxei de înscriere în valoare de 40 de RON. Pe data de 2 august se desfășoară testarea psihotehnică (are caracter eliminativ, vom reveni mai jos cu detalii) printr-o ieșire pe mare cu o navă a Forțelor Navale. Pe 3 august

se susține proba (tot eliminativă) la limba engleză doar pentru candidații declarați „admis” la testarea psihotehnică. Ziua următoare este rezervată rezolvării contestațiilor iar pe data de 5 se va susține testul grilă de verificare a cunoștințelor de către candidații declarați „admis” la proba eliminativă la limba engleză. Concursul de admitere se încheie pe data de 6 august la ora 14 odată cu afișarea rezultatelor finale ale concursului de admitere. Nu insistăm prea mult asupra calendarului admiterii deoarece toate aceste informații se găsesc și pe site-ul școlii la adresa de internet

Ar fi utile câteva detalii legate de testele și probele eliminatorii. Testarea psihologică este cea cunoscută

Elevii școlii la orele de pregătire marinărească.

cu test de inteligență, chestionar de personalitate (pentru evaluarea posibilităților de adaptare la condițiile specifice mediului militar), test situațional (o probă de grup, teoretică și practică care evaluează aptitudinile de lider și capacitatea de a lucra în echipă) și un interviu de evaluare finală. Testarea nivelului capacității motrice sau „proba sportivă” constă în parcurgerea într-un timp determinat a unui traseu utilitar-aplicativ, care conține subprobe pe un circuit de 90 de metri lungime și proba de rezistență pe distanța de 2000 de metri. Căpitan-comandorul Dumitru Lică, locțiitorul comandantului școlii: „La probele sportive au existat unele mici probleme mai ales pentru candidații care provin de la liceele cu profil uman. Dar noi i-am consiliat și în ceea ce privește proba sportivă și credem că le-a fost de folos.”

Despre testarea psihotehnică sau proba „răului de mare” trebuie să facem câteva precizări. După cum vă informam mai sus are caracter obligatoriu și constă în verificarea

candidaților privind răul de mare accentuat. Subliniem **accentuat** deoarece răul de mare se manifestă sub diferite forme, de la cele ușoare la cele grave, dar în general proba nu trebuie să sperie pe nimeni.

Proba eliminativă la limba engleză este sub formă de grilă cu durată de 90 de minute iar candidații trebuie să obțină nota minimă 5,00. Testul grilă de verificare a cunoștințelor va cuprinde probleme de matematică (algebră și trigonometrie) și fizică (mecanică și electricitate) conform programei valabile pentru examenul de bacalaureat sesiunea 2010, are durată de trei ore iar nota minimă obținută de candidați trebuie să fie de asemenea 5,00.

De la cei aflați deja în școală am încercat să aflăm câteva din motivele

Ore de curs în săli și laboratoare moderne.

care i-au determinat să vină aici. Fără a avea pretenția că reprezintă oglinda fidelă a motivațiilor pentru care au ales o carieră de maestru militar de marină în Forțele Navale Române este interesant de aflat câteva dintre ele. Pe primul loc ar fi stabilitatea și siguranța locului de muncă, de înțeles mai ales în vreme de criză. Apoi, provocarea reprezentată de profesia în sine pentru băieți dar mai ales pentru fete, dornice să afle dacă vor reuși să se descurce în mediul militar de marină. Pe locul trei, cu o pondere semnificativă, am putea plasa influența părinților în alegerea profesiei, fie că sunt angajați ai Forțelor Navale sau lucrează în marina comercială. Mai menționăm și existența școlii la Constanța, un avantaj pentru cei din județ și zonele limitrofe. Și, dacă motivațiile financiare sau emoționale nu par a fi de ajuns, atunci ce ne și pentru „Onoare și Patrie”, cuvintele de pe puntea de comandă a fiecărei nave, și care ne place să credem, poate mai reprezintă ceva pentru unii dintre concetățenii noștri. ■

„Vocea unică” în mediatizarea activităților Forțelor Navale

Vineri 5 martie, s-a desfășurat la sediul Bazei Navale convocarea anuală a personalului care-și desfășoară activitatea în domeniul informării și relațiilor publice din unitățile Forțelor Navale. Pornind de la strategia de mediatizare a activităților din Armata României pe anul 2010, activitatea condusă de căpitan-comandorul Mugurel Pascu, șeful compartimentului de relații publice al Statului Major al Forțelor Navale, a prezentat obiectivele de comunicare ale Statului Major al Forțelor Navale precum și prioritățile acestui an pe linia informării și relațiilor publice. Astfel activitățile Forțelor Navale în anul 2010, vor sta sub semnul împlinirii a 150 de ani de la înființarea Statului Major al Forțelor Navale, aniversare care va avea loc pe 22 octombrie. Prioritățile Forțelor Navale în domeniul relațiilor publice sunt: promovarea carierei militare, promovarea imaginii Forțelor Navale prin mediatizarea activităților pe care le vor desfășura în acest an, preluarea comenzii grupului de cooperare regională BLACKSEAFOR, ziua Marinei Române și bineînțeles, aniversarea Statului Major al Forțelor Navale. (M.E.)

Foto: Cristian Spătaru

Schimb de experiență

Foto: Ștefan Ciocan

Lt. cdor ing. **Mihai EGOROV**

Răspunzând invitației colegilor de la Forțele Terestre, în prima decadă a lunii martie o echipă a Grupului Mass-Media al Forțelor Navale a participat la o zi de instrucție a Batalionului 348 Apărare Antiaeriană „Dobrogea” din Murfatlar.

Unitate relativ tânără, apărută odată cu reorganizarea armatei de la începutul anilor '90, care a dus la crearea unor noi structuri organizatorice dotate cu armament și tehnică de luptă moderne și să asigure o ripostă eficientă împotriva atacurilor din aer, Divizionul 348 Artilerie

Antiaeriană s-a înființat pe data de 3 aprilie 1995, intrând în structura Brigăzii 34 Mecanizată a Corpului 9 Armată „Mărășești”, cu locația permanentă în Topraisar.

În timp unitatea a suferit modificări organizatorice, schimbându-și denumirea în aprilie 2006 în Batalionul 348 Artilerie Antiaeriană, apoi o dată cu intrarea în subordinea Regimentului 53 Rachete Antiaeriene „Tropaeum Traiani” de la Medgidia, în Batalionul 348 Apărare Antiaeriană, unitatea fiind redisolocată în garnizoana Murfatlar. În luna iunie 2008 batalionului i s-a atribuit denumirea

onorifică „Dobrogea” iar din noiembrie 2009, unitatea a intrat subordinea Brigăzii 9 Mecanizată.

Dotarea cu tehnică a unității s-a modificat substanțial de la înființare până acum, intrând în dotare tehnică de artilerie antiaeriană - tun cal. 2x30 mm; tehnică de rachete antiaeriene - complex de rachete antiaeriene cu bătaie apropiată CA-95; complexul de artilerie antiaeriană Gepard și tehnică de rachete antiaeriene KUB.

Unitatea asigură în prezent și comanda garnizoanei Murfatlar, colaborarea dintre unitățile garnizoanei fiind, după cum ne-a precizat locotenent-colonelul Ștefan Cernat, comandantul batalionului, foarte bună.

I-am văzut la lucru pe colegii noștri în poligonul automatizat Murfatlar în cadrul unui exercițiu tactic fără trageri de luptă. Alături de noi, comanda unității care-și urmărea la lucru subordonații. Noroi, zgomotul turbinelor de pe Gepard, sincronizare, comenzi ferme și multă disponibilitate pentru echipa Grupului Mass-Media. Chiar dacă ne vedeam și lucram pentru prima dată împreună, fiecare a înțeles necesitatea unei bune colaborări între cei implicați pe teren și jurnaliști pentru a ne atinge scopul propus: noi, un reportaj dinamic, iar partenerii noștri, sprijin pentru a fi mediatizați. Proba de foc a unității o vor reprezenta tragerile pe care le vor executa în poligonul Capul Midia, acolo unde poate îi vom ajuta și noi să fie „vizibili”. ■

ANCORA - simbolul vieții și al speranței

Comandor dr. **Marian MOȘNEAGU**
Serviciul Istoric al Armatei

Cuvântul ancoră (fr. *ancre*, gr. *ancuna*, lat., it. *ancora*, engl. *anchor*) poate fi considerat unul de circulație internațională, fiind folosit încă din antichitate de navigatorii greci și preluat apoi de toți marinarii. Se pare că fenicienii au fost primii care au folosit drept ancoră saci din piele umpluți cu pietre, iar în secolul VI î.e.n. piese de metal.

Ancora, reprezentând greutatea aptă să mențină corabia deasupra fundului, este considerată a fi un simbol al solidității, al liniștii, al siguranței, al stabilității, al fidelității și speranței, adică al credinței statornice și profunde. În mijlocul mării nestatornice și al stihilor dezlănțuite, ancora este ceea ce fixează, leagă, imobilizează. Ea simbolizează partea stabilă a ființei noastre, care ne permite să ne păstrăm luciditatea în fața valurilor de senzații și de sentimente. În acest sens, ancora poate fi și un obstacol, o pierdere de timp. Acesta este, fără îndoială, sensul pe care îl are atunci când, fiind legată de delfin, care este rapiditatea însăși, ea se înfățișează ca ilustrare a devisei lui Augustus: *Festina lente* (Grăbește-te încet).

Fiind cea de pe urmă salvare a marinarii surprins de furtună, ea apare frecvent legată de speranță, care rămâne un sprijin în fața dificultăților vieții: „Să ne linim nădejdea pusă înainte, pe care o avem ca o ancoră a sufletului, neclintită și tare”, spune sfântul apostol Pavel în *Epistola către Evrei* (6, 19).

De asemenea, ancora simbolizează conflictul dintre solid și lichid, dintre apă și pământ. Atunci când mișcarea vieții devine prea furtunoasă, ancora o încremenește. Pentru ca pământul și apa, conjugate, să favorizeze o evoluție fecundă, este necesar să se rezolve conflictul.

Din punct de vedere mistic, armonizarea neîmplinindu-se în această lume, se cade, așa cum spune Sf. Pavel, să ne ancorăm sufletul în Hristos, aceasta fiind singura cale de a împiedica naufragiul spiritual. *Ancora și crucea mea*, vor spune misticii, exprimându-și astfel limpede voința de a nu ajunge, lipsindu-le harul, pradă valtoilor naturii, ci dimpotrivă, de a se lega strâns de izvorul a tot harul, Crucea.

Din vremuri străvechi, se credea că soarta corăbiilor se află în puterea ancorei. Aceste componente originale

pot salva zeci de vieți pe timp de furtună. De aceea, ancora a devenit simbolul vieții pentru marinari. Un exemplu tipic este naufragiul cargoului românesc *Sadu*, la 2 decembrie 1988, în urma impactului cu digul de larg al portului Constanța, din cauza derapării ancorei în condiții de furtună, eveniment nefericit soldat cu pierderea totală a navei, decesul a 11 marinari și dispariția altor 4 membri ai echipajului.

Simbol al mântuirii

Ancora și corabia sunt consacrate simboluri ale mântuirii. Ancora este simbolul salvării spiritului care a ajuns împăcat la porțile eternității. Încrederea creștinilor în Hristos funcționează ca o adevărată „ancoră” pentru suflet, ea simbolizând legătura cu Mântuitorul Iisus Hristos. De asemenea, ea este și simbolul Sfântului Nicolae, ocrotitorul pescarilor, al marinarii și al tuturor celor ce călătoresc pe ape. Ancora apare frecvent pictată în unele icoane sau desenată prin paginile cărților de religie.

În timpul Bisericii primare, ancora era un simbol foarte popular. În catacombele Romei s-au găsit desenate pe pereți nu mai puțin de 65 de ancore. Epictet, marele stoic al filosofiei grecești scria că „*Nimeni nu trebuie să-și lege corabia de o singură ancoră sau viața de o singură nădejde*”. Realitatea creștinismului a dovedit însă că stolicul grec s-a înșelat. Creștinii au o singură ancoră: Iisus Hristos!

Ancora a fost semnul primilor creștini, purtat ca talisman, căci amintind potopul, cei care o dețineau erau salvați. Începând din secolul al XV-lea, va deveni „atributul speranțelor creștine și simbol al sufletelor salvate (...) ancorate în viața eternă”. De altfel, pe mulți dintre pereții catacombelor întâlnim frecvent simbolul ancorei care are în vârf crucea. Aceasta semnifică încrederea și credința creștinilor în viața de apoi. Crucea cu ancoră simbolizează nădejdea creștinilor în ajutorul lui Iisus Hristos.

Crucea a fost utilizată și ca emblema a Sfântului Clement, episcop la Roma. Despre Sf. Clement, „Martirologiul” relatează că a fost exilat într-o mină din Crimeea în timpul împăratului Traian. Acolo, Sf. Clement și-a continuat misiunea de creștinare printre prizonierii și soldații romani. Din acest motiv, a fost condamnat la moarte martirică: legat de o ancoră, a fost aruncat în Marea

Drapelul SMFN-ului.

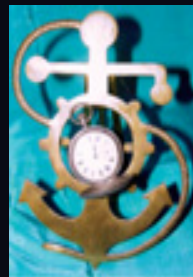

Ancora Marinei Regale Române.

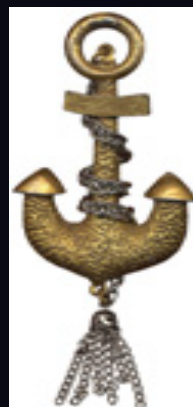
Pavilionul monitorului I.C. Brătianu.

Ansamblu monumental Baza Navală Maritimă Constanța 1939

Ceas de bord.

Pendantiv Talisman.

Ziaua Apelor, Cernica, 2001 - Ancora de flori.

Azov și, prin minune dumnezeiască, redat creștinilor spre îngropare. Trupul Sf. Clement a fost adus la Roma în anul 867, de către sfinții Chiri și Metodiu, „apostoli slavilor”, care predicaseră Evanghelia lui Hristos printre slavii din Crimeea.

Se spune că un căpitan de marină a fost întreat odată pe ce își întemeiază credința în Dumnezeu, pe care nu l-a văzut niciodată. Căpitanul răspunse: „*Într-o noapte băntuită de furtună, dacă ai găsi un mal salvator, ce sens ar avea să aruncai ancora într-un fund de mare pe care nu l-ai văzut niciodată și nici n-o să-l vezi vreodată?*” „Oh, zise celălalt, ar avea mare sens, dacă ar fi la dispoziție un atlas maritim bun!” „Exact!” răspunse căpitanul. „Cine are o hartă bună, are tot dreptul să speră în salvarea Harta care mă conduce cu siguranță la țel prin furtunile vieții este pentru mine Biblia!”

Ca simbol al ancorei pentru viața noastră vrem să vă dăruiesc o Biblie. Ea să vă fie îndrumător, să vă arate unde puteți ancora, unde puteți găsi liniște, atât fiecare în parte cât și împreună. Vă doresc ca Biblia să vă mențină uniți, să vă conducă și să vă însoțească. Simbolul creștin pentru nădejde este ancora. Biblia ne spune în Evrei 6, 19 că speranța este o ancoră în lumea cealaltă. Speranța creștinească ne îndreptățește să aruncăm ancora într-o lume pe care încă nu o vedem, dar pe care Biblia ne-o descrie. Aruncând această ancoră găsim portul care nu se cutremură, care ne ține și în furtuna morții. Această speranță, această privire în viitor, este de asemenea un fundament pentru o căsnicie!

Fie ca întreaga noastră viață să fie purtată de o speranță dincolo de cerul strâmt al existenței pământești. Fie ca să puteți spera și pentru alții, să puteți fi prezenți și pentru alții și să găsiți și să realizați visele, mai bine zis voia lui Dumnezeu pentru viața noastră! Fie ca El să vă dăruiască o viață împlinită și o căsnicie împlinită, umplându-vă inimile de iubire!

Așadar, speranța creștină este asemănată cu o ancoră, simbolul acesteia conținând acel mesaj eshatologic fundamental, de încredere deplină în promisiunea divină a răscumpărării omului prin Logosul întrupat. Numai cel „bine ancorat” în credință va afla, navigând pe corabia mântuirii, portul liniștii și odihna veșnică.

Talismane și superstiții

Ancora trimite cu gândul la conotații de securitate, stabilitate, stălp împotriva furtunilor. Aceasta poate indica o relație stabilă cu înconștientul sau adăpost împotriva furtunii emoțiilor. Pierderea unei ancore se referă la pierderea controlului asupra emoțiilor. Ancora mai poate reprezenta și rezistența la schimbare sau agățarea de un semn al securității.

În tradiția populară românească, ancora este purtată și ca măștișor, fiind considerată un talisman al primăverii, cu o semnificație specială. Acest obiect este simbol al speranței, al credinței ce se leagă de înaltul ideal solar, de sursa vieții.

Altfel spus, ea este simbolul navigatorilor care străbat apele oceanului vieții.

Ca amuletă, ancora simbolizează securitatea persoanei sau siguranța beneficiilor sale. Ancora este simbolul libertății și independenței financiare. În dragoste promise și cere statornicie și fidelitate. Poate fi o amuletă din sidă, fildeş sau os, cioplită cu dibăcie și minuițozitate sau cumpărată ori un medalion dintr-un material prețios sau semiprețios. De aceea, este și un dar excelent pentru Ziua Îndrăgostiților!

Deopotrivă, de peste două secole ancora face parte din galeria de tatuaje occidentale, deși acestea au origini străvechi. Simbolul ancorei este preferat în special de către persoane asociate cu o carieră în Marină și este specific marinarilor de pretutindeni. Mulți marinari tineri își tatuează ancora pe corp cu ocazia primei traversări a Oceanului Atlantic.

Simbolul ancorei este adesea încorporat în alte elemente grafice (timonă, provă, sirenă, busolă, roză vânturilor, colac de salvare etc.), fiind amplasat în mod obișnuit într-o poziție centrală. În antichitate, un tatuaj cu o ancoră putea sugera o perioadă de post asemănătoare unei corăbii care își găsea adăpost într-un port sigur, apărând de curenții și vânturile care o puteau expune derivatei sau naufragiilor.

Ancora de flori, lansată în mare sau pe apele interioare, de regulă la Ziua Marinei Române, Ziua Apelor sau cu prilejul altor sărbători și acțiuni comemorative este simbolul amintirii și recunoștinței veșnice față de jefra slujitorilor apelor.

Despre un marinar care a ieșit la pensie se spune adesea că „a înghițit ancora”, în sensul că și-a încheiat cariera sau că a rămas imobilizat de țăr pentru tot restul vieții.

Pentru marinarii din aceeași promoție sau de pe aceeași navă, *Frăția ancorei* reprezenta un legământ de fidelitate și de loialitate pe viață.

Obiect de patrimoniu și accesorii de uniformă

În 1850, ceacul din piele neagră, era croit după modelul infanteriei, dar cu emblema din metal alb, pe a căruia potcoavă erau aplicate două ancore încrucișate, din metal galben.

Ofițerii aveau pe gulerul mundurului câte o ancoră pe fiecare parte, brodată din fir argintiu.

În 1870, uniforma Corpului Flotilei se modifică, fiind închisă la două rânduri cu câte doi nasturici mici. Gulerul întors avea pe fiecare colț câte o ancoră din postav roșu. Pălăriile aveau pe panglici câte o ancoră. Nasturii erau personalizați cu o ancoră încoronată în relief. Sublocotenentul avea pe epolet o ancoră galbenă și cu o stea albă. Gulerul fracului era ornat pentru sublocotenent cu o dungă aurită și o ancoră înconjurată de foi de stejar iar locotenentul aceleași broderii, dar o ancoră în plus.

Conform Regulamentului adoptat prin I.D.R. nr. 1778 din 11/23 noiembrie 1875, trupa din Flotila purta pălărie de lac,

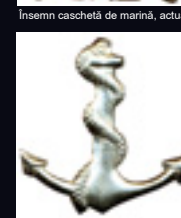
Insemn distinctiv Marină.

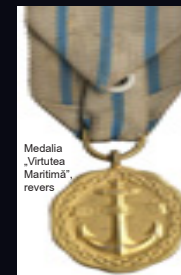
Insemn Forțele Navale

Insemn caschetă marină.

Ancora magistru militar de marină.

Insemnul heraldic Tulcea interbelic

Insemnul heraldic al municipiului Tulcea, RSR

Insemnul heraldic județului Ilfov, RSR

Insemnul heraldic județului Galați

Insemnul heraldic județului Galați, RSR

Insemnul heraldic județului Tulcea

Insemnul heraldic al municipiului Drobeta-Turnu-Severin

Sigla Statului Major al Forțelor Navale

Sigla Comandamentului Bazei Navale

Insemnul heraldic al Liceului Militar de Marină 'Alexandru Ioan Cuza'

neagră, cu borul ridicat. Panglica din mătase neagră, fixată de jur împrejurul calotei se prelungea și cădea pe spate, având la extremități câte o ancoră aurie. Mateleții purtau șperter din postav bleumarin, cu revers, încheiat în fața la două rânduri de câte șapte nasturi, din alamă, pe care era stampată o ancoră, în jurul căreia era încolăcită o pară. Pe colțurile gulerului erau aplicate două ancore din postav roșu.

Pe placa epoletilor ofițierilor de marină era aplicată o ancoră încoronată din metal alb, încadrată de stelele de grad. La marea ținută era purtat centiron din mătase albastră cu dungi longitudinale auri și pafta aurie pe care era reprezentată o ancoră încoronată.

Funcționarii civili ai Flotei purtau uniformă asemănătoare cu ținuta de campanie a ofițierilor, dar cu o serie de particularități. La șapcă aveau ancoră din metal alb iar gherocul avea ancore din fir argintiu pe guler.

În perioada 1947-1989, ancora s-a regăsit atât pe teaca din metal galben a stiletului ofițierilor de marină cât și ca petițe. Amiralii purtau petițe-ancoră confecționate din fir metallic brodat pe paspoal de culoare neagră numai la ținuta de ceremonie și costum alb. Ofițeri și ulterior, elevii Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” purtau petițe sub formă de ancoră, din metal galben, aplicate pe paspoal de culoare neagră. Semnul armei era o ancoră din metal de culoare albă.

Ancora în heraldică ...

Ștefan cel Mare a plasat pe mai multe monede crucea în ancoră dublă. Mai mult, voievodul ale căror pânzări cutreierau Mediterana până la Gibraltar și care construiseră la Muntele Athos un far pentru corăbii acceptă ca cele două cruci în ancoră să apară pe blazonul familiei sale. Una reprezintă Moldova, iar cealaltă Banatul de Severin și Tara Românească, de unde își trage rădăcinile dinastice. El le unește într-un singur simbol, și anume crucea dublă.

Insemnele heraldice ale orașelor-porturi românești din perioada interbelică conțineau ca element constitutiv ancora aurită, de argint sau neagră. Astfel, în stema județului Cahul întâlnim o corabie navigând pe valuri de argint, de prova căreia este prinsă o ancoră de aur. Stema județului Cuvurliu era reprezentată de un scut roșu, încărcat cu o ancoră de aur având un odgon negru. Stema orașului Turtucaia includea în partea inferioară o ancoră neagră, evocând activitatea navală desfășurată de localnici de-a lungul anilor. Stema orașului Oltenița includea, în scut, pe câmp albastru, o ancoră de argint, simbolizând portul omonim. Stema orașului

Reni conținea de asemenea, o ancoră de argint, atestând activitatea portuară. Stema orașului Zimnicea includea o ancoră de argint, exprimând faptul că orașul este port.

Stema orașului Tulcea includea o ancoră neagră, simbolizând rolul navigației fluviale și maritime în dezvoltarea acestui port. Stema orașului Sulina conținea o ancoră de argint, reprezentativă pentru port și navigația tradițională.

Și stema Ținutului „Marea” conținea o ancoră de argint, cu trimitere la activitățile în domeniul navigației practicate de localnici.

Și în prezent, ancora este prezentă în compozițiile heraldice ale municipiilor și județelor țării, dar și al unor unități și instituții de învățământ de marină sau ale unor ligi și asociații, precum Liga Navală Română, Clubul Amiralilor, Liga Maistrilor Militari de Marină ș.a., ca element distinctiv pe pavilionul navelor de luptă, pe Drapelele de luptă ale marilor unități, unităților și comandamentelor de marină sau ca elemente decorative pe unele monumente dedicate eroilor marinari sau pe clădiri de patrimoniu.

În plus, ancora este utilizată ca simbol cartografic pentru a desemna un port maritim sau fluvial.

... și în muzeografie

Ancorele în mărime naturală, din diferite epoci și de cele mai diverse tipuri sunt omniprezente în muzeele navale din întreaga lume. De exemplu, expoziția în aer liber a Muzeului din portul comercial Odessa conține numeroase tipuri de ancore, confecționate dintr-o singură bucată de metal atent meșteșugit. Printre acestea se numără ancore tip „Amiralitate” și „Holosovkie”, „Ancora Marinarului”, cu o mare putere de susținere, ancorele „pisică”, ancorele cu trei, patru și cinci brațe, de diferite dimensiuni și greutate, printre care unele folosite chiar de pirăți scandinavi pentru acroșarea corăbiilor-victime.

Și în patrimoniul Muzeului Marinei Române se află o impresionantă colecție de ancore române, comune, tip „Rogers”, „Amiralitate”, „Hall”, „Marrel-Risbec”, „Martin”, „Național”, „Byers”, „Inglefield”, „Rynvaart”, „Matrosov”, „Dunn”, ancore speciale etc.

Element indispensabil oricărei nave sau embarcațiuni, ancora a intrat în circuitul internațional atât ca element de uniformologie și de specificitate pentru marinari și instituțiile flotelor militare și comerciale dar și ca accesoriu decorativ pentru ceasuri, termometre, hidrografe ș.a., ca piese artistice și accesorii vestimentare, fiind unanim percepută și acceptată ca purtător al unui mesaj religios și talisman aducător de speranță și de securitate a vieții pe mare și pe uscat.

Sigla Ligii Navale Române.

Sigla Clubului Amiralilor.

Sigla Poliției de Frontieră.

Drapel de luptă al unei unități militare de marină.

Insemn pe drapelul de luptă al unei unități militare de marină.

Marina și veteranii de război

Olivia BUCIOACĂ

Începând din 2007, Ziua Veteranilor de Război se sărbătorește la 29 aprilie, ca semn de recunoaștere a meritelor deosebite ale celor care au luptat pentru apărarea independenței și integrității teritoriale a României. Pentru al treilea an consecutiv, Forțele Navale și-au sărbătorit veteranii, o zi mai devreme, la bordul fregatei *Regina Maria*. A fost o ocazie deosebită pentru echipajul navei, să-i aibă oaspeți pe cei care au trăit anii de război pe mare și au servit Marina Militară la bordul distrugătoarelor *Regina Maria* și *Regele Ferdinand*. Câpitan-comandorul Valentin Iacoblev, comandantul fregatei *Regina Maria*: „Am sărbătorit pentru al treilea an la bordul fregatei aceste momente împreună cu veteranii de război. Suntem deosebit de onorați să-i avem oricând printre noi, în cadrul echipajului. Dânsii au ținut chiar de la sosirea navei în țară să ne ofere o parte din materialele lor de suflut. Practic cu ajutorul domniilor lor avem astăzi date adunate despre distrugătorul «Regina Maria», însemnările lor de război din anii respectivi și o serie de alte materiale pe care le păstrăm cu mare cinste la bord.”

Alături de echipajul navei și veteranii de război, la eveniment au participat contraamiralul dr. Aurel Popa, comandantul Comandamentului Flotei, comandorul Sorin Learschi, comandantul Flotei de Fregate, comandorul Andrei Murineanu, comandantul Centrului Militar Zonal Constanța, dar și foști ofițeri din Forțele Navale. Ridicarea pavilionului și a marelui pavoaz a marcat deschiderea festivității, urmată de alocuțiunea contraamiralului de flotilă dr. Aurel Popa, comandantul Comandamentului Flotei.

În semn de recunoștință, cu ocazia Zilei Veteranilor de Război și aniversării a 5 ani de la intrarea fregatei *Regina Maria* în serviciul Forțelor Navale, la finalul activității s-au înmănat diplome participanților și au fost avansați la gradul următor, din ordinul șefului Statului Major General, toți militarii, de la soldat până la căpitan-comandor.

Ziua Veteranilor a fost marcată încă de la începutul secolului trecut, când Regele Carol I, prin Decretul Regal din 29 aprilie 1902, a stabilit ca veteranii de război care au luptat pentru independența României să fie sărbătoriți în această zi.

Un zâmbet pentru bunicii noștri

Foto: Ștefan Ciocan

Luni 8 Martie, Cercul Militar Constanța a organizat la Căminul pentru Persoane Vârștnice Constanța spectacolul folcloric „Mugurele de primăvară”. Preț de câteva ore, persoanele asistate din cadrul așezământului social au uitat de singurătate, și-au amintit că ele erau în centrul atenției și au participat activ la toate momentele spectacolului. Iar amfitrionii spectacolului, Mmp(r) Aurel Lăzăroiu și Ion Bodnăraș au reușit să le facă pe sărbătorite momentului să se simtă speciale. (M.E.)

150 de ani de la înființarea Forțelor Navale Române (II)

Dr. Mariana PĂVĂLOIU
Muzeul Academiei Navale
„Mircea cel Bătrân”

Forțele Navale reprezintă categoria de forță armată destinată să apere integritatea teritorială a zonei de responsabilitate maritime și fluviale, să descurajeze și să respingă orice agresiune împotriva teritoriului național dinspre mare și fluviu, independent sau în cooperare cu celelalte categorii de forțe armate sau structuri din cadrul sistemului național de apărare, ori în cadrul acțiunilor navale ale NATO și UE, la pace, în situații de criză și pe timp de război, în apele naționale, maritime și fluviale, în spațiul terestru adiacent și în cel aerian aferent, precum și în afara acestora. Forțele Navale constituie un vector dinamizator al realizării și menținerii unui climat de securitate, stabilitate și prosperitate în domeniul maritim. Participarea Forțelor Navale la îndeplinirea obiectivelor strategice ale apărării naționale răspunde necesității de promovare a intereselor sale navale, maritime și fluviale, combaterii amenințărilor asimetrice, reducerii riscurilor și diminuării vulnerabilității interne.

Situarea României la țărmul Mării Negre și de-a lungul Dunării a deschis largi perspective navigației autohtone, îdeletnicire ale cărei tradiții își au soriginea în vremuri imemorabile.

Unirea Principatelor Române în anul 1859, a avut implicații deosebite și asupra ostirilor naționale, care urma să reprezinte una din temelile statului unitar român.

Un pas important în procesul constituirii Flotei unice a României l-a constituit Ordinul de Zi pe toată Oastea Română din ambele principate, dat de ministrul de Război, generalul Florescu, în absența domnitorului la 6 octombrie 1860, prin care se hotărâ ca până la definitivă organizare a Corpului Flotei, toată flota de pe Dunăre să formeze un singur corp. Aprobând cele cuprinse în raportul ministrului de război, la 22 octombrie 1860, domnitorul Alexandru Ioan Cuza, prin Înaltul Ordin de Zi numărul 173 a decretat unirea definitivă a flotelor de pe întregul curs la Dunării într-un singur corp, numindu-l pe colonelul Nicolae Steriade în postul de comandant suprem al întregului corp, iar pe căpitanul Constantin Petrescu în cel de ajutor al său. Importanța actului de unificare a flotelor din 22 octombrie 1860, este de netăgăduit, constituirea Flotei Unice a Principatelor Unite, reprezentând începutul unei noi epoci de organizare pe baze moderne a Marinei Militare Române.

În scopul unei conduceri operative, în anul 1864, Comandamentul Flotei, stabilit inițial la Ismail, a fost mutat la Brăila, în locul numit „Pescăria”. Din anul 1865, în Flotila română, s-a introdus pentru prima dată

Foto: Ștefan Cocan

termenul de marină pentru soldați și s-a adoptat un nou pavilion, alcătuit din culorile celor două Principate – roșu, galben și albastru – orientate orizontal, a cărui stemă îmbina simbolurile celor două țări – acvila muntenească și bourul moldovenesc.

Prin Înaltul Decret numărul 376 din 16 martie 1867, Flotila a fost reorganizată, personalul acesteia formând un corp militar denumit Corpul Flotei. Garnizoana Flotei s-a stabilit la Galați, în vechea cazarmă de la Bădălan, construită încă din anul 1851. Comandantul Flotei, maior Emanoil Boteanu, numit prin decret în 17 martie 1867, era și președintele consiliului de administrație și se subordona direct ministrului de Război.

În ajunul Războiului de Independență, Flotila, cu sediul la Galați, avea în compunere

un stat major, două companii și navele fluviale *România*, yachtul *Ștefan cel Mare*, canoniera cirasată *Fulgerul*, șalupa torpilare cu scondru *Rândunica*, două nave cu vele, din care una era *Lebăda*, și alte câteva ambarcațiuni fluviale pentru pază și patrulare, dislocate în principalele porturi dunărene.

În aprilie 1877, maiorul Nicolae Dimitrescu-Maică a fost numit comandantul Flotei, fiind atașat la Cartierul General, maiorul Ioan Murgescu, a fost numit ajutor al comandantului Flotei și detașat pe lângă comandantul Flotei Ruse.

Vasele Flotei s-au retras pe Prut pentru a se pune la adăpost, ulterior, fiind predate rușilor împreună cu mecanicii lor, iar personalul Flotei a fost întreprins la bateriile de coastă de la Calafat și pentru executarea diferitelor transporturi și pentru amenajarea de diferite baraje și poduri.

Putem concluziona că în perioada cuprinsă între anii 1860-1877 s-au făcut primii pași, e drept timizi, în constituirea unei Flote de război care să satisfacă necesitățile de apărarea a României.

După Războiul de Independență, Flotila Fluvială, care își dovedise pe deplin utilitatea, a continuat să se dezvolte și în anii următori, în cadrul ei individualizându-se componenta destinată apărării litoralului românesc și a Mării Negre, după reintegrarea Dobrogei în granițele etnice ale țării, noiembrie 1879.

În 1879, locotenent-colonelul Nicolae Dimitrescu-Maică a fost numit din nou comandantul Flotei, locotenent-colonelul Ioan Murgescu ajutor, iar colonelul Arion Eracle a fost numit inspector general al Flotei.

În 1881, Flotila a fost împărțită în două mari unități: Depozitul și Diviziunea Echipajelor, cu Divizia Echipajelor și Depozitul Flotei, și Inspectoratul Porturilor și Navigației, cu Căpitaniile Porturilor și Arsenalul Flotei. ■

ÎN LUMINA RAMPEI Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie la 15 ani

Foto: Ștefan Cocan

Lt. cdor ing. Mihai EGOROV

Sâmbătă, 27 martie, scena Teatrului Maria Filotti din Brăila a fost gazda adunării festive prilejuate de împlinirea a 15 ani de la înființarea Divizionului de Nave Purtătoare de Artilerie. La activitate au participat reprezentanți ai Statului Major General, Statului Major al Forțelor Navale, Comandamentul Flotei, comandanți ai unităților din Forțele Navale și din garnizoana Brăila, membri ai Clubului Amiralilor și Ligii Navale Române, reprezentanți ai autorităților locale.

Precursorul Divizionului de Nave Purtătoare de Artilerie este considerat Divizionul de Monitoare înființat în anul 1995 când au intrat în serviciu monitoarele proiect 1316 *Mihail Kogălniceanu* (45) și *I.C.Brătianu* (46). Monitorul *I.C.Brătianu*

a primit numele purtat de nava intrată în serviciul Marinei în septembrie 1907, alături de cele opt vedete de siguranță și alte trei monitoare, a luat parte cu succes la misiuni și operații fluviale în Campania din anul 1913, Războiul pentru Reîntregire și cel de-al Doilea Război Mondial. În anul 1996 a intrat în compunerea divizionului monitorul *Lascăr Catargiu* (47), iar în anul 2000, unitatea și-a schimbat denumirea în Divizionul de Nave Purtătoare de Artilerie, în același an intrând în compunerea lui vedetele blindate generația a III-a, *Rahova* (176), *Oponez* (177), *Smârdan* (178), *Posada* (179) și *Rovine* (180).

Sala mare a teatrului Maria Filotti din Brăila a fost neîncăpătoare pentru invitați și personalul unității sărbătorite. Au fost prezentate istoria și specificul unității,

misiunile pe care le poate îndeplini, s-au rostit mesaje de felicitare, s-au acordat embleme, diplome și medalii simbolice.

Contraamiralul dr. Aurel Popa, comandantul Comandamentului Flotei: „Mulțumesc întregului efectiv al unității, pentru efortul depus, pentru modul cum s-au adaptat de-a lungul anilor la noile cerințe și schimbări, pentru modul cum au întreținut navele și pentru modul cum le-au făcut să trăiască.”

Contraamiralul dr. Nicolae Vălsan, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale: „Gândul nostru pios se îndreaptă către cei care lucrează în această unitate și care îi dau suflet, îi dau demnitate și servesc sub deviza care este înscrisă pe frontispiciul navelor, «Onoare și patrie», dar și către cei care au lucrat în această unitate și care s-au străduit ca monitoarele, vedetele blindate cu cele trei generații să existe și să dea putere – un braț înarmat în plus pe fruntările de apă ale țării.”

Șeful Statului Major General a trimis un mesaj unității sărbătorite, mesaj prezentat de contraamiralul de flotilă Cătălin Dumitrăcel, locțiitorul șefului Direcției Personal și Mobilizare din Statul Major General: „Vă transmit un mesaj de felicitare și apreciere, pentru modul în care acționați și vă faceți datoria, pentru dăruirea și profesionalismul dumneavoastră, marinarii acestei unități aflați în slujba țării sub pavilion tricolor, ce vă îndepliniți sarcinile de apărare ale granițelor de ape ale patriei și contribuți la îndeplinirea misiunii fundamentale pe care o are armata română aceea de garant al securității naționale și al libertății poporului nostru.”

La ceas aniversar, îi felicităm și noi pe artilleriștii Divizionului 67 de la Brăila, dorindu-le sănătate, succes în activitate și un călduros, La mulți ani! ■

114 ani de la înființarea Flotei

Pe 30 martie, cu ocazia sărbătoririi a 114 ani de la înființarea Flotei, a avut loc la Cercul Militar Constanța un simpozion aniversar. Gazda simpozionului a fost locțiitorul comandantului Flotei, comandorul Alexandru Mirșu, iar printre invitați s-au aflat, viceamiralul (r) Constantin Iordache, președintele Clubului Amiralilor, muzeograful dr. Mariana Păvăloiu din partea Academiei Navale, contraamiralul de flotilă (r) Aurel Constantin, președintele filialei Constanța a Ligii Navale Române, muzeograful dr. Ion Rîșnoveanu din partea Muzeului Marinei Române, comandanți de unități, personal din cadrul Flotei. Au fost susținute alocuțiuni privind trecutul, prezentul și viitorul Flotei și au fost evocate personalități care au marcat, de-a lungul istoriei, existența celei mai importante structuri din compunerea Forțelor Navale Române. (I.B.)

Foto: Ion Bughîșan

CARIERA MILITARĂ, o șansă pentru tinerii de azi

Olivia BUCIOACĂ
Cpt. Cosmin OCHEȘEL

Liceenii în vizită la Flotila de Fregate

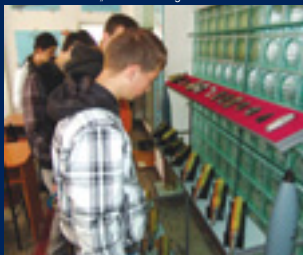
În cadrul activităților de promovare a imaginii Forțelor Navale și de atragere a tinerilor spre arma marină, elevii clasei a XII-a de la Liceul Lucian Blaga din Constanța au efectuat o vizită la Flotila de Fregate. Cu această ocazie ei au putut urca la bordul fregatelor *Mărășești* și *Regele Ferdinand* pentru a se familiariza cu tehnica de marină. Curiozitatea specifică vârstei a deschis șirul numeroaselor întrebări adresate cadrelor militare despre tehnica de la bordul navelor, condițiile de trai, misiunile internaționale la care au participat și nu în ultimul rând modalitatea în care au ajuns să facă parte din echipajul unor astfel de nave. Deși ideea de a urma o școală militară de marină li s-a părut la îndemână, unii dintre elevi se mai gândesc dacă vor alege o carieră militară aflând de unele privațiuni impuse de regimul cazon. Alții s-au arătat dispuși să urmeze o carieră în marina militară și din curiozitate, dar și din dorința de a călători pe mare, fiind dispuși să renunțe la unele privilegii oferite de viața civilă în schimbul satisfacțiilor profesionale. Putem spune astfel, că un prim pas în a atrage tinerii

spre o carieră în Forțele Navale a fost făcut prin incitarea curiozității liceenilor.

Ziua Porților Deschise la... Școala Militară de Maștrii Militari

Școala Militară de Maștrii Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” și-a deschis larg porțile pe 14 aprilie, pentru toți cei interesați să pătrundă în universul maștrilor militari de marină. Traseul pus la dispoziția zecilor de vizitatori a cuprins locul plin de istorie al școlii, muzeul, săli de clase, laboratoare de la diferite specialități care au vorbit de la sine despre organizarea școlii și nivelul de dotare. Peste 200 de elevi de liceu din Constanța și localitățile limitrofe au trecut pragul școlii, unii dintre ei direct interesați

Elevi în vizită la Școala Militară de Maștrii Militari „Amiral Ion Murgescu”.

de o carieră de maistru militar, alții doar simpli curioși. Chiar dacă elevii își doresc să urmeze alte facultăți (psihologia sau jurnalismul, ne-au răspuns cei mai mulți dintre ei), au considerat că vizita a fost interesantă, iar cariera de maistru militar este una bună de urmat. Elevul Radu Zaharia: „A fost interesant. Este o carieră de urmat. Cred că e ceva de muncă ca să ajungem aici și probabil că e și în timpul facultății, dar e o carieră bună de urmat.” Eleva Bianca Cimpoiu a venit din curiozitate și a fost foarte încântată la sfârșitul vizitei de tot ce a văzut. „Am fost foarte încântată, chiar eram curioasă să vin să văd ce e aici. Mi se pare că este o carieră de urmat, deși nu mi se pare potrivită pentru mine.”

Și în plus, avantajele pe care le poate avea un viitor elev al Școlii Militare de Maștrii Militari „Amiral Ion Murgescu” nu sunt de loc de neglijat. Maistrul militar principal Marian Boza, locțiitorul comandantului instituției de învățământ: „Este o școală care are în spate o istorie foarte lungă, înființată fiind în 1897, o experiență bogată în cadrul învățământului militar de marină, o școală care poate să ofere condiții de pregătire deosebite pentru orice tânăr care își dorește să îmbrățișeze frumoasa și provocatoarea în același timp meserie de marinar. Ce

putem să le oferim? O dotare modernă, un corp de profesori foarte bine pregătit, cei mai mulți cu un stagiu foarte lung la bordul navelor militare. Școala le oferă la absolvirea celor doi ani un loc de muncă unde stabilitatea și provocarea în fiecare zi sunt elemente definitorii ale acestei meserii.”

Organizarea Zilei Porților Deschise a reprezentat o oportunitate pentru tinerii, cu vârsta de până la 24 de ani, care doresc să urmeze cariera militară și să accedă în Forțele Navale, prin cunoașterea facilităților de învățământ și a perspectivei profesiei de maistru militar. Mai multe detalii despre selecția și recrutarea candidaților, examenul de admitere, despre oferta educațională a anului universitar 2009-2010 sau despre facilitățile asigurate de instituție pentru pregătirea viitorilor maștrii militari de

l-au ales este altul decât cariera militară. Eleva Monica Ilie: „Din punct de vedere al construcției și educației este foarte frumos și totul este bine structurat. Mi se pare un loc bun pentru cei care își doresc să aibă o astfel de perspectivă în viață.”

Ziua Porților Deschise, manifestare devenită tradițională, s-a bucurat și în acest an de un număr impresionant de elevi de liceu cărora cu deosebită mândrie academia navală a avut ce să le prezinte, achiziții noi și performanțe. Căpitan-comandorul conf. univ. dr. ing. Vasile Dobref, decanul Facultății de Marină Militară: „Avem achiziții de ultimă generație și mă refer în mod deosebit aici la simulatoarele de armament, simulatoarele tactice, mă refer la simulatorul integrat de conducere a navei cu subsistemele simulator de punte, simulator de compartiment mașină, simulator care este cea mai recentă dezvoltare comercială a unui producător tradițional în domeniu.

Sala motoare și mașini navale a Școlii Militare de Maștrii Militari „Amiral Ion Murgescu” vizitată de un număr impresionant de elevi.

Simulatorul integrat de conducere a navei, cea mai recentă achiziție a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a fost și punctul de atracție al vizitei.

marină puteți afla și de pe site-ul școlii www.smmmmf.ro.

...și Academia Navală

În zilele următoare, multă animație a fost și în curtea vecină, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” care a organizat Ziua Porților Deschise. Peste 300 de elevi de liceu au vizitat baza materială și au primit informații necesare direct de la profesorii și studenții academiei navale cu care au interacționat pe parcursul a două zile. La finalul vizitei, elevul Leonard Jianu ne-a mărturisit că dorește să urmeze o carieră la bordul navelor militare: „Mi-a plăcut foarte mult, chiar mă gândesc să dau la marină militară pentru că după ce termin facultatea am șansa să mă angajez imediat și astfel voi avea viitorul asigurat. Acum mă pregătesc la toate probele pe care urmează să le susțin după bacalaureat.” Cei mai mulți dintre elevi au fost impresionați de ceea ce au văzut și au considerat că vizita a meritat, chiar dacă drumul pe care și

Un alt motiv foarte serios de bucurie este faptul că am fost acreditați de ARACIS, organismul care realizează acreditarea tuturor universităților, cu un nivel maxim, grad ridicat de încredere, ceea ce reflectă conținutul, profesionalismul, seriozitatea întregului proces educațional din academia navală.” Față de anii anteriori aceste noutăți vin în plus și cu o mai mare flexibilitate a organizării examenului de admitere, la Facultatea de Marină Militară unde procesul de selecție și recrutare a candidaților continuă și în acest an chiar la sediul instituției, fără a mai fi nevoie ca aceștia să se deplaseze la centrele zonale și birourile județene de recrutare.

Din a doua decadă a lunii aprilie, mai exact din ziua de 19, a început procesul de înscriere a candidaților și de organizare a susținerii probelor eliminatorii. Probele eliminatorii constau în probe sportive, examen medical, test psihologic și o probă aptitudinală de ieșire pe mare. După ce vor parcurge aceste etape eliminatorii candidații care au fost declarați apti la toate

probele participă la examenul propriu-zis de admitere care constă într-un test la limba engleză și un test grilă la matematică sau fizică. La final cei mai buni candidați, în ordinea descrescătoare a mediilor, vor constitui cei 39 de noi studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

Din orientarea candidaților de liceu de anul trecut și după numărul mare de elevi care au venit să viziteze academia navală, putem deduce că marina rămâne un domeniu interesant al zilelor noastre, iar meseria de marinar este încă o meserie atractivă pentru mulți absolvenți de liceu. Dovadă în acest sens și concurența serioasă (între 3 și 3,5 studenți pe loc), justificată fie numai prin siguranța unui loc de muncă pentru că toate promoțiile sunt absorbite integral în Forțele Navale, imediat după terminarea facultății de Marină Militară.

Cei care de mai bine de trei ani sunt studenți ai academiei au adus argumente

Laboratoarele Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pregătite pentru primirea vizitatorilor.

solide tinerilor interesați de cariera militară. În primul rând au vorbit despre siguranța și stabilitatea locului de muncă, luând în calcul vremurile de criză în care trăim, învățământul de calitate, practica din timpul verilor, mai ales voiajul cu Nava Școală *Mircea*, o experiență inedită pentru fiecare dintre ei, și nu în ultimul rând, despre meseria de marinar, una grea, dar frumoasă care poate să asigure satisfacții profesionale.

Pentru mai multe informații puteți accesa site-ul academiei navale, www.anmb.ro. ■

Baza Navală și promovarea carierei militare

Promovarea carierei militare și atragerea tinerilor spre marină este unul din obiectivele prioritare ale Forțelor Navale și în acest an. Una dintre activitățile de promovare a carierei militare a fost inițiată de Baza Navală, odată cu sosirea primăverii. În colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Constanța, la sediul Comandamentului Bazei Navale a avut loc la începutul lunii martie, spectacolul „Adieri de primăvară”, dedicat bineînțeles femeilor cu ocazia Zilei de 8 Martie.

Irina Pavel, profesor la Grupul Școlar de Arte și Meserii „Spiru Haret” și inițiatorul proiectului: „În colaborare cu Baza Navală am inițiat acest proiect dorind să înfrumusețăm începutul primăverii. Au participat Grupul Școlar „Spiru Haret” împreună cu Grupul Școlar „Ioan N. Roman” care au prezentat înute vestimentare adecvate sărbătorilor de primăvară. Grupul Școlar de Arte și Meserii „Spiru Haret” a prezentat coafuri și machiaje pentru ocazii deosebite, machiaj tematic care s-a armonizat cu denumirea acestei activități.” Și cei mai mici, de la Școala „Ion Jalea”, au încântat publicul feminin cu un program de divertisment care a cuprins poezii închinete mamei, cântece și dansuri. Interpreta

de muzică populară Florentina Suciu a susținut un moment folcloric în aplauzele întregii audiențe, în timp ce Colegiul comercial „Carol I” a încheiat activitatea, „îndulcind” publicul cu prăjituri pregătite de elevi în laboratorul școlii. (O.B.)

În vizită la elevii conștanțeni

În cadrul campaniei de promovare a carierei în Forțele Navale, luni 15 martie, elevii claselor a VII-a și a VII-a de la Școala generală nr.12 „Bogdan Petriceicu Hasdeu” au fost gazdele marinarilor din Divizionul 146 Nave Minare-Deminare. Timp de o oră copiii le-au fost prezentate aspecte din activitatea Forțelor Navale Române în general și a navelor dragoare în special, nave pe care ulterior copii le vor vizita. Chiar dacă poate vârsta copiilor e încă prea mică pentru a ne gândi ca vor deveni marinari, acțiunea a avut darul de a-i introduce pe cei mici în lumea fascinantă, dar și dificilă a marinarilor militari, de a aduce mai aproape de ei, aventurile pe care le cîtesc despre mare, oceane, marinari, și de a le insufla puțin din farmecul și rigoarea acestei meserii. Și cine știe dacă o parte din elevii de astăzi nu vor alege ca și carieră unul din colegiile militare, ca un prim pas spre Academia Navală „Mircea cel Bătrân” sau Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. (M.E.)

Concursul de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu”

Cea de-a XVIII ediție a concursului de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu” s-a desfășurat sâmbătă, 17 aprilie, la Școala Militară de Maiștri de Marină „Amiral Ion Murgescu”, sub egida Ligii Navale Române, filiala Constanța. Organizat anual, concursul de matematică se adresează elevilor de clasa a VIII-a, în vederea verificării cunoștințelor înaintea susținerii examenelor pentru admiterea în învățământul liceal. Competiția s-a bucurat și în acest an de un număr mare de participanți, 120 de elevi de la școli din județul Constanța. Alături de aceștia au fost prezenți și elevii câștigători ai ediției trecute care au fost din nou recompensați cu premii. Contraamiralul (r.) Nicolae Ștefan, vicepreședintele Ligii Navale Române, filiala Constanța: „Liga Navală Română a preluat organizarea și desfășurarea acestui concurs imediat după desființarea Liceului Militar de Marină «Alexandru Ioan Cuza». De unde a pornit ideea de a organiza acest concurs? De la necesitatea de a atrage copii cât mai buni, cunoscători ai disciplinelor matematice și fizică spre a avea niște clase omogene la liceul militar de marină unde începuseră să scadă rezultatele. În acest sens am pornit o campanie de selecționare a elevilor, în sistem zonal, după care a avut loc finala, iar rezultatele au fost deosebite. Începerea anului de învățământ a marcat concluzia noastră și ca atare rezultatele clasei a IX-a, venind foarte mulți copii care au participat la concurs, să fie mai bune.” O săptămână mai târziu, la Cercul Militar Constanța, a avut loc festivitatea de premiere, unde cu sprijinul contraamiralului (rez.) Nicolae Ștefan,

care s-a ocupat de asigurarea fondurilor pentru premiere, elevii cu rezultate foarte bune au fost recompensați cu trei premii și șapte mențiuni, constând în bani, rechizite școlare și obiecte de îmbrăcăminte. Crangă Gabriela de la Școala nr.12 I.L. Caragiale, Toader Diana-Elena de la Școala Gala Galaction din Mangalia și Coșoreanu Vlad de la Liceul Ovidius au fost cei care au ocupat primele trei locuri pe podium. (O.B.)

MARINA MILITARĂ FRANCEZĂ „ÎN CAMPANIE” de recrutare

Cum poți să atragi „generația digitală” în universul Marinei Unde greșim noi?

Bogdan DINU

Fregata *Dupleix* se află pe mare. Pe cer, deasupra ei trece un avion de recunoaștere *Atlantique 2*. Câteva secunde mai târziu în centrul de conducere al luptei se primește un mesaj de la avion: „Navă suspectă, recunoscută și identificată, este vorba de o țintă, poziția este ...” Informația este transmisă pe puntea de comandă unde se află comandantul. Navigatorul anunță: „Ținta se află la 20 de mile nautice.” Comandantul ordonă: „Schimbați de drum pe țintă, măriți viteza la 30 de noduri, trimiteți echipa de intervenție.” La bord și sub puntea totă lumea se pregătește pentru coborârea la apă a ambarcațiunii. Șeful echipei de intervenție este filmat în gros-plan în timp ce primește ordinele de la comandantul navei: „Prioritatea mea este să urcați la bord rapid pentru a neutraliza inamicul.” Spectatorul părăsește comanda pentru a ajunge în unul din borduri unde restul echipei de intervenție este deja ambarcat. În momentul în care ajunge în barcă șeful echipei spune: „Mergem?” Motorul pornește la putere maximă și barca se îndepărtează iar ecranul se colorează în albastru pe care apare următoarea frază: „Urmăriți misiunea pe www.etremarin.fr”

Credeți că spotul publicitar TV de mai sus (pe care am încercat să-l redau cât mai fidel) ar putea atrage tinerii interesați de marină să acceseze site-ul respectiv? Decidenții francezi din Ministerul Apărării sunt conștienți și aceste spoturi publicitare (după același concept mai există unul în care este implicat un elicopter Lynx în urmărirea unui submarin) reprezintă noul concept al campaniei de promovare și recrutare pentru Marina Militară franceză demarată în anul 2009 așa cum le-am aflat și noi

inițial din revista Cols Bleus nr. 2903 din 28 martie 2009 care are și un dosar pe această temă. Cititorul este pus în temă chiar de la început: „În fiecare an Marina recrutează mai mult de 3500 de tineri. Cei cu vârste cuprinse între 16 și 29 de ani și cu un nivel educațional de la 11 clase la cei cu bacalaureat și studii superioare. Toți candidații sunt din ce în ce mai rari. Efecte demografice? «Generația digitală» întoarsă către propriul său cocon? Handicap istoric sau cultural? Indiferent care ar fi motivele redarea candidaților de care Marina are nevoie pentru formarea echipajelor operaționale de mâine este obiectivul campaniei de recrutare, construită de agenția de comunicare și publicitate DDB în cooperare cu marinarii. Strategia, în mod deliberat afișată, de această campanie inovatoare? Să determine publicul tânăr să plonjeze în universul marinarilor militari pentru ai incita să vină să descopere Marina,

misiunile și profesiile sale.” Prima parte a textului, cea cu dificultățile de recrutare va sună cunoscută? Și Forțele Navale Române se confruntă deja cu ele. Să vedem însă cum încearcă francezii să le depășească.

Spoturile au fost turnate în luna ianuarie a anului trecut la bordul fregatei antisubmarine *Dupleix* în cadrul unei misiuni mai puțin obișnuite pentru echipaj. Spotul, 30 de secunde de imagini, are menirea să-l „scufunde” pe telespectator într-o misiune de luptă împotriva traficantilor de droguri. Dar pentru echipajul real al fregatei franceze rolul lor în spot se termină aici. Profesioniștii fac totul, contractul este al agenției DDB Paris, turnarea spotului este complet profesională, cu regizor, actori profesioniști (nu o să-l vedeți pe comandantul navei jucând propriul rol). Nu este menționată niciăieri valoarea financiară a campaniei dar se pare că pentru Marina franceză și pentru Ministerul Apărării în

general, mult mai importante sunt rezultatele cuantificate în numărul candidaților.

Actuala strategie de recrutare prin acest concept a fost aleasă dintre alte 30 de propuneri. S-a plecat de la principiul ca marina să ajungă în universul tinerilor și să ofere acestora posibilitatea să fie „în pielea” marinarilor. Plecând de la această strategie generală au apărut apoi cele două spoturi, la care am făcut referire mai sus, la finalul cărora telespectatorul este invitat să „se mute” pe noua platformă de internet etremarin.fr pentru a descoperi misiunile și profesiile din marină și, în egală măsură, pentru a interacționa cu marinarii adevărați. Cei care doresc să meargă mai departe sau care doresc informații mai ample despre carierele propuse sunt invitați să acceseze site-ul www.devenirmarin.fr sau direct către unul din cele 35 de centre de recrutare. Internații pot descoperi

experiența a Marinei în timp. Platforma permite internautului să aleagă între opt misiuni diferite care sunt, în egală măsură, profesii specifice marinei (noi am spune că au fost selectate și cele mai atractive la un public tânăr, dinamice, ușor de regăsit și în marina noastră cum ar fi pilot de elicopter Puma Naval, Grupul Naval al Forței pentru Operații Speciale, specialist EOD, artilerist la tunul de 100 mm, specialist în centrul de conducere al luptei pe o fregată Tip 22, navigator, etc): pilot de elicopter, artilerist, specialist sisteme de informații, operator antisubmarin, navigator, scafandru deminor, mecanic naval și forțele speciale ale marinei. Fiecare misiune îndeplinită aduce competențe sporite, avansarea în grad, bonusuri. Interesul este ca internautul să petreacă o bună perioadă de timp pe

Cu ce probleme se confruntă o astfel de campanie de recrutare și comunicare în beneficiul Marinei? Foarte bine a sintetizat lucrurile Vincent Léorat, directorul agenției DDB Paris, cea care a realizat campania pentru Marina franceză. Surprinzător pentru unii poate răspunsurile sunt asemănătoare, respectând proporțiile.

visuels

LA MARINE EN CAMPAGNE

RECRUTEMENT

Chaque année, la Marine recrute plus de 3 000 jeunes. Des candidats âgés de 16 à 29 ans, d'un niveau scolaire de la bacc + 5 et plus. Pourtant, les candidatures se font plus rares. Départisme du service national? Effets démographiques? Génération « digitale » repliée vers son écran? Mondialisation historique ou culturelle? Quelles qu'en soient les raisons, malheureusement à la Marine les candidats dont elle a besoin pour former les équipages opérationnels de demain ont l'air effrayé de la campagne de recrutement, censurée pour l'agressivité de ses communications et de publicité d'ordre purement rationnel aux yeux des médias. Stratégie délibérément effrayée de cette campagne recrutatrice? Faire plonger le jeune public, dans l'univers des marines pour lui faire à venir découvrir la Marine, ses missions et ses métiers. Dissuader complètement sur cette campagne de recrutement, ses aspects de fabrication, ses acteurs clés et ses ambitions.

www.marine-recrutement.fr

The screenshot shows the ETE MarineFR website interface. At the top, there's a navigation bar with 'ETEMARINEFR' and '01 70 10 10 10'. Below this, a sidebar on the left lists various boat categories like 'Moteur', 'Voile', 'Cabin', etc. The main content area displays a list of boats for sale, each with a thumbnail image and text. A red circle highlights a 'PRÉFÉRÉ' button on the right side of the page. The background of the website features a large image of a sailboat on the water.

site înainte să se creeze o conexiune și în final să se trezească interogația sau vocația în potențialul candidat. Mai mult, pentru a valoriza spiritul de corp, atât de drag oricărei marinei, anume misiuni nu pot fi duse la bun sfârșit decât cu ajutorul unui alt utilizator. Site-ul este destul de realist la aceasta contribuind mai multe gadgeturi, inclusiv întunecarea sau uminarea paginii în funcție de ora la care te conectezi. În ecuație intră și rețeaua de socializare Facebook. Atunci când un utilizator al rețelei se înscrie „fan” al etremarin.fr informația apare pe pagina sa și toți prietenii sunt avertizați. Printr-un simplu click pe linkul respectiv pot deveni și ei „fan”. În fiecare săptămână conținutul de pe pagina Facebook etremarin.fr este actualizat cu produse gen

Rămâne întrebarea: de unde această prăpastie între tânără generație și Marină? În primul rând, marina nu evocă nimic în mod spontan la tineri pentru că ei nu cunosc nici o realitate concretă. Prin urmare, ei nu își imaginează că o meserie care să le placă poate exista în marină și cu atât mai puțin un parcurs profesional. Nu necunoașterea de către ei a profesiilor și misiunilor marinei este problema. În realitate acest dezinteres nu este decât consecința incapacității lor totale de a se proiecta în realitatea de marinar militar. În materie de

Până la urmă de ce scriem despre toate aceste lucruri? În anul de grație 2010 când bugetul Ministerului Apărării Naționale ajunge doar pentru

Ca o opinie personală, sunt ferm convins că vor veni și vremurile în care achiziționarea de nave noi, dotarea în general, nu va mai fi o problemă. Din păcate, sunt tot atât de convins că marea provocare va fi a resurselor umane. Pe de o parte, tinerii nu mai sunt atrași de armată - este o tendință care se manifestă în toate armatele lumii - dublată în cazul marinei de necunoașterea mediului specific, iar pe de altă parte vorbim și de calitatea celor care vor intra în marină pentru că nu totul se reduce la cantitate. Provocările vor trebui să fie altele pentru că ceea ce merge la vreme de criză, „casă și masă gratuite pe perioada școlarizării” nu credem că va mai fi suficient în viitor.

Comandorul CONSTANTIN MĂNESCU

Dr. Andreea ATANASIU-CROITORU
Muzeul Marinei Române

În istoria Marinei Române există o galerie impresionantă de ofițeri de marină care s-au evidențiat în carieră atât pe timp de pace cât și pe timp de război. Cu toate acestea, putem spune că în mod deosebit, unii dintre ei au dat dovada profesionalismului lor prin acțiuni care au constituit un veritabil pionerat în Marină sau prin dorința de a-și sacrifica viața pentru a-și apăra țara. Un astfel de exemplu îl oferă comandorul Constantin Mănescu. În 1877 a solicitat să i se permită să participe la acțiunile fierbinți din timpul războiului de Independență deși se afla în Franța la studii și ar fi putut evita astfel implicarea sa activă în război. A organizat Școala Copiilor de Marină de la Galați unde a fost și profesor, a urmat cursurile Școlii de Torpile de la Boyardville, devenind astfel unul dintre cei dintâi specialiști români în Arme sub Apă, ca ofițer secund pe crucișătorul *Elisabeta* a participat la inaugurarea canalului Kiel, a scris două volume...

În tot acest timp, timp al marilor realizări profesionale, viața personală a comandurului Constantin Mănescu a continuat să curgă creionând un destin pe care poate că un caracter mai slab, nu l-ar fi putut împlini până la capăt. Autobiografia domniei sale, absolut mișcătoare, scrisă cu aproximativ 20 de ani înaintea morții sale, cu siguranță într-un moment de deznădejde, transmite copiilor săi, în cuvinte simple și clare tablouri ale unei vieți de efort și luptă permanentă pentru supraviețuire.

S-a născut în 1853 la Ploiești și nu se cunosc cu exactitate data și locul decesului, se știe doar că ultima fotografie a comandurului Constantin Mănescu are menționat pe spate anul 1927, iar la începutul anului 1929, urmașii îl pomeneau deja ca fiind trecut în neființă.

A absolvit școala primară (1867) și gimnaziul la Ploiești (1869), continuându-și studiile la Liceul „Matei Basarab” din București (1869-1874).

În anul 1874 a fost recrutat în armată la jandarmi și mai apoi, la Regimentul 6 Linie. La 1 august același an a început cursurile Școlii Navale din Brest, Franța, pe care a absolvit-o în 1876 cu gradul de sublocotenent. De altfel, încă de la început s-a remarcat prin voință și corectitudine, bucurându-se în Franța de aprecierile profesorilor săi. La sfârșitul primului an de învățământ, a înaintat Ministerului de Război român foaia matricolă obținută, iar acesta i-a trimis, la 5 septembrie 1875, o notă de mulțumire „pentru zelul și activitatea depusă la studiile anului de preparație”.

Aflat la studii în Franța, a cerut permisiunea de a reveni în țară pentru a participa la lupta românilor pentru Independență. I se aprobă concediul. Astfel, în vara anului 1877 a fost încadrat în personalul de deservire în cadrul bateriilor de coastă de la Calafat. La 21 septembrie, același an, a primit ordin să facă serviciu în bateria „Mircea” și să supravegheze bateria „Ștefan cel Mare”.

Participă la instalarea bateriei „Perseverența”, formată din trei mortiere procurate de la bateria „Renașterea” și ia parte la acțiunea de scufundare a monitorului otoman *Podgoriçe* (7 noiembrie 1877).

După război, la întoarcerea în țară după finalizarea studiilor în Franța, primește misiuni legate de organizarea marinei pe baze moderne, așa cum a fost și înființarea Școlii Copiilor de Marină din Galați, în cadrul căreia va fi profesor (1892).

În 1883 locotenentul Constantin Mănescu a solicitat regelui un concediu de 9 luni în Franța pentru a urma cursurile Școlii de Torpile de la Boyardville. După această nouă specializare în Arme sub Apă, va deveni unul dintre cei dintâi specialiști români în domeniu.

Comandorul Constantin Mănescu alături de soție și copii.

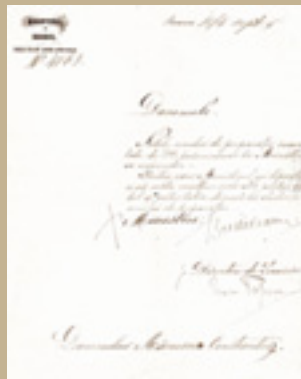
Comandă importante unități navale: bricul *Mircea* (1885; 1892-1893), puitorul de mine *Alexandru cel Bun* (1885-1889), torpilorul *Smeul* (1889). În 1891, când Divizia Echipajelor s-a despărțit de Depozitul Flotilei, a preluat comanda celui din urmă. Anul următor, în 1892, a preluat comanda bricului *Mircea* pentru efectuarea companiei de navigație din acel an.

Ca ofițer secund (1890; 1894-1895), pe crucișătorul *Elisabeta* participă la inaugurarea canalului Kiel (1895). În 1897 a fost mutat de la Inspectoratul Navigației și Porturilor la Divizia de Mare, în funcția de comandant al crucișătorului *Elisabeta*.

În anul 1901 este numit șef de Stat Major în Comandamentul Marinei Militare și devine Comandant al Diviziei de Mare, funcție din care a demisionat la 1 aprilie 1905. Mobilizat în primul război mondial, revine ca director al Șantierului Naval „Fernic” din Galați.

Este autorul volumelor: *Studiu asupra Flotilei Române*, București, 1891 și *De la Galați la Kiel*, Galați, 1904, deosebit de importante pentru istoriografia navală românească.

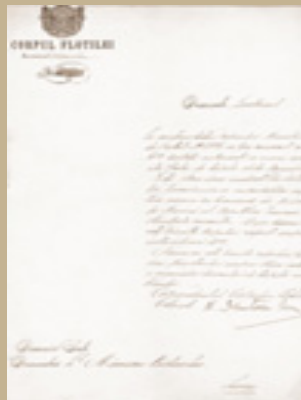
A primit următoarele ordine și medalii: Ordinul „Steaua României” în grad de Cavalier, 1877; Medalia „Trecerea Dunărei 1877”; Medalia „Apărătorii Independenței 1877-1878”; Medalia Rusă „Războiul 1877-1878”; Ordinul Turc „Medjidie” în grad de Comandor, 1884; Ordinul Sârb „Tacovo” în grad de Ofițer, 1884; Ordinul Sârb „Tacovo” cu placă în grad de Mare Cruce, 1896 ;

Notă de mulțumire.

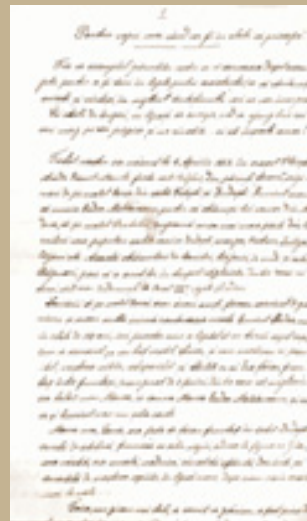
Ordin de numire în funcție.

Ordin de confirmare a specializării în Arme sub Apă.

Ordinul Danez „Dannebrog” în grad de Cavalier clasa a II-a, 1897; Ordinul Suedez „Spada” în grad de Cavalier clasa I, 1897; Ordinul „Coroana României” în grad de Ofițer, 1898; Semnul Onorific „Pentru 25 de ani de serviciu”, 1900; Ordinul „Steaua României” în grad de Ofițer, 1902; Medalia jubiliară „Carol I – 40 de ani de domnie”, 1906; Medalia „Avântul Țării”, 1913.

Pentru copii mei când vor fi în etate să priceapă (I)

Autobiografia comandurului Constantin Mănescu.

Fie ca ecsemplul părinților voștri să vă servească drept ecsemplu pentru a fi tari în lupta pentru ecistență, ca să rămâneți onești și virtuși în mijlocul tentațiilor cari vă vor înconjura.

Cei slabi de ȋngeri, cei lipsiți de energie, cred că ajung bine cei cari merg pe căi piezișe și necinstite ... ei se înșeală amar !

Tatăl vostru s'a născut la 6 Aprilie 1853, în orașul Ploiești, strada Banul Manta, fosta cale Rîfov, din părinți țărani originari de pe malul Borcei din satele Fetești și Dudești. Bunicul meu se numia Badea Moldoveanu, pentru că strămoșii lui venise din Moldova, de pe malul Prutului, împreună cu cea mai mare parte din locuitorii care populau satele vecine: Dudești, Cocargea, Pietriou, Buliga, Cezani etc. Această strămutare de locuitori, băjenii, de unde și satul Băjenari, pare că a avut loc în timpul războaielor între ruși și turci, când erau îndemnați de Carol al XII-lea, regele Indiei.

Locuitorii de pe malul Borcei erau oameni avuți, făceau serviciul de grăniceri și aveau multă inimă românească curată. Bunicul Badea, mort în etate de 115 ani, îmi povestea cum a luptat el cu turcii supt ruși, cum a urmărit pe un hoț vestit, Sinca, și cum cultivau ei pescuitul, creșterea vitelor, stupăritul și țărilele cu oi. Era

țăran frunțaș între frunțași, înconjurat de 5 feciori, dintre care cel mijlociu era tatăl meu Manea, ce semna Manea Badea Moldoveanu, și care ca și bunicul meu, nu știa carte.

Mama mea, Iana, era fată de țăran frunțaș din satul Dudești, scurtă de statură, frumoasă cu ochii negrii, aducea la figură cu Gia, sora voastră; era curată, vrednică, cinstită, sfântă dar iute și amărâtă de creșterea copiilor în lipsă mare, după cum voiu arăta mai la vale.

Taica, cum ziceam noi tatii, a servit ca grănicier, a fost prins de turci la Silistra și a scăpat de moarte aruncându-se în Dunăre pe care a trecut-o înot. Era mare patriot și ca să învețe copii lui carte a vândut tot ce a avut și s'a strămutat cu nevasta și trei copii la Ploiești unde a mai căpătat alți 6 copii, din cari doi a murit fiind mici iar șapte au trăit și anume: Dobre, Vlad, Rada, Maria, Constantin, Simion și Petrache. Copii mergând la școală și luând obiceiul orașului, Dobre a devenit Dumitru, Vlad, Vasile și Rădița, Ralița, iar ceilalți au păstrat numele ce au avut din botez. Toți băieții au învățat la școală clasele primare, dar cum taica nu știu cum să-i dirijeze, ei au intrat la stăpân după cum era obiceiul p'atunci, căci negustorii erau cei mai de frunte după boierime și negustorii făceau bani, având timpuri foarte favorabile. Frații mei însă n'au reușit și au rămas săraci, împovărați de grele familii, astfel:

Dobre după ce a făcut parale în două rânduri și a avut mare băcănie în Ploiești, a pierdut tot, s'a mutat înapoi pe Borcea în satul Cocargea și s'a însurat dobândind trei fete după ce i-a murit mulți copii mici. Aci el ar fi putut să facă mare avere dar s'a dat la vițiu la beție și a murit în 1904 alcoolic.

Vlad, după ce a învățat cofetăria a deschis cărciumă în satul Cornești și aci ar fi mers bine făca băla și deprimarea morală nu l'ar fi secerat la 1894 să rămână 4 copii, 2 băieți și 2 fete.

Simion a trăit pe lângă frați fără să se apuce de ce'va serios, s'a însurat târziu în Filipeștii de Pădure unde e și astăzi.

Petrache a făcut armata, a fost sergent și acu e conductor de tren la Căile ferate, având 5 copii, 3 băieți și 2 fete.

Surorile mele Rădița și Maria sunt ambele văduve, fătă copii și reduse la sărăcie.

Brăila la 24 Iunie 1906

tatăl vostru
Comandor (ss) Mănescu

Modificări la statutul SGV

Lt. cdor. ing. **Mihai EGOROV**

În Monitorul Oficial, Partea I nr. 188 din 24 martie 2010 a fost publicată Legea 51/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților voluntari.

Părerile specialiștilor sunt împărțite în privința conținutului acestor modificări, astfel că nu vom face decât să vă prezentăm principalele modificările aduse la statutul soldaților și gradaților voluntari, lăsându-vă pe dumneavoastră să le analizați.

Astfel, pentru îndeplinirea serviciului militar ca soldați și gradați voluntari pot fi recrutați și angajați cetățenii cu vârste cuprinse între 18 ani și 45 de ani, care îndeplinesc normele și criteriile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale. Modul de selecționare, instruire, specialitățile militare și funcțiile în care aceștia vor fi angajați, precum și modul de ținere a evidenței acestora se stabilesc prin ordin al ministrului Apărării naționale.

Gradele militare ale soldaților și gradaților voluntari, în ordinea lor ierarhică, sunt: soldat, fruntaș, caporal clasa a II-a, clasa a II-a, clasa I.

Soldații și gradații voluntari au dreptul să urmeze, în condițiile Legii, orice formă de învățământ din sistemul superior civil și de perfecționare a pregătirii aparținând învățământului militar sau civil.

Soldații și gradații voluntari au dreptul la concediu și indemnizație pentru creșterea sau îngrijirea copilului, pe durata contractului aflat în derulare, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

Vechimea în serviciu în calitate de soldat sau gradat voluntar este considerată vechime în serviciul militar și se ia în calcul la stabilirea pensiei, conform prevederilor Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Soldații și gradații voluntari beneficiază de încadrarea în condiții deosebite, speciale și alte condiții a activității pe care o desfășoară sau a locului de muncă unde lucrează, conform legislației aplicabile cadrelor militare în activitate. Perioada în care soldații și gradații voluntari participă la misiuni în afara teritoriului statului roman se consideră dublu la calculul vechimii în serviciul militar.

Stagiul de cotizare realizat în sistemul public de pensii în perioada 24 decembrie 2006 și până la intrarea în vigoare a prezentei legi constituie vechime în serviciu și se valorifică la stabilirea pensiei conform prevederilor Legii nr. 164/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Soldații și gradații voluntari care au fost trecuți în rezervă sau scoși din evidențele

militare în următoarele situații - la împlinirea limitei de vârstă în serviciu, stabilită prin ordin al ministrului apărării; la expirarea termenului contractului, în situația în care nu sunt posibilități de reînnoire din cauza reducerii funcțiilor ca urmare a desființării, restructurării sau a dislocării unității; când sunt clasați „înapt pentru serviciul militar” de către comisiile de expertiză medico-militară; când sunt clasați „apt limitat” de comisiile de expertiză medico-militară; pentru motive sau nevoi ale Ministerului Apărării Naționale; la expirarea termenului contractului, în situația în care una dintre părți nu mai optează pentru reînnoirea contractului; când nu mai îndeplinesc criteriile specifice, stabilite prin ordin al ministrului apărării, pentru ocuparea funcției; la data retragerii motivate a avizului de securitate specific clasei sau nivelului de secretizare a informațiilor la care urmează să aibă acces, de către autoritățile competente - beneficiază de măsurile de protecție socială și reconversie profesională, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare pentru cadrele militare.

Soldații și gradații voluntari trecuți în rezervă sau scoși din evidențele militare când sunt clasați „înapt pentru serviciul militar” sau „apt limitat” de către comisiile de expertiză medico-militară, beneficiază gratuit de asistență medicală și medicamente, în condițiile prevăzute la art. 26 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare.

Soldații și gradații voluntari încadrați într-un grad de invaliditate, potrivit prevederilor legale, beneficiază de pensie de invaliditate, conform prevederilor Legii

nr. 164/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Soldații și gradații voluntari sau urmașii acestora, după caz, beneficiază de despăgubiri pentru cazurile de invaliditate ori de deces produse ca urmare a unor acțiuni militare, accidente, catastrofe sau alte asemenea evenimente, intervenite în timpul și din cauza serviciului militar sau a unor misiuni în cadrul forțelor internaționale destinate menținerii păcii ori constituite în scopuri umanitare, în condițiile stabilite de lege pentru cadrele militare în activitate. Despăgubirile se suportă din bugetul Ministerului Apărării Naționale.

Tinerii care optează pentru cariera de soldat și gradat voluntar efectuează examinarea medicală, gratuit, în cadrul spitalelor și centrelor medicale de diagnostic și tratament ambulatoriu ale instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, cheltuielile fiind suportate de aceste instituții, conform ordinelor conducătorilor acestora.

Se exceptează de la prevederile - limita maximă de vârstă până la care soldații sau gradații voluntari pot fi menținuți în activitate se stabilește prin ordin al ministrului apărării, dar nu poate depăși 40 de ani - situațiile în care diferența între limita maximă de vârstă până la care soldații sau gradații voluntari pot fi recrutați și angajați și vârsta pe care aceștia o au la expirarea contractului este mai mică de 2 ani. În aceste situații, contractul se va încheia până la limita maximă de vârstă până la care soldații sau gradații voluntari pot fi recrutați și angajați.

Soldații și gradații voluntari pot fi mutați, în interesul serviciului sau la cerere, dintr-o unitate militară în alta, în aceleași condiții ca și subofițerii în activitate. ■

Valurile spiritualității

Învierea Domnului Isus Hristos

Preot militar **Dumitru BOSTAN**
Statul Major al Forțelor Navale

Tuturor iubitorilor de Hristos, începători ai oștilor, căpetenii, ofițeri, subofițeri, maiștri militari, ostenitori din Forțele Navale și familiilor Voastre dragi, Vă adresăm creștinescul salut pascal: Hristos a înviat!

„Precum s-a sculat Hristos din morți prin slava Tatălui, așa și noi într-o înnoire vieții să umblăm.” (Rom. 6,4)

Învierea lui Hristos nu este un accident al istoriei, nici o hotărâre de moment a lui Dumnezeu, ea este biruința Lui în trup omenesc asupra morții, a păcatului și a iadului și împlinirea Făgăduinței pentru neamul omenesc.

De-a lungul timpului, în multe feluri au vorbit primitorii tainelor lui Dumnezeu despre împlinirea acestei prime Făgăduințe (de la Fac.3,15); cu ajutorul lui Dumnezeu și cu răbdarea Voastră, le vom însemna și noi pe acestea. În multe locuri din Sfintele Scripturi, Hristos a fost asemuit cu un leu; leul doarme trei zile și trei nopți și după aceea se deșteaptă, iar Hristos după trei zile și trei nopți a înviat cu trupul din mormânt, din iad și dintre cei morți, încât s-a scris de către proroci „biruit-a leul cel din neamul lui Iuda.”

Măntuitorul Însuși le vorbea Apostolilor despre Învierea Sa zicând: „de va cădea la pământ grăuntele de grâu și nu va putezi, rămâne singur; iar de va putezi, mult rod va face.” (Ioan 12,24); le-a vorbit Hristos și învățătorilor evrei despre dărâmarea Templului care însemna Trupul Său și despre ridicarea lui iarși în trei zile. (Ioan 2,19)

Coasta lui Adam din care a primit ființă Eva (care se tălcuiește „Viață” –ebr.) închipuie Coasta cea izvorătoare de Viață veșnică a Celui ce a adormit pe Cruce, din care a izvorât Mireasa cea iubită a lui Hristos, Biserica pentru care ne vorbește sfântul Apostol Pavel zicând „oare nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos?”

Noe, îmbătându-se de vin a adormit și s-a dezzgolit în cortul său, făcându-se batjocură lui Ham, fiul său (Fac.9,21), iar Hristos bând Paharul Patimilor, a adormit gol pe Cruce, făcându-se râs și batjocură poporului evreu care hulea zicând: „de este Fiul lui Dumnezeu, să Se coboare acum de pe Cruce ca să credem în El.” Noe a salvat pe ai săi și perechi din toate făpturile de la înec în Arca sa, iar Hristos, în Biserica Sa cea Sfântă scapă de îngrozirea morții veșnice neamul omenesc și toată făptura.

Iosif a fost vândut de frații săi și părat cu pără mincinoasă de soția aceluia pe care îl slujea, dar după trei ani a ieșit din închisoare și a domnit peste toată țara Egiptului, iar Hristos, vândut de ucenicii și părat cu violențe de poporul cărui îi slujise cu iubirea Sa, cu vindecările, cu minunile, cu învierile din morți și cu învățătura Sa Dumnezeiască, a înviat după trei zile din temnița morții și împărătește în veșnicie peste toată zidirea. (Matei 28,18)

Coșul în care a fost așezat Moise (Ieșire 2,3,4), cel ce a fost scos viu de acolo și așezat fiind în mărire împărătească a salvat pe poporul său din robie, închipuie groapa Celui ce „a ieșit din mormânt a dintr-o cămară”, făcându-se Cale tuturor spre Împărăția ce a făgăduită. Sfărâmarea porților iadului și pecețile cele de nici un folos de pe Mormântul cel Dătător de Viață

au fost închipuite prin Samson, cel pe care l-au înconjurat filistenii păzindu-l în cetate ca să-l piardă; la miezul nopții sculându-se însă și acela și neștiindu-l cineva, a luat cu sine porțile cele mari și grele ale cetății și le-a suit pe un munte înalt (Judecători 16,3,4), precum a suit la ceruri Hristos sufletele dreptilor celor adormiți din veac.

Ieremia, prorocul care a ieșit sănătos din groapa în care îl aruncaseră iudeii pentru mustrarea adusă păcatelor lor (Ieremia 38,6), pe Hristos Cel ce a primit îngropare pentru mustrarea păcatelor noastre îl închipuie.

De asemenea și Daniil pe care nu l-au mâncat leii cei ținți în groapa Babilonienilor, tot pe Hristos Cel încolțit de farisei, de saducheii și de alți dușmani ai Binelui ca de niște lei înfricoșători îl închipuie; și despre aceasta mărturisește prorocul David zicând: „*trimis-a Dumnezeu mila Sa și adevărul său de la scos sufletul meu din mijlocul păilor de leu.*”

Proorocul Iona, pe care l-a înghițit fiara cea din mare (Iona 2,1,2), s-a făcut de Dumnezeu icoană a Celui pe care l-a înghițit moartea și iadul, precum Hristos Însuși zice: „*precum Iona a fost în pântecul chitului trei zile și trei nopți, așa va fi și Fiul omului în inima pământului trei zile și trei nopți.*” (Matei, 12,40)

„*Având atâta nor de mărturie, iubitorilor,* după cum spune Sfântul Apostol Pavel, să strigăm și noi cu multă bucurie, văzând credincioșia lui Dumnezeu, îndelunga Lui răbdare și dragostea Lui pentru noi:

ADEVĂRAT A ÎNVIAT HRISTOS!

Cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi Viață dăruindu-le! ■

Remember 3-5 septembrie 1948

Am primit de curând la redacție mai multe „frânturi din viața și activitatea” domnului comandor (rtg) ing. Nicolae Preda, veteran de război. Îi mulțumim pe această cale domniei sale și tuturor celor care având ceva de spus despre mare sau marină își îndreaptă gândurile și spre revista *Marina Română*.

Din amintirile domnului comandor (rtg) ing. Nicolae Preda, promoția 1942 a Școlii Navale: „Undeva pe Marea Neagră 3-5 septembrie 1948. Mă aflu la bordul «NS Mircea», nu făceam parte din echipaj. Comandant era căpitanul Nicolae Milu; se naviga cu vele, cartul 16-20, soare, timp frumos. [...] Peste câțva timp, marea devine agitată. [...] În prova noastră printre valurile în formare, o ambarcațiune gonflabilă, cu velă roșie, cu doi temerari la pescuit; uzi leorcă, sunt ridicați la bord și trimiși la uscat. [...] Când toate acestea s-au terminat furtuna se dezlănțuie! Marea de gradul zece, uragan, «NS Mircea», când pe valuri, când între valuri; se ține la capă trei zile și trei nopți, legătura radio cu Comandamentul întreruptă. Defecțiunea se remediază, noaptea de joi spre vineri, valurile înspumate s-au potolit, se formează o hulă mare de fund, iar «NS Mircea» se îndreaptă spre Constanța. Dublează geamandura și farul Regele Carol I, iar la intrarea în port, fanfara marinei ne dă onorul. [...] Ministrul armatei urcă la bord, o strângere de mână pentru fiecare dintre noi. [...]”

Suntem convinși că paginile de amintiri ale veteranilor de război, ale marinarilor în general, în integralitatea lor își vor găsi locul în cadrul Muzeului Marinei Române sau al Muzeului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, putând fi astfel studiate atât de istorici ci și de cei pasionați de mare și întâmplările cu marinari. (M.E.)

Dragă redacție,

Eram elev anul întâi la Școala Navală -1948 - când a apărut revista „MARINA NOUĂ”, editată cu acest titlu imediat după abolirea monarhiei.

Am colaborat cu mici articole la această revistă, unde redactor responsabil era aspirant Dumitru Duțu Munteanu, ulterior comandor și comandant al Diviziei 42 Maritime. Absolvise Liceul „Mircea cel Bătrân” din Constanța cu trei ani înaintea mea. Ne cunoșteam de când eram elev de liceu și locuiam în același cartier. Am scris mai multe articole referitoare la acomodarea mea ca elev de liceu civil într-o Școală Navală cu caracter militar. Am fost la curent pe parcursul carierei mele de ofițer de marină cu tot ce s-a scris în *Marina Militară*.

După revista „Marina Nouă”, și ziarele centrale „Glasul Armatei”, ulterior „Apărarea Patriei”, până în prezent la revista „Marea Noastră”, editată sub îndrumarea „Ligii Navale Române” și celelalte, precum și

revista „Marina Română”, mă pot considera că sunt printre puținii cititori îndreptățiți să facă o analiză asupra unei publicații, chiar dacă în situația de personal militar mai greu obțin astfel de publicații, dar am fost ținut la

curent cu revista „Marina Română” de „sora mea mai mică”.

Având termeni de comparație, cum cred că unora le lipsesc, apreciez că revista „Marina Română” este cea mai bună și reușită publicație militară din cele pe care le știu, le-am citit și le-am studiat.

De la prezentare impecabilă, prima copertă, hârtia, policromia, la respectarea întocmai a gramaticii limbii române, prin articolele de nivel ridicat științific și literar, toate îmi acordă dreptul de a spune: „Este cea mai bună!”.

Cu ocazia împlinirii anul acesta a frumoasei vârste de 20 de ani de la apariție fără întrerupere, îi urez revistei „Marina Română” să se mențină la același nivel pe care l-a dobândit prin muncă și seriozitate până în prezent, iar eu ca modest cititor și îndrăgostit de aceasta să-i urez: „Bun cart înaintea”.

Contraamiral (rtg)
ing. **Corneliu ENĂCHESCU**

Parte de carte

Despre umor...

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

Cenaclul literar „Mihail Sadoveanu” și Clubul Umoriștilor Constanțeni „Prăvălia cu umor” au organizat în luna martie, la Cercul Militar Constanța, o seară de autor, sub motto-ul „Va veni și ziua care pentru mine nu va mai veni”. Cunoscutul umorist constănțean Ananie Gagniuc a revenit pe scena iubitorilor de umor cu o nouă carte, sugestiv intitulată „Ca la balamuc”. O nouă carte de umor, un umor negru și realist al zilelor noastre, pentru că lucrurile sunt cum altfel... „Ca la balamuc”. Ananie Gagniuc: „Cartea «Ca la balamuc» este a zecea. Este o carte de proză umoristică. O carte care zic eu că va aduce o clipă de zămbet într-un ocean de necazuri. O carte care poate să placă și pe care potențialii cititori sau cumpărători o vor avea în clipe de destindere.”

Oare ne-am pierdut simțul umorului? Sau poate umorul de astăzi nu mai este cel de altădată și a intrat într-o zonă în care se confundă cu ridicolul? Cum este umorul astăzi? ne-a răspuns chiar autorul cărții: „Umorul și-a dat drumul în sensul și bun și rău. Adică partea perenă a unui umor, mai ales cel scris, este greu de contabilizat, pentru că umorul de conjunctură este mai gustat și mai laudat. Umorul acela peren ar însemna să deschizi și peste 30 de ani cartea, să citești și să râzi. Ori fiind de conjunctură multe din creațiile mele, unii vor spune dar cine mai era și ăla, dar cum s-a întâmplat atunci, dar de ce? Zic eu

că am îmbinat și umorul facil și cel adânc și cel negru în această carte și... ar rămâne cartea.” Programul a cuprins cuvânt înainte, cuvânt înapoi din partea invitaților, sponsorilor, participanților la editarea, tipărirea și difuzarea volumului. Șarje amicale sau dușmănoase, replici din partea potențialilor cumpărători sau simpli spectatori, au avut loc pe parcursul serii, în serii scurte. Am participat și la o nuntă fără dar, cu nași spirituali, reprezentanți ai Primăriei, Bisericii, Tribunalului și Baroului de avocați. Și, chiar dacă, felicitările, masa și dansul, din cauza spațiului, timpului și crizei, nu au mai avut loc, am asistat la un microspectacol artistic, un recital umoristic de care fiecare dintre noi are nevoie în această lume cu susul în jos, într-o lume așa cum spune și autorul... „Ca la balamuc”. ■

Operațiuni cu elicoptere

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1) Zborul unui elicopter la orizont, unde este nevoie de el într-o misiune tactică. 2) A lovi ținta – Prezența corpului de armată ce deservește elicopterele, ce se face dimineața și seara de către ostașul însărcinat. 3) Leatul de la cantină! – Consemnare pentru marinar-scafandru într-o operațiune de succes – Cei din mărciniși! 4) Acesta din listă, la un parașutist! – Tragere la urmă! – Limbă amerindiană din familia Mayan (Mexico). 5) Nu-i bună, la tureață! – Ostași din armata marinei. 6) Remorcări cu bărcile în aval sau în amonte, pe un râu. 7) Într-o traistă! – Caiet! – Cal

negru-roșcat. 8) Localitate în Suedia (Stockholm) – Marinar ce repară pânzele navelor. 9) Elevi marinari – Trasă în... război! 10) Împiedică exercițiile celor ce parcurg distanțe în zări cu elicopterul – Ridicăta la... mare – În robă, la probă! 11) Un marinar, la locul lui în elicopter – Prag submarin de nisip.

Vertical: 1) Drum aerian parcurs în misiunea propusă – Poftim la sonare! 2) Acoperit de fulgi albi – În vrie! – Paner metallic coborât din elicopter cu cablu de oțel, pentru ajutorarea celor din apă care cer salvarea. 3) Desime! – Cele luminoase sunt trimise spre cer, în caz de pericol. 4) Fluviu de coastă în Olanda centrală – Trecut prin sector! – Cap în statul Washington (S.U.A.). 5) Aranjarea în timp la începerea unei acțiuni militare. 6) Mică insulă lângă coasta insulei spaniole Memorca (Balears) – Indicator la aparate - Întreg. 7) Tragere incipientă! – Gol de aer. 8) O mulțime la ușa... hanului – La babă, la stabilopod! 9) În sapă, la capacitate! – Imre Urban – În iulie, la insulă! 10) Parte a unei instalații în care se face recăștigarea unor materiale. 11) Partea metalică rotitoare de deasupra și de la coada elicopterului ce menține direcția de mers – Zor, văzut în orele de antrenamente ale scafandrilor marinarilor ce se îngemănează cu marea, uscatul.

Dicționar: **AYUC, OER, EEM, EDIZ, AIRE, ULI.**

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, AMBARCAȚII (Fantezie):

Orizontal: 1) SALUPA - SLEP. 2) CD - IR - OTARI. 3) HIDROGLISOR. 4) IOLE - AAR - RO. 5) F - U - OBS - GIG. 6) LITRA - HO - A. 7) CU - BARCA - Z. 8) ANN - NEA - DAU. 9) ITARI - IAI - L. 10) ARISTOCRATI. 11) CEE - ELESTEU.

Vertical: 1) SCHIF - CAIAC. 2) ADIO - LUNTRE. 3) L - DLUI - NAIE. 4) UIRE - TB - RS. 5) PRO - ORANITE. 6) A - GABARE - OL. 7) OLAS - CAIACE. 8) STIR - HA - ARS. 9) LAS - GO - DIAT. 10) ERORI - ZA - TE. 11) PIROGA - ULIU.

Ochiul Flotei

► 24 martie 2010, monitorul I.C. Brătianu (46), Poligonul temporar Peceneaga.

Aspect din timpul pregătirii benzilor de muniție de 14,5 mm, pentru executarea tragerilor.

Foto: Ștefan CIOCAN

▼ 24 martie 2010, monitorul I.C. Brătianu (46), Poligonul temporar Peceneaga.

Ridicarea pavilionului pentru executarea tragerilor.

Foto: Ștefan CIOCAN

▲ 19 martie 2010, Centrul de Scafandri, Constanța.

Totul este OK, la adâncimea de 51 m, simulată în cadrul Laboratorului Hiperbar. Aspect din timpul cursului de scafandri de mare adâncime, categoria a II-a.

Foto: Centrul de Scafandri

▲ 18 martie 2010, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Constanța.

Instantaneu din timpul instruirii executate la simulatorul Proteus ASTT.

Foto: Ștefan CIOCAN

◀ 9 aprilie 2010, Capul Tuzla, Marea Neagră.

Uneori jurnaliștii Grupului Mass-Media trebuie să se adapteze misiunii – în cazul de față un reportaj despre salturile din elicopter ale scafandrilor de luptă - fie din rațiuni tehnice (cameramanul Ionel Constantin, stânga, purtând costumul de neopren pentru filmări în apă) sau jurnalistice (Bogdan Dinu, dreapta, „echipat” la fel ca interlocutorii săi).

Foto: Ștefan CIOCAN

◀ 9 aprilie 2010, Farul de la Capul Tuzla, Marea Neagră.

O imagine aeriană surprinsă dintr-un elicopter Puma Naval a farului Tuzla vechi de 110 ani. Se observă eroziunea accentuată a falezei și lucrările de stabilizare.

Foto: Ștefan CIOCAN

